

ATHENS voice

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

ΓΙΑΝΝΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
200 χρόνια και 365 ημέρες μετά
Η Πρόεδρος της Επιτροπής «Ελλάδα 2021»
κάνει τους απολογισμούς της
Της Αγγελικής Μπιρμπίλη

Must-See 2022

Art | Theatre | Music | Movies

Όλα όσα θα δούμε και θα ακούσουμε τους επόμενους μήνες

ONASSIS

Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ DJ
JEFF MILLS ΜΑΖΙ ΜΕ
ΤΟ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟ
ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ
"TOMORROW COMES
THE HARVEST"
ΣΕ ΤΕΧΝΟ-JAZZ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ
ΣΤΟ ΜΥΘΙΚΟ ΝΗΣΙ
ΤΗΣ ΔΗΛΟΥ

TOMORROW COMES
THE HARVEST
JEFF MILLS
JEAN-PHI DARY
PRABHU EDOUARD
ΣΤΗ ΔΗΛΟ

20.01.22 | 21:00

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑ
ΣΤΟ ONASSIS CHANNEL
ΣΤΟ YouTube

onassis.org

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΜΗΝΕΜΩΝ ΑΡΧΙΣΤΟΥΝ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ (1994-2000).
ΦΙΛΑΡΧΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΕΒΡΕΣ ΤΗΣ ΔΗΛΟΥ ΥΠΑΓΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.
ΠΡΟΤΕΡΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥΛΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλίη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Διοίκησης
Νικόλας Γαλανόπουλος

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συντσίραμης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρούς,
Κωνσταντίνα Τσιάγκα

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Head of Native Advertising and Branded Content
Έφη Πάλλη

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελές, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνας, Β. Κορωνάιος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριανόγλου, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Α. Σκαράκη, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου,
Νώντας Νταμπάνης

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertorial Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος,
Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής,

ATHENS!

Μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

24 -
ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Βρήκαμε το ωραιότερο όνομα τσίχλας.
(Σε μαγαζί στο Παγκράτι)

Info-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ 2022

«Να 'χαμε ένα undu να το βάζαμε παντού!»
(Αγνώστου)

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Η αγαπημένη μου ταινία γι' αυτή την εβδομάδα είναι το «Mall Alone».

ΤΟ ΖΑΚΕΤΑΚΙ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ ΣΟΥ

Είναι φέτος το νέο μαύρο.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΑ CARREFOUR

Μετά από 10 χρόνια ξαναγυρνάνε. Ελάτε κι άλλοι, ευπρόσδεκτοι. Τα μισά μαγαζιά είναι ελεύθερα.

ΚΑΡΥΔΟΠΙΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ ΜΕ ΚΡΥΟ

Η θεραπεία στη μελαγχολία μετά-τα-Χριστούγεννα.

«ΣΜΥΡΝΗ ΜΟΥ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ»

Αρέσει, και οι κριτικοί τη θεωρούν τίμια ταινία.

ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

Θα μας λείψει. Και για τους Ποδηλάτες του αλλά και για τον γλυκό του λόγο.

ΑΠΟΚΟΣΜΟΣ ΗΧΟΣ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΣΕ ΕΝΑΝ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κάπως έτσι ξεκινούν οι ταινίες επιστημονικής φαντασίας.

Η ΕΦΕΥΡΕΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

«Όχι ευχαριστώ, δεν μ' ενδιαφέρει, δουλεύει ο άνδρας μου στη ΔΕΗ».
(Απάντηση φίλης κάθε φορά που άλλοι πάροχοι την ενοχλούν στο τηλέφωνο)

ΛΥΚΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Στις σουίτες των ξενοδοχείων είναι οι λύκοι.

ΛΕΠΦΟΡΟΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Ο πιο καταραμένος δρόμος της Αθήνας.

ΒΙΑΣΜΟΙ

Δεν ξεκινάμε καθόλου καλά κι αυτή τη χρονιά.

ΠΛΕΚΤΑ ΠΟΥΛΟΒΕΡΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ

Παλιά έντυναν τα δέντρα της Πλατείας Κολοκοτρώνη, φέτος ούτε ίνχος του καλλιτέχνη.

ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΖΕΣΤΑΘΟΥΝ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΣ

Να κάνουμε ντους με ανοιχτή την πόρτα του μπάνιου και να αφήνουμε μισάνοιχτο τον φούρνο της κουζίνας.
(από την ET3)

ΤΟ ΚΟΠΗ ΤΟ ΠΙΤΑ

Με τηλεδιάσκεψη μόνο και χωρίς φλουρί.

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΦΤΩΧΕΙΑ

Μα να μην μπορώ να αγοράσω ένα διαμερισμάκι στο Χίλτον τώρα που θα ανακαινιστεί...
(όχι στα πέριξ, ΜΕΣΑ στο Χίλτον)

Η ΑΤΑΚΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

«Το trendy είναι το τελευταίο στάδιο πριν από το κακόγουστο».
-Karl Lagerfeld.

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

«Βρήκα απολυμαντικό που συγχρόνως είναι και γαλάκτωμα για τα χέρια. Κα-τα-πλη-κτι-κό σου λέω!»

(Παρέα, δύο κύριοι και μία κυρία, στον δρόμο. Ακαδημίας, Τρίτη πρωί)

Ζευγάρι τσακώνεται στη μέση του δρόμου:
«Πέτρο, σου μιλάω! Μην φεύγεις έτσι. Πέτρο, πού πας; Δεν έχω μπαταρία να σε βρω».

(Μετρό Φιξ, Παρασκευή απόγευμα)

Σαραντάρης κύριος βλέπει περίπου συνομήλικο, φίλο του, στον δρόμο:
-Καλημέρα, τι κάνεις;
-Καλά είμαι. Έφυγα από το σπίτι βιαστικά να πάω κάπου...
...αλλά ξέχασα πού ήταν να πάω... και κάθομαι εδώ μήπως και θυμηθώ...»

(Κολωνάκι, πλατεία, Πέμπτη πρωί)

Ιστορίες μέσα σε ταξί:

-Κύριε Ιωάννη, τρίτη φορά σε παίρνω. Θυμάσαι που σε πήγα τελευταία φορά στο Περιστερί;

-Λάθος κάνετε. Δεν έχω καμία σχέση με το Περιστερί, άλλον θα λέτε.

-Όσοι! Εσύ ήσουν. Σε πήγα Περιστερί.

(Πρωινή διαδρομή Αμπελόκηποι - Εξάρχεια)

Έξω από σχολείο. Πιπιρικάς, μόλις έχει σχολάσει και η μαμά του τού καθαρίζει τη μύτη:

-Πα, πα, πα, πώς έγινες...
-Μαμά, δεν μπορούμε να την πουλήσουμε κάπου τόση μύξα;

(Αμπελόκηποι, Παρασκευή μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikova1500@gmail.com

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ ΝΤΙΛΑΝ

Στο εξώφυλλο αυτού του τεύχους το έργο είναι φτιαγμένο από τον Μπομπ Ντίλαν. Ο πίνακας αποτελεί μέρος της ενότητας έργων που παρουσιάζονται στην έκθεση με τον τίτλο **Retrospectrum** στη Φλόριντα. Ευκαιρία για ένα ρεπεράζ.

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Blue Swallow

Η πιο εκτεταμένη και σε βάθος έκθεση έργων τέχνης του Ντίλαν που έχουν δει ποτέ οι ΗΠΑ έκανε το ντεμπούτο της στο Patricia & Phillip Frost Art Museum, στο Διεθνές Πανεπιστήμιο της Φλόριντα, στις 30 Νοεμβρίου 2021, στο πλαίσιο της έναρξης της Εβδομάδας Τέχνης του Μαΐαμι. Ρετροσπεκτίβα όνομα και πράγμα! Πολλές από τις παλιές δουλειές του, αλλά και μια ολοκαίνουργια σειρά πινάκων που την ονομάζει *Deep Focus*, σκοράρουν έναν εντυπωσιακό αριθμό 200 έργων σε σχέδια, σιδερένια γλυπτά και ατόφια καθαρόαιμη ζωγραφική. Καλύπτουν έξι παραγωγικές δεκαετίες καλλιτεχνικής πρακτικής και ενασχόλησης του Ντίλαν με τις εικαστικές τέχνες. Εκτός όμως από τα απτά έργα, η ανάπτυξη και η ποικιλομορφία της οπτικής πρακτικής του Ντίλαν προβάλλεται και μέσα από διαδραστικές οθόνες, που σχεδιάστηκαν έτσι ώστε να αφηγούνται διεξοδικά και πλήρως την καλλιτεχνική του εξέλιξη, καθώς μέσα τους είναι ενσωματωμένη και όλη η μουσική αλλά και λογοτεχνική πορεία του. Κεράστε με ένα εισιτήριο για τη Φλόριντα τώρα! Το *Deep Focus* θα μπορούσε να το αποκαλέσεις και κονσέπτσουαλ: Τα 40 έργα του είναι σκηνές από ταινίες, που ο Ντίλαν τις μετέτρεψε σε πίνακες ζωγραφικής, κι εδώ είναι που ξεκινά μια μικρή αναδρομή στον Μπομπ, το αγόρι που στα 19 του καβάλησε το γρήγορο τρένο της φυγής και βρέθηκε να τραγουδά στο νεοϋορκέζικο Βίλατζ, με τα the rest να γίνονται ιστορίες, τραγούδια, συνουλίες, παγκόσμιες περιοδείες και αντισυμβατική συμπεριφορά, που ατσάλωσαν τον μύθο του. Αυτά να, όλα είναι γνωστά τοις πάσι, μα εκείνο που πιθανόν να μην το γνωρίζουν ως και οι πιο φανατικοί Ντιλιανιστές, ή ας το πω και το πιο υποτιμημένο,

σε δεύτερο πλάνο, χάρισμά του είναι το εικαστικό τάλαντο του Μεγάλου Μπομπ. Ποτέ ο κύριος δεν σταμάτησε να ζωγραφίζει, και όσο κι αν ακουστεί υπερφίαλο, θα το πω: είναι καταφανώς ισάξια με το μουσικοποιητικό του τάλαντο αυτές οι ζωγραφικές. Πακέτα τσιγάρων και πινακίδες μοτέλ, καφετιέρες σε δωμάτια ξενοδοχείων και γραφομηχανές κατάκοιτες στο πάτωμα του σπιτιού του Γκίνσμπεργκ, αμερικανικά ντάνερς (ωδή στον Χόπερ!), βενζινάδικα στην άκρη του δρόμου (λες και στον μυαλό του είχε τον μεγάλο εξίσου Εντ Ρούσκα) αποτελούν μεταπλασμένη πρώτη ύλη που αποπλανεί. Κάποιες από αυτές τις εικόνες που φωτογράφιζε ή κινηματογραφούσε ο ίδιος κατά τη διάρκεια των περιοδειών του εντός και εκτός Αμερικής, χρόνια μετά έγιναν πίνακες. Άλλες, πάλι, τις «χτύπησε» ζωντανά, στον δρόμο, προκειμένου να ριλαξάρει και να αποφορτίζεται από την πίεση των περιοδειών ή του στούντιο. Όμως το θέμα είναι (και) αυτό: Στο *Retrospective* ο προσκυνητής πανεύκολα θα νιώσει πως αρκετές από αυτές θα μπορούσαν να αποτελέσουν ως και εξώφυλλα σε νέες ανατυπώσεις του κερουακικού *One the Road* ή σε αφίσες νεογουέστερ σαν αυτό που γύρισε πρόσφατα η Τζέιν Κάμπιον.

Χωρίς χρονικό ειρμό, αλλά και χωρίς συγκεκριμένο τοπικό προσδιορισμό, ο Ντίλαν στήνει κάδρα σκηνοθετώντας μια σάγκα που ξεκινά από τα τοπία της βαθιάς Αμερικής και καταλήγει στις μητροπόλεις της, κροσάροντας ανάμεσα σε ανθρώπους, μηχανές, μύθους, ιστορίες, φυλές και τάξεις που διατρέχουν όλες τις Πολιτείες, χωρίς να επεξηγεί ούτε το πού ούτε το πότε. Θυμάμαι κάτι από το *Chronicles*, τη βιογραφία του: «Ήταν πάντα ένας τρόπος με τη ζωγραφική να κοντρολάρω και να βάζω τάξη στο χάος». **A**

Novelist

ΚΑΝΕ ΚΙ ΕΣΥ ΜΑΚΕΟΒΕΡ ΣΤΟ **INTERNET** ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΟΥ!

Νέα υπηρεσία **COSMOTE HOME CONNECT**

Εξειδικευμένοι τεχνικοί έρχονται στον χώρο σου και διορθώνουν ό,τι επηρεάζει τη σύνδεσή σου, από καλωδίωση μέχρι εξοπλισμό, για να απολαμβάνεις το καλύτερο δυνατό Internet που μπορεί να προσφέρει το δικό σου σπίτι.

Κλείσε ραντεβού στο [cosmote.gr](https://www.cosmote.gr)
και πάρε το σπίτι με το μέρος σου!

COSMOTE

Ένας κόσμος, καλύτερος για όλους.

Η σκοτεινή πλευρά του Διαδικτύου και η ανατροφοδότηση της ακραίας βίας

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η συχνότητα με την οποία η κοινωνία βομβαρδίζεται από μια αναπαράγόμενη μέσω των social media ειδησεογραφία που αφορά βαιοπραγία κατά γυναικών, βιασμούς ή απόπειρες βιασμού, γυναικοκτονίες και σεξουαλική κακοποίηση παιδιών είναι καταγιστική.

Ο «βομβαρδισμός» συμπληρώνεται με την καθημερινή συχνότητα ενασχόληση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης με θεματογραφία που αφορά τις σεξουαλικές πρακτικές και εκτός κοινωνικής νόρμας συνήθειες γνωστών παρακμιακών «persona» του Διαδικτύου. Αυτές οι πρακτικές και οι λεπτομέρειες που αφορούν την προσωπική ζωή των πρωταγωνιστών σε αυτές τις ιστορίες ακραίου lifestyle, που αγγίζουν επίπεδα καθημερινής παράκρουσης, αναπαράγονται αυτόματα από τηλεοπτικές παραγωγές και διαδικτυακές εκδόσεις. Ο κύκλος είναι αέναος και τελικά αυτοτροφοδοτούμενος. Σε αυτή τη μηχανή σύνθλιψης κάθε μέτρου και αυτοελέγχου συμβάλλει τα μέγιστα η τηλεοπτική κρεατομηχανή παραγωγής απαξιωμένων παρακμιακών προτύπων που δρουν, εκφράζονται και διεκδικούν μερίδιο επιρροής στη κοινωνία. Πρόκειται για τα reality στα οποία ανακυκλώνονται λαθρόβια πρόσωπα, άνθρωποι χωρίς έρμα και προσανατολισμό που επιλέγονται συνειδητά από τις τηλεοπτικές παραγωγές. Έτσι «τρέφεται» μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας (παγκοσμίως, εννοείται).

Στην ορολογία της σύγχρονης Κοινωνιολογίας προστέθηκε τα τελευταία χρόνια ο όρος *influencer*. Όρος που επιβλήθηκε διεθνώς χάρις στα οπίσθια των αδελφών Καρντάσιαν και στην απίστευτη ελαφρότητα μιας νέας εσοδείας μικροαστικής Αμερικής, η οποία, για να επιβιώσει της οικονομικής και κοινωνικής σύνθλιψης της από την κρίση, παραδόθηκε στη «θαλπωρή» του αδηφάγου μηχανισμού παραγωγής παρακμιακών και τελικά μισάνθρωπων μοντέλων κοινωνικών σχέσεων. Το μοντέλο αυτό πέρασε στον υπόλοιπο κόσμο, όπως ήταν φυσικό, ως κυρίαρχη εναλλακτική πρόταση στις κοινωνίες οι οποίες επλήγησαν από την κρίση του 2008 και στη συνέχεια δεν κατάφεραν να «επαναπροσανατολιστούν» τάχα μου. Μεγάλα τμήματα των κοινωνιών αυτών παρέμειναν «αιχμάλωτα» της αδυναμίας των πολιτικών συστημάτων να απαντήσουν πειστικά στα βασικά ζητούμενα. Οικονομική ανάπτυξη, κοινωνική ισότητα, ασφάλεια, ευημερία. Το πολύπτυχο, δηλαδή, που διασφάλισε την έστω αμφισβητούμενη «κανονικότητα» στις κοινωνίες της Δύσης κατά τη μεταπολεμική περίοδο. Η δυναμική αυτής της «κανονικότητας» στέρεψε. Η ψηφιακή οικονομία επέτεινε την ανισότητα. Η πανδημία εκτόξευσε τις ανισότητες. Οι προοπτικές που διαγράφονται στον ορίζοντα δεν είναι ούτε πειστικές ούτε και ευοίωνες.

Πάντα σε περιόδους ανισορροπίας προτείνονται μοντέλα εφήμερης διαχείρισης των αδιεξόδων. Μοντέλα που στοιχειοθετούνται από πολιτικές προτάσεις αλλά και μοντέλα που προτείνονται ως εναλλακτικές προοπτικές στα καθημερινά οικονομικά, προσωπικά και κοινωνικά αδιέξοδα. Παρατηρήθηκαν τέτοια μοντέλα διαχείρισης της παρακμής κατά τη διάρκεια της Belle Époque ή ακόμη και στην έσχατη και γεμάτη μηνύματα περίοδο του Μεσοπολέμου, όταν δεν υπήρχαν πια απορίες ως προς τα πού οδηγούσε η πολιτική και οικονομική πραγματικότητα.

Δεν επιτρέπουμε στον εαυτό μας να το παραδεχτεί διότι θα ισοδυναμούσε με αποδοχή συντριπτικής ήττας. Η διαδικτυακή, τηλεοπτική και κοινωνικο-μιντιακή πραγματικότητα οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα πως η κοινωνία εγκλωβίζεται όλο και περισσότερο σε μια αυτοτροφοδοτούμενη εξάρτηση από έναν απρόσωπο μηχανισμό που αυτοπροσδιορίζεται και δυστυχώς προσδιορίζει μοντέλα κοινωνικής συμπεριφοράς. Σε εποχές παρακμής το υποκοσμιακό χαρακτηριστικό των κοινωνιών αυτονομείται. Είτε σε πολιτικό επίπεδο (φασιστικοί σχηματισμοί) είτε σε οικονομικό επίπεδο (ανεξέλεγκτες μαφίες που δρουν στον σκοτεινό κόσμο του μαύρου χρήματος). Οι αυτόνομοι μηχανισμοί του θεσμικού ή του εξωθεσμικού υποκόσμου δημιουργούν κυκλώματα πελατειας. Οι ειδικές «πελατείες» είτε πολιτικού προσανατολισμού είτε καθαρά κερδοσκοπικού χαρακτήρα αποκτούν ερείσματα. Τα ερείσματα προσφέρουν το ζητούμενο από κάθε αποπροσανατολισμένο άτομο σε κοινωνίες που δεν διαθέτουν πια αξιόπιστα μοντέλα αναφοράς. Τη συλλογική ή την ατομική ταυτότητα.

Τα φαινόμενα βίας, οι βιασμοί, η συχνότητα των γυναικοκτονιών, τα περιστατικά

συστηματικής σεξουαλικής κακοποίησης ανηλικών έχουν αυξηθεί σημαντικά παγκοσμίως. Δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Παρηγορούμαστε με την απλοϊκή εξήγηση πως, λόγω των social media, πληροφορούμεθα αμεσότερα και ταχύτερα τα γεγονότα. Πρόκειται για παρηγοριά στον άρρωστο.

μορίες και, τέλος, οι οργανωμένοι από κυκλώματα βιασμοί ως εκδήλωση σεξουαλικής προτίμησης, αποτελούν φαινόμενα σύγχρονης προέλευσης. Παρατηρούνται ταυτόχρονα στην Καλιφόρνια και στο Παρίσι. Στο Λονδίνο και στην Αθήνα. Στη Μόσχα και το Βερολίνο. Εσχάτως δε στη Σαγκάη αλλά και στο Σίδνεϊ.

Είναι προφανές πως ο πολλαπλασιασμός περιστατικών ακραίας βίας έχει σχέση με αναδυόμενο μοντέλο κοινωνικής συμπεριφοράς. Αυτό το μοντέλο «κτιζείται» από νέα «πολιτισμικά» δεδομένα. Το κυρίαρχο μέσο μετάδοσης και αναπαραγωγής των δεδομένων αυτών είναι η διαδικτυακή οδός. Ο μηχανισμός που εγγυάται την απρόσκοπτη αναμετάδοση είναι τα social media.

Έφθασε η ώρα να αναλάβουν οι κοινωνίες τον ρόλο του ισορροπιστή, ο οποίος πάνω σε ένα τεντωμένο σχοινί θα συνδυάσει την ελευθερία του λόγου και της διακίνησης της πληροφορίας με την εγγύηση της απάλειψης των δυναμικών ανατροφοδότησης κάθε κατηγορίας και προέλευσης μίσους, βίας και ιδιοκτησιακού χαρακτήρα ανθρώπινης σχέσης.

Η πολύ πρόσφατη υπόθεση βιασμού σε πεντάστερο ξενοδοχείο της Θεσσαλονίκης διαθέτει δυστυχώς όλα τα στοιχεία που αναφερθήκαν παραπάνω. Σεξ, βία, σπέρμα, αίμα, κλιδή, διαπλοκή, υπόκοσμο, διασυνδέσεις τύπου μαφίας, λαμπερά ονόματα του lifestyle και του επιχειρηματικού κόσμου. Για άλλη μία φορά, και δεν είναι τυχαίο, το δικαστικό σύστημα της χώρας φάνηκε ανίκανο να διαχειριστεί σε πρώτο βαθμό την υπόθεση. Η κοινωνική πίεση εξώθησε τον Άρειο Πάγο να παρέμβει. Η αποκάλυψη των λεπτομερειών οφείλεται σε μηχανισμό του Διαδικτύου και όχι σε θεσμούς. Η επέκταση των αποκαλύψεων

οφείλεται επίσης σε μηχανισμούς του Διαδικτύου και όχι σε θεσμικές πηγές.

Η κακοφορμισμένη υπόθεση του άγριου ξυλοδαρμού καθηγητή από κοουλουόφορος στην ΑΣΟΕΕ συνοδεύει αποκαλύψεων περί σοβαρών οικονομικών εγκλημάτων με την εμπλοκή πρωταγωνιστών της υπόθεσης (ο ένας είναι στη φυλακή) αλλά και με περιγραφή σεξουαλικών προτιμήσεων με υπαινιγισμούς σεξουαλική

κακοποίηση ανηλικών, είναι ακόμη μία ιστορία η οποία ανεδείχθη από πηγές και πληροφορίες μέσω Διαδικτύου και social media για την ακριβή αναπαραγωγή των γεγονότων. Δεν μάθαμε τίποτε από τη διοίκηση του Οικονομικού Πανεπιστημίου, είτε από τη Δικαιοσύνη είτε από άλλη θεσμική πηγή παρά μόνον... επιλεκτικά και εκ των υστέρων και πάντως κατόπιν εορτής.

Αν αυτή η διαπίστωση δεν οδηγεί σε μία κοινή πεποίθηση πως η αλήθεια και η πραγματικότητα εξαρτώνται από τα «κέρφια» του Διαδικτύου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, τότε οδηγούμεθα με μαθηματική ακρίβεια στο χαοτικό πέταγμα μιας εμβόλιμης πεταλούδας. Ποιος αντέχει, όμως, τις συνέπειες αυτής της παραπλανητικής πτήσης; **A**

Οι ειδικές έρευνες που διεξήχθησαν τα τελευταία χρόνια, και κυρίως μετά τη σύνθλιψη των μεσοαστικών και μικροαστικών τμημάτων των δυτικών κοινωνιών με την κρίση του 2008, αλλά και την ειδική κατάσταση που προκάλεσε η πανδημία, καταδεικνύουν πως όλα τα φαινόμενα τα οποία προαναφέρθηκαν αυξήθηκαν ποσοτικά και διαμορφώθηκαν ποιοτικά. Με λίγα λόγια, η αύξηση των φαινομένων έντονης και αδικαιολόγητης βίας σε όλα τα επίπεδα των δυτικών κοινωνιών δεν είναι συγκυριακό φαινόμενο, αλλά αποτέλεσμα πολύπλοκων διεργασιών.

Φθάσαμε στο ζητούμενο. Η ελληνική κοινωνία ήταν ανέκαθεν μια βίαιη κοινωνία. Ήταν επίσης ανέκαθεν μια κοινωνία που χαρακτηριζόταν από περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, αλλά και σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, κυρίως σε επίσης ενδοοικογενειακό περιβάλλον. Ο πατριαρχικός χαρακτήρας της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και ο μέχρι και τη δεκαετία του 1960 έντονα παραδοσιακός προσανατολισμός του κοινωνικού μοντέλου ανάπτυξης, συνετέλεσαν στη διατήρηση ιδιοκτησιακού χαρακτήρα σχέσεων εντός και εκτός οικογένειας. Η γυναίκα, τα παιδιά ήταν κτήμα με δικαίωμα χρήσης ως προς την εργασία αλλά και, σε κάποιες επιβαρυνμένες περιπτώσεις, με δικαίωμα χρήσης ως προς την απόλαυση δυστυχώς. Αυτά για τότε. Οι σημερινές εκδηλώσεις ακραίας βίας κατά των γυναικών ή διεμφυλικών ατόμων, τα ρατσιστικά εγκλήματα, καθώς και η σεξουαλική κακοποίηση ανηλικών, η συστηματική άσκηση τυφλής βίας στα σχολεία από οργανωμένες συμ-

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΦΑΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ, ΜΕ Ο,ΤΙ ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

100 ευρώ τον μήνα πληρώνουν εφεξής όσοι αμετανόητοι συμπολίτες μας είναι άνω των 60 ετών και δεν έχουν εμβολιαστεί. Το κράτος δεν εξαντλεί την αυστηρότητά του, και έτσι δεν θα γίνει καμία παρακράτηση από μισθό ή σύνταξη. Απλώς το πρόστιμο θα βεβαιώνεται από την ΑΑΔΕ.

50 ευρώ θα πληρώσουν για τον Ιανουάριο, καθώς η υποχρεωτικότητα ξεκίνησε μόλις προχθές και αφορά τον μισό μήνα.

90% των πολιτών άνω των 60 έχουν εμβολιαστεί ή έχουν κλεισει ραντεβού.

220.000 πολίτες άνω των 60 ετών έσπευσαν να εμβολιαστούν από την ημέρα ανακοίνωσης της υποχρεωτικότητας μέχρι και την περασμένη Κυριακή. Διότι, καλή η συνωμοσιολογία, αλλά τα 100 ευρώ καλύτερα.

300.000 περίπου πολίτες επιμένουν στην αντιεμβολιαστική τους στάση και προτιμούν να πληρώσουν το πρόστιμο ή πιστεύουν –όχι άδικα– ότι κάτι θα γίνει και θα τη γλιτώσουν.

15.000 πολίτες έχουν κάνει αίτηση για εμβολιασμό κατ' οίκον και δεν έχουν εμβολιαστεί. Αυτοί εξαιρούνται από το πρόστιμο.

18.800 tweets είχε το hashtag #BoycottAustralianOpen, το πρωί της Δευτέρας, όποτε και ξεκίνησε το τουρνουά. Υπάρχουν έντονες υποψίες ότι πρόκειται για αντιεμβολιαστές που είδαν τον μεσσία τους στο πρόσωπο του Novax (27.800 tweets/πρωί Δευτέρας) Djokovic. Το πιάσατε το υπονοούμενο No-Vax...

25.000 δολάρια είχε δώσει ο Djokovic το 2020 στην Αυστραλία ως βοήθεια μετά τις καταστροφικές δασικές πυρκαγιές. Οι

1.000 χιλιόμετρα/ώρα ήταν η ταχύτητα με την οποία ταξίδεψε το κρουστικό κύμα που προκλήθηκε από την τεράστια υποθαλάσσια έκρηξη του ηφαιστείου Hunga Tonga-Hunga Ha'apai στην Τόνγκα του Ειρηνικού.

2 φορές «πέρασε» πάνω από την Ελλάδα το κρουστικό κύμα, και οι μετεωρολογικοί σταθμοί κατέγραψαν σημαντικές αναταράξεις στην ατμοσφαιρική πίεση.

1.350 πιθανά ενεργά ηφαιστεια υπάρχουν σε όλο τον κόσμο.

οπαδοί-πιστοί του Σέρβου επικαλούνταν τη χειρονομία αυτή για να μην απελαθεί το ίνδαλμά τους.

170.000 δολάρια είχαν δώσει για τον ίδιο σκοπό και οι Rafael Nadal και Roger Federer. Μυστηριωδώς πώς, πέρα από τη δωρεά, μπόρεσαν και να εμβολιαστούν ακυρώνοντας το επείγον των NoVax fans.

14 ευρώ δίνει ως στόχο για την τιμή της μετοχής της ΔΕΗ η Alpha Finance. Θυμίζουμε ότι λιγότερο από 3 χρόνια πριν κόστιζε λίγο πάνω από 1 ευρώ και χωρίς να συνυπολογίσουμε ότι πλέον ο αριθμός των μετοχών είναι πολύ μεγαλύτερος λόγω της αύξησης του Μετοχικού Κεφαλαίου.

1,3% αυξημένες ήταν οι πωλήσεις των σούπερ μάρκετ το 2021. Περίεργο, βέβαια, αν σκεφθεί κανείς ότι οι δημοσιογράφοι κατά

κανόνα επιμένουμε ότι το βιοτικό επίπεδο συνεχώς διολιθαίνει.

37,9% ήταν μειωμένες οι πωλήσεις αντισηπτικών. Η πανδημία δεν τελείωσε, αλλά μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού συμπεριφέρεται ως αν τελείωσε.

10,9% είναι η διαφορά μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ σε δημοσκοπήση της εταιρείας Interview για λογαριασμό της Politic. «Ο λαός αναπολεί τον ΣΥΡΙΖΑ», υποστήριξε την περασμένη εβδομάδα η βουλευτής του κόμματος Χαρά Καφαντάρη. Είναι πιθανόν φυσικά να έχει πληροφορίες από πρεσβείες που να δείχνουν άλλα δεδομένα, όπως τότε, το 2019, οπότε στον ΣΥΡΙΖΑ βαυκαλιζόνταν ότι πάνε για ντέρμπι αμφισβητώντας όλους μαζί τους –κανονικούς– δημοσκόπους.

46% των πολιτών απάντησαν ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης είναι καταλληλότερος

για πρωθυπουργός. Ακολουθεί ο «κανείς» με 29% και έπεται ο Αλέξης Τσίπρας με 25%.

23,7% το ποσοστό που λαμβάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στον νομό Ηρακλείου, σύμφωνα με δημοσκόπηση της GPO, και παραμένει πρώτο κόμμα, με τη ΝΔ να έπεται με 22,8%. Το πρόβλημα είναι ότι στις τελευταίες εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ είχε λάβει 43,22% με τη ΝΔ στο 30,15%.

11,38% είχε λάβει το 2019 το ΚΙΝΑΛ, αλλά πλέον η GPO το «μετράει» στο 21,6%, ανατρέποντας πλήρως το σκηνικό στο τελευταίο «κάστρο» του ΣΥΡΙΖΑ.

19,6% δίνει η ίδια δημοσκόπηση στο ΚΙΝΑΛ για την εκλογική περιφέρεια Ρεθύμνης, με τον ΣΥΡΙΖΑ να λαμβάνει 22,2% (έναντι 36,99% στις τελευταίες εκλογές).

18,8% το ποσοστό του ΚΙΝΑΛ στο Λα-

σίθι, με τον ΣΥΡΙΖΑ στο 20,4% (από 34,57%).

6 από τα συνολικά 24 Rafale ήρθαν χθες Τετάρτη στην Ελλάδα.

4 είναι διθέσια και 2 μονοθέσια.

2 ώρες και 30 λεπτά διήρκεσε η πτήση τους από το Ισθρ της Γαλλίας μέχρι την Τανάγρα. ΚΚΕ και ΜΕΡΑ25 είχαν καταψηφίσει την προμήθεια των μαχητικών αεροσκαφών.

77% των CEOs διεθνώς προβλέπουν ότι η παγκόσμια οικονομία θα βελτιωθεί το 2022, ενώ μόνο το 15% αναμένει επιδείνωση των συνθηκών, σύμφωνα με έρευνα της PWC.

4.446 CEOs από συνολικά 89 χώρες συμμετείχαν στην έρευνα που διεξήχθη κατά το διάστημα Οκτωβρίου-Νοεμβρίου 2021.

10.433,50 τ.μ., είναι η συνολική έκταση των πέντε οικοπέδων που αγόρασε η Prodea Investments στην Λεωφόρο Κηφισίας και στα οποία θα κατασκευάσει δύο αυτόνομα κτίρια γραφείων, συνολικής επιφάνειας άνω των 17.000 τετραγωνικών.

35 εκατομμύρια ευρώ πρόκειται να κοστίσει το σύνολο της επένδυσης.

8.300 self tests τα οποία πραγματοποιήθηκαν για τον έλεγχο πρόσβασης στα σχολεία βρέθηκαν θετικά, στον πρώτο έλεγχο της τρέχουσας εβδομάδας.

3 τμήματα επί συνόλου άνω των 81.000 έκλεισαν εξαιτίας κρουσμάτων, σύμφωνα με την υπηρεσία Παιδείας Νίκη Κεραμέως. Πατροί, πολιτικοί και πραγματευτάδες που προέβλεπαν ότι θα κολλήσουμε (τουλάχιστον) όλοι άμα ανοίξουν τα σχολεία διαψεύστηκαν και τώρα ψάχνουν να βρουν ότι δικαιώθηκαν.

VERBA VOLANT

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΑΝΤΗΣ

«Μας έκλεισε τη μουσική, μας τρώει το σαράκι, γι' αυτό και θα στο ξαναπώ.....» Ο ερμηνευτής του διαχρονικού ύμνου «Κ@ριόλ@ σε μισώ» φτιάχνει μαντινάδες αφιόνοντας να εννοηθεί ότι κάποιος (ξέρετε εσείς...) φτάνει για την απαγόρευση της μουσικής. Ο στρατευμένος καλλιτέχνης είχε αντιδράσει και παλιότερα όταν υποστήριξε ότι η απαγόρευση του καπνίσματος έγινε γιατί «ΚΑΠΟΙΟΙ» ήθελαν να κυνηγήσουν το θέαμα...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΡΚΟΥ

«Η λογοκρισία στη δημοσιογραφία μάς πηγαίνει πίσω σε άλλες εποχές. Με την ελευθεροτυπία, τους δημοσιογράφους και την αλήθεια όσο σκληρή και αν είναι. #Βαξεβανης». Να διευκρινίσουμε στη συμπαιθική πρώην βουλευτή της ΝΔ ότι η δίωξη κατά του κυρίου Βαξεβάνη δεν σχετίζεται με όσα έγραψε, αλλά με όσα υποστηρίζουν οι δικαστές ότι έκανε. Το γεγονός ότι είναι δημοσιογράφος δεν υπερκαλύπτει οποιαδήποτε άλλη δράση. Ειδάλλως θα απαιτώ να μου σβήνουν κλήσεις για παράνομο παρκάρισμα ή θα υποστηρίξω ότι πρόκειται για φήμιση και λογοκρισία...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΓΟΥΡΟΣ

«Τσίπρας και Ανδρουλάκης να κάψουν το νέο παιχνίδι Μητσοτάκη με τον Λοβέρδο: να ανακινώσουν τον Γιάννη Σγουρό για κοινό υποψήφιο για την περιφέρεια Αττικής». Πρόκειται για σαφή πρόταση που θα μπορούσε να φέρει κοντά τα δύο κόμματα. Ένα μικρό μειονέκτημα είναι ότι τον Γιάννη τον Σγουρό τον προτείνει ο Ιωάννης ο Σγουρός, και δεν πρόκειται για απλή συνωνυμία. Είναι το ίδιο πρόσωπο...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Ο,τι χτίζει ο Τσίπρας το γκρεμίζει ο Πολάκης, πότε με τον ελεεινό λόγο του και την πολιτική παραφροσύνη του και τώρα παριστάνοντας των Ρομπέν των ταβερνών». Ένας απλός δημοσιογράφος, που πλασαριζόταν ως «συννομιλητής του Τσίπρα», τα έβαλε με τον Αψύ. Εισέπραξε φυσικά την απάντησή του (πάντα μέσω FB). Ο Π.Π. (πι-πι) τον αποκάλεσε «λεκέ» και αναρωτήθηκε πού θα κρυφτούν μερικοί «προοδευτικοί του εκσυγχρονιστικού σπικωμένου φρυδιού». Η σοσιαλδημοκρατία στα καλύτερά της.

ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Οι στατιστικές δείχνουν ότι στις ΗΠΑ το 2021 αυξήθηκε η βία εγκληματικότητα —ένοπλες ληστείες, βιασμοί, ανθρωποκτονίες— η οποία είχε σημειώσει απότομη άνοδο το 2020: πάνω από 21.000 φόντοι, έναντι 19.000 το 2019. Αν και από την αρχή της δεκαετίας του 1990 η τάση είναι μειωτική, πιθανότατα η πανδημία την αντέστρεψε χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η εγκληματικότητα έφτασε στα επίπεδα πριν από το 1990. Αντίθετα από τις λαϊκές προκαταλήψεις, η τάση της βίας στις δυτικές κοινωνίες είναι πτωτική σε χρονικό βάθος αιώνων: στην Αγγλία του 13ου αιώνα, οι πιθανότητες να πέσεις θύμα δολοφονίας ήταν περίπου 40 φορές μεγαλύτερες από ό,τι στα μέσα του 20ού. Αλλά, αν και η εξέλιξη των ανθρωποκτονιών στις ΗΠΑ είναι γενικά παράλληλη με εκείνη στη δυτική Ευρώπη, υπάρχουν ορισμένες αμερικανικές ιδιαιτερότητες που ευνοούν το βίαιο έγκλημα.

Ο αριθμός των ανθρωποκτονιών ανά έτος και ανά 100.000 κατοίκους χρησιμοποιείται ως δείκτης της βίας: η ανθρωποκτονία είναι ξεκάθαρο έγκλημα, ενώ οι άλλες μορφές βίας επηρεάζονται από τις διαφορές στους νομικούς ορισμούς της κάθε χώρας. Με αυτόν τον δείκτη, στις ΗΠΑ σημειώνονται περίπου τέσσερις φορές περισσότερες δολοφονίες από όσες στις συγκρίσιμες χώρες, ενώ, για παράδειγμα, σημειώνονται λιγότερες διαρρήξεις και κλοπές πορτοφολιών. Για την τόσο μεγάλη συχνότητα ανθρωποκτονιών στις ΗΠΑ ευθύνεται η συναισθηματική βία με την οποία οι Αμερικανοί μπορούν να φτάσουν στα άκρα εξαιτίας της οπλοχρησίας. Στις περισσότερες χώρες ένας καβγάς με γροθιές σε μπαρ ή μια ενδοοικογενειακή διαμάχη καταλήγει σε μωλωπισμένους, όχι σε νεκρούς. Αλλά, αν και υπάρχει αλήθεια στον ρόλο της οπλοχρησίας, η αμερικανική περίπτωση είναι λίγο πιο περίπλοκη: η οπλοχρησία δεν λείπει ολόκληρη την ιστορία.

Κατ' αρχάς, είναι δύσκολο να μιλήσουμε για Αμερικανούς γενικά: υπάρχουν έντονες γεωγραφικές διακυμάνσεις στη συχνότητα των ανθρωποκτονιών. Επίσης, όπως είναι ευρέως γνωστό και κατανοητό, συμβαίνουν πολύ περισσότερες ό,που λείπει η νόμιμη και σταθερή απασχόληση: σε συνοικίες και πόλεις με επισφαλή, περιστασιακή απασχόληση και παραοικονομία, ιδίως εμπόριο ναρκωτικών, αναμένεται εκτεταμένη βία. Προστίθεται ο παράγοντας απόσυρσης των φορέων του κράτους —από την αστυνομία μέχρι τα ταχυδρομεία— με αποτέλεσμα να παγιώνονται εστίες ανεξέλεγκτης ανομίας: το φαινόμενο της απόσυρσης του κράτους παρατηρήθηκε για τρεις δεκαετίες σε πολλές συνοικίες αμερικανικών πόλεων, είτε λόγω αμέλειας, είτε λόγω redlining, καθώς και σε ορισμένα γαλλικά προάστια όπου οι ισλαμικές ηγεσίες μετακινήθηκαν στα κέντρα της παραοικονομίας και της εξουσίας. Αντί να ενισχυθεί η παρουσία των επίσημων αρχών, οι αρχές αποδυναμώθηκαν: στη Γαλλία εφαρμόζεται σήμερα επανορθωτική πολιτική: στις ΗΠΑ λιγότερο.

Ένα δυσανάλογο ποσοστό των ανθρωποκτονιών στις ΗΠΑ παρατηρείται στον Νότο και σε εκείνα τα μέρη της Δύσης όπου δεν αναγνωρίζεται το κρατικό μονοπώλιο της νόμιμης βίας. Η διαδικασία θέσπισης αυτού του μονοπωλίου ήταν πολύ καθυστερημένη και λιγότερο εμπεριστατωμένη στον Νότο από ό,τι στον Βορρά: στις νότιες πολιτείες η αυτοδικία ήταν πιο διαδεδομένη κυρίως λόγω της κουλτούρας της «τιμής» (μονομαχίες κτλ). Λόγω χάρη, για πάνω από έναν αιώνα, σε πολλές νότιες πολιτείες, ήταν νόμιμο να σκοτώσει ένας άνδρας τη μοιχαλίδα γυναίκα του — μάλιστα, στη δεκαετία του 1920, σε μια επίδειξη εξίσωσης των φύλων, η πολιτεία της Τζόρτζια κατέστησε νόμιμη σε περίπτωση μοιχείας τη συζυγοκτονία και εκ μέρους των γυναικών. Τα λιντσαρισμάτα Αφροαμερικανών μειώθηκαν από το 1920, αλλά συνέβαιναν σποραδικά μέχρι το 1960: αν εξετάσουμε την αμερικανική εγκληματικότητα, θα διαπιστώσουμε συσχέτιση μεταξύ της συχνότητας των λιντσαρισμάτων στο παρελθόν και των ανθρωποκτονιών σήμερα, καθώς και —αυτό είναι το πιο σημαντικό— συσχέτιση μεταξύ της θανατικής ποινής και των vigilante και των λιντσαρισμάτων στο παρελθόν. Σήμερα, η θανατική ποινή εφαρμόζεται θεσμικά εκεί όπου

κάποτε εφαρμοζόταν μέσω της αυτοδικίας. Πιθανότατα η θέσπιση της αυξάνει το βίαιο έγκλημα —είναι σχεδόν σίγουρο ότι δεν το μειώνει.

Κατά κάποιον τρόπο, στις ΗΠΑ η δημοκρατία ήρθε πολύ νωρίς: στη δυτική Ευρώπη προηγήθηκαν σταδιακές διαδικασίες συγκεντρωτισμού των μέσων άσκησης βίας σε όλο και λιγότερα χέρια και τελικά εγκαθιδρύθηκε ένας λίγο-πολύ αποτελεσματικός μονοπωλιακός μηχανισμός στα χέρια των βασιλιάδων. Από τη στιγμή που στο τέλος του 17ου και στον 18ο αιώνα δημιουργήθηκαν σταθερά μονοπώλια βίας της εξουσίας, ο λαός δεν μπορούσε να τα αμφισβητήσει ή να τα καταστρέψει: μπορούσε μόνο να συμμετέχει σε αυτά με το να τα ελέγχει. Εξού και ο εκδημοκρατισμός του κράτους. Στη Βόρεια Αμερική δεν προηγήθηκε φάση συγκεντρωτισμού: οι Αμερικανοί δεν είχαν χρόνο να συνθησύνουν τον αφοπλισμό· παρέμεινε ζωντανή η ιδέα ότι η ύπαρξη ενός μονοπωλίου ισχύος ήταν ανεπιθύμητη κι ότι ο απλός άνθρωπος είχε δικαίωμα στην αυτοάμυνα. Έτσι, σε πολλές πολιτείες, οι Αμερικανοί ταυτίζουν τη δημοκρατία με το δικαίωμα ένοπλης προστασίας της περιουσίας και των συμφερόντων τους. Οι πολιτοφυλακές επιζούν εξαιτίας μιας αντίληψης για το κράτος και για την ατομική ευθύνη η οποία πρέπει να αποδοθεί στον τρόπο δημιουργίας της αμερικανικής κοινωνίας: εποίκιση, εμπόλεμη ανεξαρτητοποίηση από την Ευρώπη, κατάκτηση και εξαγορά εδαφών, σύγκρουση με ξένους και ιθαγενείς πληθυσμούς —άρα ανταγωνισμός για τη γη και τους οικονομικούς πόρους, για την ασφάλεια και για την «τιμή». Παρόμοιες διαδικασίες είχαν εκτυλιχθεί και στην Ευρώπη πολύ νωρίτερα από τον 18ο και 19ο αιώνα.

Ακόμα και η παρουσία της αμερικανικής αστυνομίας αντανακλά την κατάκτηση της Δύσης: στην πραγματικότητα, η αστυνομία, που κατηγορείται συχνά για καταχρήσεις εξουσίας, είναι ο μοναδικός κρατικός φορέας (κοινοτικός, πολιτειακός, ομοσπονδιακός) που χαιρεί σεβασμού στις ΗΠΑ. Και παρ' όλη αυτά, ένα μέρος των καταχρήσεων εξουσίας οφείλεται στο ότι δεν κατέχει το μονοπώλιο της βίας: έτσι, η αντιπαράθεση μεταξύ δυνάμει ενόπλων καταλήγει σε ανθρώπινες απώλειες.

Η ανησυχία για την καθημερινή ασφάλεια, η απουσία ισχυρού δικτύου προστασίας —και αντ' αυτού η παρουσία ισχυρού δικτύου ποινών— διαμορφώνει τέτοια συναισθήματα και τέτοια πρότυπα διαχείρισής τους ώστε επιβραδύνεται η ίδια η εκπολιτιστική διαδικασία. Με λίγα λόγια, ενώ η σοσιαλδημοκρατία εμποδίζει τους ανθρώπους να

επιτίθενται ο ένας στον άλλον —όταν υπάρχει δίκτυο προστασίας, η οπλοχρησία γίνεται περιττή (τουλάχιστον μακροπρόθεσμα)— το αμερικανικό σύστημα δεν μπορεί να τους εμποδίσει. Το «μικρό» κράτος που επιζητούν οι περισσότεροι Αμερικανοί φοβούμενοι ασφυκτικό έλεγχο και γραφειοκρατία έχει σοβαρές επιπτώσεις τόσο στην εξασφάλιση της ατομικής ακεραιότητας όσο στην άσκηση της επιβολής του νόμου. Στις ΗΠΑ, διατηρείται ο μύθος του μικρού κράτους, πλην όμως, για να συγκρατηθεί η κοινωνία και μην ξεσπάσουν εμφύλιες συγκρούσεις, ο νόμος επιβάλλεται βιαίως. Αυτή η βία, στην οποία πράγματι συμμετέχουν οι πολίτες μέσω της οπλοχρησίας, εξασθενεί την κοινωνική συνοχή η οποία είναι έτσι κι αλλιώς αβέβαιη εξαιτίας της «υπερβολικής» εθνοτικής και θρησκευτικής πολυμορφίας.

Εν κατακλείδι, το υψηλό ποσοστό ανθρωποκτονιών αποτελεί στοιχείο της αμερικανικής ταυτότητας —της δημιουργίας του έθνους, της συνταγματικής νομιμότητας, της μυθολογίας— και η αντιμετώπισή του είναι εξαιρετικά δύσκολη: για να πάψουν οι Αμερικανοί να σκοτώνονται μεταξύ τους, και σε πολλές περιπτώσεις να μεταφέρουν την κουλτούρα της βίας εκτός των συνόρων τους, χρειάζονται μια διαδικασία εκπολιτισμού σαν αυτή που ανέλυε ο Norbert Elias για τους Γερμανούς. Χρειάζονται χρόνο, χρειάζονται γεγονότα που να τους πείσουν για συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, χρειάζονται κράτος που να κατέχει το μονοπώλιο της βίας και που να το εφαρμόζει σε πλαίσιο νομιμότητας και συναίνεσης. Κοινοτομίες, χρειάζονται απαλλαγή από τον ατομικό και εθνικό φόβο ο οποίος υπαγορεύει την πολιτική τους συμπεριφορά στο εσωτερικό και τη στρατηγική τους στον διεθνή χώρο. **A**

Σ' ευχαριστώ, ω πανδημία!

Της ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

Η πανδημία έχει πλέον συμπληρώσει δύο χρόνια συνεχούς παρουσίας κοντά μας και μπαίνει στο τρίτο της έτος. Περάσαμε και περνάμε διαρκώς και ακατάστατα από διάφορα στάδια πένθους για την προηγούμενη ζωή μας, με κυριαρχία, βεβαίως, τον θυμό, την άρνηση και την κατάθλιψη. Αναπόφευκτα, αυτά συνοδεύονται από κούραση, μπουχτίσμα και σιχτίρισμα, και μάλιστα την εποχή που παραδοσιακά καλούμαστε να είμαστε αισιόδοξοι, στο ξεκίνημα μιας νέας χρονιάς, να κάνουμε σχέδια, να πάρουμε αποφάσεις, να τολμήσουμε αλλαγές.

Ετσι, για αλλαγή, λοιπόν, αποφάσισα να καταγράψω μερικά θετικά πράγματα τα οποία πιστεύω ότι η πανδημία βοήθησε, επιτάχυνε ή αποκάλυψε.

1. Η ανάγκη μας για άγγιγμα είναι πολύ μεγαλύτερη απ' όσο νομίζαμε. Παρόλο που η συνειδητοποίηση αυτής της αλήθειας έγινε με τον σκληρότερο δυνατό τρόπο για πάρα πολλούς, με την πλήρη στέρηση δηλαδή, ελπίζω ότι τελικά μας οδηγεί σε μια πιο τρυφερή προσέγγιση του κόσμου.

2. Θέλοντας και μη, ξεχωρίσαμε ποιοι άνθρωποι είναι πραγματικά σημαντικοί στη ζωή μας. Έχω την αίσθηση ότι για τους περισσότερους η συνθήκη του λοκντάουν περιόρισε συχνά ακόμα και τη διαδικτυακή επαφή με κάποιους ανθρώπους. Είχαμε ανάγκη αυτού που μας καταλαβαίνουν πραγματικά, αυτού που αντέχουμε και μας αντέχουν χωρίς να παραγεμίζουν οι συζητήσεις μας από κουτσομπολιά και εκδηλώσεις, αυτού με τους οποίους μπορούμε να μιλήσουμε για το τίποτα, γιατί, πραγματικά, πολλές φορές δεν συνέβαινε απολύτως τίποτα.

3. Οι περιφερειακές κοινωνικές μας σχέσεις είναι σχεδόν το ίδιο απαραίτητες με τους στενούς μας φίλους. Μπορεί μέχρι να κλείσουν τα μαγαζιά και η εστίαση να μην είχαμε εκτιμήσει καθόλου την καθημερινή καλημέρα στο καφέ που συχνάζουμε, το γεγονός ότι ξέρουν πώς πίνουμε τον καφέ μας, αν έχουμε παιδιά και διάφορες άλλες πληροφορίες που δεν θυμόμαστε καν να έχουμε δώσει ποτέ. Οι επαφές εκτός του στενού μας κύκλου μας προσφέρουν μια διαφορετική, και πολύ ουσιαστική, αίσθηση ότι υπάρχουν, ότι μας βλέπουν, ότι ανήκουμε κάπου.

4. Η φύση είναι παρηγορητική. Οι βόλτες σε δάση, σε βουνά, σε παραλίες, στον Εθνικό Κήπο που οι περισσότεροι νομίζαμε από τότε που πάψαμε να πηγαίνουμε για την παιδική χαρά, πρόσφεραν κάτι παραπάνω από τη δυνατότητα να βρεθούμε απλώς κάπου έξω. Μας συνέδεαν με κάτι μεγαλύτερο από μας, όμορφο, συχνά μεγαλειώδες. Αν αυτό μας οδηγήσει και στο να πάρουμε πιο σοβαρά το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής, ακόμα καλύτερα.

5. Η ζωή είναι πάρα πολύ ωραία. Μοιάζει με το απόλυτο κλισέ, εγώ τουλάχιστον όμως σκέφτηκα πολύ πόσο υπέροχα περνούσα πριν την πανδημία ενώ ταυτόχρονα γκρίνιαζα για το πόσο χάλια ήταν όλα, σκέφτηκα πάρα πολύ πώς θέλω να ζω τη ζωή μου κατά την πανδημία και μετά απ' αυτήν, ότι δεν θα θαυμάσω ποτέ ξανά καμία μπλαζέ και κυνική αντιμετώπιση, δεν με ενδιαφέρει ο κυνισμός, το υπέρνω, η γκρίνια, η μαυρίλα, δεν έχω λόγο να βαριέμαι, όσο είμαστε εδώ (και είναι τόσο λίγος αυτός ο χρόνος) οφείλουμε στον εαυτό μας και στους γύρω μας να προχωράμε προς τη χαρά, προς την αγάπη, προς την καλοσύνη, αποβάλλοντας πια τα κατάλοιπα των 90ς που μας υπαγόρευαν πως όλα αυτά είναι ξενέρωτα. Ίσως αυτό να είναι το μεγαλύτερο μάθημα που πήρα αυτά τα δύο χρόνια: Δεν υπάρχει τίποτα πιο ξενέρωτο, απωθητικό και ενάντια στη ζωή από τη δηθενία.

Η απόφασή μου για το νέο έτος είναι να περάσω στο τελευταίο στάδιο του πένθους, την αποδοχή, την αποδοχή της πανδημίας, του εαυτού μου, των άλλων, της χαράς της ζωής. **A**

PepsiCo Hellas

Η πρώτη εταιρία αναψυκτικών που χρησιμοποιεί 100% ανακυκλωμένο πλαστικό

Πιστή στη δέσμευσή της για έναν πιο πράσινο πλανήτη

Η **PepsiCo Hellas**, πιστή στη δέσμευσή της για λιγότερο πλαστικό και έναν πιο πράσινο πλανήτη, γίνεται η **1η και μοναδική εταιρία** αναψυκτικών στην Ελλάδα που από τον Ιανουάριο του 2022 διαθέτει το 100% των εμβληματικών προϊόντων της (Pepsi, Lipton, HBN) σε μπουκάλι από 100% ανακυκλωμένο πλαστικό (rPet). Με αυτόν τον τρόπο η εταιρία συμβάλλει έμπρακτα στην κυκλική οικονομία στην οποία τα υλικά συσκευασίας επαναχρησιμοποιούνται πολλές φορές και δεν καταλήγουν απορρίμματα, περιορίζοντας σημαντικά την περιβαλλοντική ρύπανση από το πλαστικό.

Παράλληλα, η **PepsiCo Hellas** με βασικό στρατηγικό άξονά της τη βιώσιμη ανάπτυξη συνεργάζεται με φορείς που αγωνίζονται για την προστασία του πλανήτη. Σε αυτό το πλαίσιο συνεργάζεται με τον οργανισμό Aegean Rebreath και με τη συμβολή του Δήμου Αντιπάρου στηρίζει την ανάπτυξη ενός προγράμματος για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος στο νησί. Η πρωτοβουλία αφορά στην υιοθέτηση των παραλιών της Αντιπάρου με την τοποθέτηση κάδων ανακύκλωσης σε όλες τις οργανωμένες παραλίες του νησιού, καθώς και στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της τοπικής κοινωνίας, των επιχειρήσεων τουρισμού και των επισκεπτών αναφορικά με τις αρχές της ανακύκλωσης και της κυκλικής οικονομίας, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στην αντιμετώπιση της θαλάσσιας ρύπανσης και τη διαφύλαξη του θαλάσσιου πλούτου.

Από την πλευρά της, η Γενική Διευθύντρια της PepsiCo Hellas, κυρία Δέσποινα Τσαγγάρη, δήλωσε:

Ο όμιλος **PepsiCo** τα τελευταία χρόνια ηγείται σε παγκόσμιο επίπεδο μιας κομβικής σημασίας περιβαλλοντικής πρωτοβουλίας για τον πλανήτη, η οποία θα λάβει χώρα μεταξύ άλλων και στον κλάδο των αναψυκτικών. Ήδη από το τέλος του 2020 η **PepsiCo Hellas** έχει δεσμευτεί πως θα περάσει σε συσκευασίες από 100% ανακυκλωμένο πλαστικό για τα εμβληματικά προϊόντα **Pepsi**, **Lipton** & **HBN** στη χώρα μας μέχρι το τέλος του 2021. Σήμερα, λοιπόν, κάνοντας πράξη αυτήν τη δέσμευση μπορούμε υπερήφανοι να πούμε ότι είμαστε η **1η και μοναδική εταιρία** αναψυκτικών στην Ελλάδα που χρησιμοποιεί **100% ανακυκλωμένο πλαστικό** στα μπουκάλια της **Pepsi**, του **Lipton** και της **HBN**. Παράλληλα, η **PepsiCo Hellas** συνεχίζει αδιάλειπτα, με σχέδιο και πίστη στην υλοποίηση της δέσμευσής της για έμπρακτη και ουσιαστική συμβολή στην προώθηση της κυκλικής οικονομίας, για ένα καλύτερο και βιώσιμο περιβάλλον στην Ελλάδα.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το όραμα της **PepsiCo** για τη βιώσιμη συσκευασία, μεταβείτε στη διεύθυνση www.pepsico.com/sustainability/focus-areas/packaging ή ακολουθήστε την εταιρία στο Twitter [@PepsiCoEU](https://twitter.com/PepsiCoEU).

100%
ΑΝΑΚΥΚΛΩΜΕΝΟ
ΠΛΑΣΤΙΚΟ

Η Πρόεδρος της Επιτροπής
«ΕΛΛΑΔΑ 2021»
ΓΙΑΝΝΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
κάνει τους απολογισμούς της

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

200
ΧΡΟΝΙΑ
ΚΑΙ
365
ΗΜΕΡΕΣ
ΜΕΤΑ

«Μας έδιναν ή μας έστελναν δωράκια, μικρά πράγματα, από όλη την Ελλάδα, ό,τι μπορείς να φανταστείς: μια κεντητή μαξιλαροθήκη, ένα βάζο γλυκό του κουταλιού, ένα κειμήλιο της γιαγιάς, ακόμα και το πουκάμισο ενός νέου παιδιού που χάθηκε. Θυμάσαι στην Κάσο τις γυναίκες του χωριού; Κάθισαν ολονυχτία και έκαναν χίλια ντολμαδάκια, για να κεράσουν όλο τον κόσμο στην εκδήλωση». Συγκινητικά πράγματα. Η «συνέντευξη» έχει αρχίσει πριν καν έρθει η Γιάννα. Την εικόνα και την αίσθηση, καμιά φορά, στη δίνουν οι γύρω. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι τα κορίτσια του γραφείου της που περιγράφουν με ενθουσιασμό, μπορώ να πω με αγάπη, όλα όσα έζησαν αυτή τη χρονιά που όργωναν τη χώρα μαζί με την Πρόεδρο και εκπροσώπους της Επιτροπής «Ελλάδα 2021»: 78 πόλεις, εν μέσω κορωνοϊού, δύσκολη συγκυρία. Συναντήσεις με δημάρχους, με φορείς, με απλούς ανθρώπους, που ήθελαν να δείξουν ό,τι πιο καλό έχει ο τόπος τους, να συζητήσουν τις προτάσεις τους, τα σχέδια και τα όνειρά τους για το μέλλον, να πουν σε κάποιον τα προβλήματά τους ή απλά να «δουν από κοντά» τη Γιάννα. Μεσημέρι στα γραφεία της Γιάννας Αγγελοπούλου στο Μαρούσι. Έξω από το παράθυρο οι εγκαταστάσεις του ΟΑΚΑ, με τον Καλατράβα φωτισμένο από ένα λαμπρό χειμωνιάτικο ήλιο, κορνίζα. Στους τοίχους και στο πάτωμα ακουμπισμένα κάδρα, πίνακες, γκραβούρες, ένα πορτρέτο της από τον street artist Cacao Rocks, δώρο του γιου της. Φωτογραφίες παντού, με τον Θόδωρο, τα παιδιά, με υπουργούς και πρωθυπουργούς, με ξένους επίσημους. Καταφθάνει χειμαρρώδης. Ζητάει την άδεια να ανάψει πούρο, που τελικά δεν καπνίζει, αλλά το κρατάει σε όλη τη διάρκεια της συνέντευξης. Δεν χάνει χρόνο με τυπικότητες, φωτογραφίζεται χαλαρή, ό,τι ζητάει ο φωτογράφος, το γυρνά αμέσως στον ενικό και δεν χρειάζεται καν ερωτήσεις. Μπαίνουμε σε ένα «ταξίδι» σε όλη την Ελλάδα, στο παρελθόν και στο μέλλον, τη δική της ιστορία, της οικογένειάς της και της περιπέτειας των «200 χρόνων» και της χρονιάς που πέρασε κυνηγώντας την επιτυχία του προγράμματος. Είναι φανερό ότι το έχει ζήσει έντονα όλο αυτό, πιο «ταπεινό» από τους Ολυμπιακούς, αλλά πιο γήινο και συγκινητικό. Πιο ελληνικό.

Δεν μπορείς να φανταστείς τι μας έδωσε αυτή η ζύμωση με τόσους ανθρώπους. Πόσα πράγματα μάθαμε και είδαμε. Δεν είναι ότι δεν ήξερα: από μικρή διάβαζα πολύ ιστορία και στο σχολείο ήμουν πολύ καλή μαθήτρια. Πήγαινα σε ένα δημόσιο σχολείο θηλέων στο Ηράκλειο Κρήτης κι ο πατέρας μου ονειρευόταν να γίνω αρχαιολόγος γιατί έβλεπε ότι έχω κλίση. Όμως, όσα γνωρίσαμε σε όλες αυτές τις πόλεις της Ελλάδας που επισκεφτήκαμε με τους συνεργάτες μου με αφορμή την Επέτειο των 200 χρόνων, μας γέμισαν σκέψεις».

Και οι σκέψεις γεννούν ιδέες. Απλοί άνθρωποι που μαζεύονταν στο καφενείο δίπλα στον πλάτανο ενός χωριού ή έξω από το Πνευματικό Κέντρο κάποιας πόλης, άνθρωποι που εργαζόνταν στους Δήμους, στις Περιφέρειες και της μιλούσαν με υπερηφάνεια για τον τόπο τους. «Περπατούσαμε στο δρόμο», μου λέει, «και οι άνθρωποι έβγαιναν να μας κεράσουν ένα τσίπουρο και πιάναμε κουβέντα – γιατί πάνω εύκολα κουβέντα, μου άρεσει, το 'χω από μικρή, από τον πατέρα μου».

Οι καρυδιές της Εμπάρου

Ο πατέρας μου καταγόταν από ένα μικρό χωριό, από την Έμπαρο Κρήτης, αλλά η οικογένειά του, εμένα τουλάχιστον, ως μικρό παιδί, με είχε εντυπωσιάσει. Ο παππούς μου, ο Μανώλης Φαζάκης, θέλησε να παντρευτεί τη γιαγιά μου, όμως εκείνη καταγόταν από μία οικογένεια που είχε κτήματα ενώ αυτός δεν είχε τίποτα. Πήγε στον πατέρα της και τη ζήτησε. Εκείνος, επειδή είχε τρεις κόρες, του λέει, εάν θέλεις να την πάρεις, πρώτον, θα πας να δουλέψεις, δεν σας δίνω τίποτα, δεύτερον, τα παιδιά σου θα πάρουν το όνομά της – Δασκαλάκη είναι το πατρικό της –, γιατί δεν θέλω να σβήσει το όνομά μου. Δέχτηκε και πήγε στο Καστέλι και υπέγραψε. Ήταν πρωτοπόρος για την εποχή του – μιλάμε για τις αρχές του 1900. Αργότερα έφυγε, την άφησε με τέσσερα παιδιά – έμειναν μόνο τα δύο – και πήγε στην Αμερική να δουλέψει στα χαλυβουργεία. Έβλεπα τα χέρια του που φαίνονταν σαν να είναι καμένα. «Επιανα τα σίδερα, παιδί μου», μου έλεγε, «με τα χέρια και για αυτό έχουν καεί». Καταλαβαίνεις τι ήταν αυτό για εμένα, για ένα μικρό παιδί που μεγάλωνε στο Ηράκλειο.

Ο μπαμπάς μου ήταν ένας άνθρωπος που μορφώθηκε, πήγε Ανωτάτη Εμπορική, έγινε Διευθυντής εκεί που δούλευε. Όμως ήθελε τα καλοκαίρια να πηγαίνουμε στο χωριό, να ζούμε σαν κανονικοί άνθρωποι. Θυμάμαι πηγαίναμε με την αδελφή μου να βρούμε καθουράκια στο ποτάμι που περνούσε από εκεί και μας άρεσε. Θυμάμαι ακόμα τη

ΑΥΤΑ ΠΟΥ
ΕΒΛΕΠΑ ΤΩΡΑ
ΜΕ ΕΚΑΝΑΝ
ΝΑ ΓΥΡΙΖΩ
ΠΙΣΩ ΣΕ ΑΛΛΕΣ
ΕΠΟΧΕΣ, ΟΤΑΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΗΘΕΛΑ ΚΑΤΙ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑ
ΤΟΥΣ ΤΡΟ-
ΠΟΥΣ, ΔΕΝ
ΕΙΧΑ ΤΟΥΣ ΑΝ-
ΘΡΩΠΟΥΣ ΓΙΑ
ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΩ.
ΟΜΩΣ ΘΕΩ-
ΡΟΥΣΑ ΟΤΙ
ΜΠΟΡΩ ΝΑ
ΑΛΛΑΞΩ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ –
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΩ
ΠΑΝΤΑ ΝΑ
ΤΟ ΘΕΩΡΩ.

μυρωδιά των πλατανιών από την υγρασία, τις πορτοκαλιές και τις καρυδιές. Τρελαινόμασταν να βλέπουμε τους ανθρώπους που ράβδιζαν τα καρύδια και τρέχαμε για να μην τα φάμε στο κεφάλι. Θυμάμαι που άπλωναν τις σταφίδες και μια φορά που ήρθε καταιγίδα και τις πήρε, πώς έκλαιγαν οι άνθρωποι. Μου έχει μείνει αυτή η εικόνα.

Ο πατέρας μου λοιπόν μας έλεγε «όποιον βλέπετε θα τον χαιρετάτε». «Μα», έλεγε η μικρή, «αφού δεν τους ξέρουμε». «Θα λένε, είμαι η κόρη του Φρίξου και, έτσι, θα μαθαίνετε τα ονόματά τους. Κι αν δεν ξέρεις ποιος είναι, ρώτησέ τον». Αυτό το έχω πάντα στο μυαλό μου. Έτσι και τώρα, θέλω να μαθαίνω, από σεβασμό για τον άλλο άνθρωπο, ποιος είναι».

Στις περιοδείες ανά την Ελλάδα, μου έλεγαν τα κορίτσια, όπου πήγαιναν η Γιάννα μάθαινε από πριν την ιστορία της πόλης, τι έχει να επιδείξει από ιστορικής πλευράς, τι έχει να προβάλει, τα ονόματα και τις ιδιότητες όσων θα συναντούσαν. Τους ζητούσε να ξετυλίξουν την ιστορία τους, να πουν τα πράγματα που δεν ξέρει ο πολύς κόσμος. Από τα τοπικά προϊόντα μέχρι τα όνειρα που έχουν για την πόλη τους.

Σε συνθήκες πανδημίας

Το 2021 ήταν μία εμβληματική χρονιά, τα γενέθλια είναι πάντα εμβληματικές χρονιές. Αλλά συνέπεσε με την πανδημία. Όταν μου λένε η πανδημία δεν σας βοήθησε, μέσα μου λέω, μα, ακριβώς λόγω των δύσκολων συνθηκών ωθηθήκαμε να κάνουμε και άλλα πράγματα. Για μένα είναι μία άσκηση μυαλού και ψυχής αυτά τα δύο χρόνια της πανδημίας. Ανακαλύπτεις τις αντοχές σου. Κι αυτό που είναι πραγματικά εντυπωσιακό είναι η μεγάλη συμμετοχή της κοινωνίας στον εορτασμό, από κάθε γωνιά της Ελλάδας και από δεκάδες χώρες του εξωτερικού, κόντρα σε όλες τις δυσκολίες.

Όταν αναλάβαμε τον συντονισμό του προγράμματος με την ευκαιρία της δισεκατονταετηρίδας, είχαμε πει, δεν θα κάνουμε εμείς προτάσεις, θα μας πείτε εσείς τι θέλετε. Έτσι άρχισε ο κόσμος να υποβάλλει προτάσεις, τις οποίες ανέβαζε στην ψηφιακή πλατφόρμα που αναπτύξαμε για τον σκοπό αυτόν. Συνολικά μαζεύτηκαν σχεδόν 2.000 προτάσεις. Πολιτιστικοί σύλλογοι, εκπαιδευτικά ιδρύματα, αθλητικά σωματεία, εταιρίες, Δήμοι, ομογενειακές οργανώσεις, αλλά και πολλοί ιδιώτες πρότειναν κάθε λογής δράσεις. Από εικαστικές εκθέσεις μέχρι προγράμματα νεανικής επιχειρηματικότητας και από φεστιβάλ κινηματογράφου μέχρι διαγωνισμούς ρομποτικής. Σχεδόν 400 από αυτές, είτε υποστηρίχτηκαν από την

Επιτροπή είτε έγιναν υπό την αιγίδα της.

Είδαμε την επινοτικότητα του Έλληνα, τη δύναμη της συλλογικής δουλειάς. Τους λέγαμε τι θέλετε να κάνετε που θα μείνει την επόμενη μέρα; Γιατί να μην προβάλουμε τα προϊόντα μας; Είναι μία μικρή βιοτεχνία με αργαλειούς ή μία βιοτεχνία που κάνει τα κάστανα γλυκό, γιατί να μην τις προωθήσουμε, ούτως ώστε να έχουμε ένα πρόγραμμα που θα δώσει πόρους, δουλειές στους ανθρώπους, οικονομική ανεξαρτησία; Έγινε η προετοιμασία και είπαμε αυτά είναι πράγματα που θα μείνουν, δεν είναι μία παράσταση, κάτι που το κάνεις για μια βραδιά.

Στην ίδια κατεύθυνση ήταν και η δωρεά των 18 κλινών ΜΕΘ στο ΕΣΥ ή η χρηματοδότηση της ομάδας γιατρών του Παπαニコλάου που ανέπτυξαν ένα πρωτοποριακό φάρμακο για τον κορωνοϊό. Δεν θέλαμε μόνο να συμμετάσχουμε στην αντιμετώπιση της πανδημίας, αλλά αυτό να γίνει αφήνοντας και μία παρακαταθήκη για το μέλλον.

Ο ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ και η Τεχνητή Νοημοσύνη

Κάπως έτσι εξασφαλίσαμε και ένα κονδύλι 50.000.000 ευρώ για την υποστήριξη αναπτυξιακών προτάσεων στους Δήμους σε όλη την Ελλάδα. Θυμάμαι ότι είχα μιλήσει –και του το χρωστώ– με τον Θοδωρή Λιβάνιο, που μας είπε για το πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης». Σύμφωνα με αυτό, μαζέψαμε προτάσεις Δήμων από όλη την Ελλάδα και 250 από αυτές που ταίριαζαν με το πρόγραμμα της Επιτροπής, προωθήθηκαν στο Υπουργείο Εσωτερικών για αξιολόγηση και χρηματοδότηση.

Με τον ίδια λογική, αγκαλιάσαμε την καταπληκτική ιδέα του Κωνσταντίνου Δασκαλάκη και του Χρίστου Παπαδημητρίου, που είναι μέλη της Ολομέλειας της Επιτροπής, για τη δημιουργία ενός ερευνητικού κέντρου για την Τεχνητή Νοημοσύνη, την Επιστήμη Δεδομένων και τους Αλγορίθμους. Τη μετατρέψαμε σε δομημένη πρόταση που εγκρίθηκε από τον ΡΡΦ. Και φτάσαμε στην ίδρυση της μονάδας ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ στο ερευνητικό κέντρο ΑΘΗΝΑ, την οποία πρόσφατα ανακοινώσαμε μαζί με τον Πρωθυπουργό σε εκδήλωση που έγινε στο Κέντρο Πολιτισμού «Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος».

Παράλληλα αναπτύξαμε τις δικές μας δράσεις: το ντοκιμαντέρ «Σε γνωρίζω από την όψη: 200 χρόνια Ελλάδα», την ταυτόχρονη προβολή σε κτίρια δεκαοκτώ πόλεων μιας εικαστικής αφήγησης της Επανάστασης, τη συλλογή «Μικροί Μεγάλοι Ήρωες» που προβαλλόταν μέχρι το τέλος της χρονιάς σε εκατοντάδες δημόσιες οθόνες, το forum «Η Ελλάδα το 2040» και άλλες.

Και όλα αυτά χωρίς ούτε ένα ευρώ από το κράτος. Τόσο οι δράσεις όσο και η λειτουργία της επιτροπής χρηματοδοτήθηκαν από τους χορηγούς και κυρίως από το νομισματικό της πρόγραμμα. Άλλωστε και αυτό στηρίχθηκε στη χορηγία της Τράπεζας της Ελλάδας, αλλά παράλληλα αποτέλεσε και μία εξαιρετική περίπτωση συμμετοχής της κοινωνίας στο πρόγραμμα της Επιτροπής, αφού χάρη σε αυτήν είχε τόσο μεγάλη επιτυχία και διασφάλισε το κύριο μέρος των πόρων που χρειαστήκαμε.

Μπορείς να αλλάξεις τον κόσμο;

Όταν ξεκινούσα ως δημοτική σύμβουλος και υποψήφια βουλευτής δεν είχα συμβούλους. Αυτά που έβλεπα τώρα με έκαναν να γυρίζω πίσω σε άλλες εποχές, όταν πραγματικά ήθελα κάτι και δεν είχα τους τρόπους, δεν είχα τους ανθρώπους για να το κάνω. Όμως θεωρούσα ότι μπορώ να αλλάξω τον κόσμο – εξακολουθώ πάντα να το θεωρώ. Στη Νομική μπήκα γιατί πίστευα ότι αυτό θα μου ανοίξει πόρτες για να δουλέψω σε διάφορα επίπεδα – για να μη σου πω ότι είχα το όνειρο να γίνω διπλωμάτης και όλοι μου έκοβαν την όρεξη και μου έλεγαν, διπλωμάτης χωρίς λεφτά, πλούσια οικογένεια και μέσον, δεν γίνεσαι. Όλοι μας έχουμε περάσει απογοητεύσεις. Και σε εξετάσεις απέτυχα και πράγματα που ήθελα να κάνω δεν τα πέτυχα, αλλά αυτό είναι η ζωή. Εάν αρχίσεις να θέλεις ψυχολόγο ή ψυχίατρο γιατί είχες μία αποτυχία, για εμένα το έχεις χάσει το παιχνίδι. Έχουμε, πιστεύω, πράγματα μέσα μας για να επανατροφοδοτούμε τον εαυτό μας, να βρίσκουμε νέες δυνάμεις και να προχωράμε.

Μου άρεσε που στον άνδρα μου –όταν τον γνώρισα, βέβαια, που είναι μία άλλη εμπειρία από μόνη της– έκανε εντύπωση η ενασχόλησή μου με την πολιτική. Εκείνος, ένας σοβαρός άνθρωπος, μορφωμένος και χαμηλών τόνων, έλεγε ότι το πιο σημαντικό σε έναν άνθρωπο είναι να μπορεί να απαντήσει τι είναι

αυτό που έμεινε από όλα όσα έκανε. Duo-τρία πράγματα που θεωρεί σημαντικά. Κι αυτό ήταν ένα μεγάλο μάθημα για μένα.

➤ Για την επιτυχία ενός project πρέπει να είσαι από πάνω

Όταν ήμουν μικρή και μου μάθαινε η μαμά μου να μαγειρεύω μου έλεγε, θα στέκεσαι επάνω από το φαγητό, δεν το βάζουμε στη φωτιά και περιμένουμε, θα το ανακατεύεις, θα το αγαπάς. Δυσκολίες; Μα, δεν υπάρχει τίποτα χωρίς δυσκολίες. Ένα μεγάλο project θέλει συνεργασίες, θέλει επιμονή, θέλει αντοχές, θέλει να εμπνέεις τους ανθρώπους και, όσο και αν ακούγεται κάπως, να ελέγχεις τους ανθρώπους. Άλλωστε, όταν οι συνεργάτες σου σε εμπιστεύονται, όταν μοιράζονται το ίδιο όραμα με σένα, όταν βλέπουν ότι φέρεσαι τίμια και ότι πάντα γίνονται πράξη οι δεσμεύσεις σου, δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τον έλεγχο. Τον αντιλαμβάνονται ως μία αυτονόητη διαδικασία για την υλοποίηση του έργου που έχετε αναλάβει.

Πιστεύω ότι όλα τα προβλήματα λύνονται, αρκεί να αποφασίσουμε να τα πολεμήσουμε. Αλλά όλα αυτά δεν θέλουν μόνο μυαλό και δεν θέλουν μόνο πτυχία, θέλουν να αναπτύξει ο καθένας μας όλες τις δυνάμεις που έχει μέσα του και ο ένας να παρασέρνει προς τα μπροστά τον άλλον.

➤ Ο λαϊκός πολιτισμός είναι ο πλούτος μας

Να σου πω πώς μου έκανε το ντουλαμά ο Άρης Τζονευράκης, που συνεργαζόταν και με το Πελοποννησιακό Μουσείο; Μου είπαν για τη δουλειά του και έτσι τον φώναξα –και ο άνθρωπος έπεσε κάτω. Του λέω, «βρε Άρη, κάνεις καταπληκτικά πράγματα, έχω δει τη δουλειά σου. Αυτά μπορούν να προβληθούν και να πωληθούν». Κι ο Άρης όλα αυτά τα έφερε στο τώρα. Πήγα στη Βοστώνη και με ρωτούσε γυναίκα προξένου –όχι Ελληνίδα – πού έραφα αυτά τα καταπληκτικά πράγματα.

Ο λαϊκός πολιτισμός είναι ο πλούτος μας. Ένα πιάτο που κάνει μια τοπική κεραμοποιία, ένα ξύλο που το σκάλισε ένας ντόπιος καλλιτέχνης, μια υφαντή τσάντα που φτιάχνει μια γυναίκα. Μου έστειλαν δώρα, φουλάρια, ζακέτες, που με εντυπωσίαζαν. Στο Άργος θυμάμαι είδαμε ένα ωραίο πουκάμισο, ρωτήσαμε ποιος δουλεύει τον αργαλειό, «εγώ παιδί μου μόνο», μας είπε μια κυρία, «δεν υπάρχει άλλη να ενδιαφέρεται, θέλουν εύκολες δουλειές τώρα». Εκεί κουβέντα στην κουβέντα, με την Καίτη Καμπλάκη, μέλος της Ολομέλειας, και με τον Νικόλα Πατρομανωλάκη, που ήταν στην αρχή μέλος στο Εκτελεστικό Συμβούλιο της Επιτροπής, είπαμε να το ψάξουμε, γιατί είναι τεχνικές που κοντεύουν να σβήσουν. Έτσι, πετύχαμε χρηματοδότηση 18.000.000 ευρώ από το RRF για τον Λαϊκό Πολιτισμό, που μαζί με 21.000.000 ευρώ για τον Αρχιμήδη και 50.000.000 ευρώ από το Πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης» είναι μια σημαντική «μαγιά» για τη συνέχεια.

Αλλά και τα μοναδικά τοπικά προϊόντα μας, τεράστιος θησαυρός. Στην Ηγουμενίτσα μια κοπέλα μάς έφερε από το Ζαχαροπλαστείο του πατέρα της φοβερά macaron. Στην Ορεστιάδα δεν προλάβαμε να καθίσουμε για φαγητό, και οι άνθρωποι μου έφτιαξαν ένα πακετάκι για τον δρόμο, με ένα κρέας τόσο νόστιμο που τους ζήτησα να μου στείλουν τη συνταγή. Ζητούσα συνταγές και μου έλεγαν, έχεις καιρό και μαγειρεύεις; Έλεγα, αργότερα θα έχω καιρό και θα μαγειρεύω! Μας έδιναν, λοιπόν, τις συνταγές και πρέπει να τις κάνουμε βιβλίο.

Δεν υπάρχει ένα manual για γιορτές. Αλλά αυτό το project έπρεπε να έχει ψυχή. Αυτό θέλαμε να έχει και πιστεύουμε ότι το πετύχαμε. Ουσιαστικά η Επίτετιος κινητοποίησε και άγγιξε σχεδόν όλο τον κόσμο. Γιατί το λέω αυτό; Γιατί, δεν μπορεί, ο καθένας θα άκουσε μια εκπομπή, θα διάβαζε ένα βιβλίο, θα είδε μία έκθεση, θα παρακολούθησε ένα πρόγραμμα. Όλα αυτά είναι σαν συγκοινωνούντα δοχεία.

➤ Η περιπέτεια των Ολυμπιακών Αγώνων

Στους Ολυμπιακούς του 2004 γνώρισα μία χώρα που πάλλεται, που είχε πολλές δημιουργικές δυνάμεις. Το γεγονός ότι βγάλαμε προς τα έξω τη χώρα μας με έναν διαφορετικό τρόπο ήταν σπουδαίο. Δεν μπορείς να φανταστείς πόσοι μου δίνουν εύσημα σήμερα όπου με συναντούν (τα οποία επίσημα δεν τα άκουσα ποτέ) γιατί μετά τους Ολυμπιακούς εξαφανίστηκα, αρρώστησα και δεν είχα την ευκαιρία να δω τον κόσμο. Όμως

στους Ολυμπιακούς ήμουν και στην τσίτα. Ήταν ένα μεγάλο πράγμα, βαρύ, που ήθελε οπωσδήποτε μεγάλες κρατικές δυνάμεις να το χρηματοδοτήσουν, κι από την άλλη ήταν η ομάδα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, πολύ αυστηρή και απαιτητική. Σε κάθε πράγμα που αναλαμβάνω αισθάνομαι ότι είμαι εγώ υπεύθυνη και δεν υπάρχει περίπτωση να ρίξω τις ευθύνες αλλού. Το λέω αυτό γιατί τότε αισθανόμουν ότι είχα υπερβολικές πιέσεις και έπρεπε να συγκεράσω τελείως ανόμοιες, αλλά μεγάλες, δυνάμεις για να διαχειριστώ κάτι τόσο σύνθετο. Λοιπόν, ήταν μία άλλη Πιάνα αυτή, με πολύ μεγάλες ευθύνες. Δεν το συγκρίνω με το τώρα. Αυτό που μου έδωσε η Επίτετιος για τα 200 χρόνια, από πού κρατάμε και τι δημιουργήσαμε, τι χάσαμε, τι περάσαμε και πού βρισκόμαστε, είναι μοναδικό. Η εμπειρία να συναντήσω τόσους ανθρώπους που έδωσα πάρα πολλά. Ήταν απίθανη χαρά να μιλάμε μαζί τους για ό,τι μπορείς να φανταστείς. Αλλά και η λαχτάρα τους να μας δείξουν τα πάντα από κάθε τόπο – κι εμείς τους λέγαμε, αυτό που μας ενδιαφέρει να δούμε είναι πώς εσείς βλέπετε αυτή τη χρονιά και την πόλη σας.

➤ 400.000 ευρώ για τους πυρόπληκτους

Τον Αύγουστο ξέσπασαν οι πυρκαγιές που προκάλεσαν τις τεράστιες καταστροφές σε διάφορα σημεία της Ελλάδας. Κάναμε λοιπόν μία εκστρατεία για να αναδείξουμε το γεγονός πως, όποια και αν κατοικούμε, όποια δουλειά και αν κάνουμε, η καταστροφή αυτή μας αφορά. Όλους μας. Ότι κάπκε ήταν δικό μας και εμείς θα το ξαναφτιάξουμε. Όχι ως συμπαράσταση σε κάποιους άλλους, αλλά ως θεραπεία στις πληγές μας.

Καλέσαμε λοιπόν τον κόσμο να συμμετάσχει στο νομισματικό πρόγραμμα και δεσμευθήκαμε πως όλοι οι πόροι που θα συγκεντρωθούν από τις 27 Αυγούστου και μετά, θα διατεθούν για κάποιο συγκεκριμένο έργο αποκατάστασης. Συγκεντρώσαμε περισσότερα από €400.000 με τα οποία, σε συνεννόηση με την πολιτεία, θα αναλάβουμε να υλοποιήσουμε κάποια συγκεκριμένη δράση.

Θα μου πεις, έχει σχέση η Επιτροπή για τα 200 χρόνια μετά την Επανάσταση, με τις φωτιές ή με τις κλίνες ΜΕΘ; Έχει! Είναι κομμάτι της κοινωνίας η Επιτροπή και, με το έργο της, τις ανάγκες της κοινωνίας καλείται να υπηρετήσει. Δεν φορμάει κανένας μας παρωπίδες για να λέμε δεν βλέπουμε, δεν ακούμε.

Επειδή ήμασταν τόσο προσεκτικοί στη διαχείριση των πόρων που συγκεντρώσαμε μας έμειναν χρήματα, τα οποία οφείλουμε να διαθέσουμε για τους σκοπούς για τους οποίους οι άνθρωποι που συμμετείχαν στο νομισματικό μας πρόγραμμα τα διέθεσαν. Αυτός είναι και ο λόγος που η ύπαρξη της Επιτροπής παρατείνεται για άλλους έξι μήνες, ώστε να υλοποιηθούν επιπλέον προτάσεις από αυτές που έχουμε συγκεντρώσει.

➤ Ξαναπιάνοντας το νήμα

Αυτή η εμπειρία δεν με άλλαξε, αλλά μου ξαναθύμισε πράγματα που είχα χάσει, σαν να ξαναπιάνεις το νήμα από την αρχή. Ένωσα τη χαρά του ομαδικού πνεύματος, αφού όλο αυτό που πετύχαμε ήταν αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς και στενής συνεργασίας πολλών, ικανών ανθρώπων.

Επίσης μου θύμισε, όσο και αν σου φαίνεται περίεργο, πόσο ενδιαφέροντες άνθρωποι έχουμε γύρω μας, τους οποίους, χωρίς αυτή τη διοργάνωση, δεν θα είχα την τύχη να συναντήσω.

Μετά πηγαίνεις στη μεγάλη εικόνα, τι σημασία έχει αυτό για τη χώρα μας. Όταν ακούω πολλούς και λένε, διαφημιστική εκστρατεία για την Ελλάδα, αναρωτιέμαι αν αυτό είναι που λείπει. Είδα δυνάμεις που είναι έτοιμες να ακολουθήσουν έναν διαφορετικό τρόπο προσέγγισης, νέους ανθρώπους που θέλουν να γνωρίσουν και να βοηθήσουν τον τόπο τους. Όλα αυτά σου ξαναθυμίζουν τον πλούτο της χώρας, τον πλούτο των ανθρώπων της. Ουσιαστικά, είναι ένα ξεκίνημα πάλι.

Όταν έφυγα είχε πέσει το φως, είχαν περάσει πάνω από 3 ώρες, η Πιάνα σε παρασύρει. Μπορώ να τη φανταστώ κάτω από τον μεγάλο πλάτανο του χωριού να νίνει ένα ποτηράκι τσίπουρο και να παρακινεί τις ντόπιες γυναίκες να κάνουν τα προϊόντα τους γνωστά σε όλο τον πλανήτη. Είναι Κρητικοπούλα, της το είπα και γέλασε. «Μα τι θα πει αυτό που μας το λένε, τι έχουν οι Κρητικοπούλες δηλαδή;» Ε, αυτό έχουν, μια σπιθα και την πεποίθηση ότι όλα μπορούν να τα καταφέρουν. **A**

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ
ΕΝΑ MANUAL
ΓΙΑ ΓΙΟΡΤΕΣ.
ΑΛΛΑ ΑΥΤΟ
ΤΟ PROJECT
ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ
ΕΧΕΙ ΨΥΧΗ.
ΑΥΤΟ ΘΕΛΑΜΕ
ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΑΙ
ΠΙΣΤΕΥΟΥ-
ΜΕ ΟΤΙ ΤΟ
ΠΕΤΥΧΑΜΕ.
ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ
Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ
ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗ-
ΣΕ ΚΑΙ ΑΓΓΙΞΕ
ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΟ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

ΕΞΗΓΩΝΤΑΣ ΤΑ

Η αγορά των NFTs ξεπέρασε το 2021 τα 40 δισεκατομμύρια δολάρια και πολλοί μιλούν για ένα φαινόμενο - καταλύτη, αντίστοιχο με εκείνο του Internet. Πώς φτάσαμε όμως μέχρι εδώ και τι είναι αυτά τα tokens που αξιώνουν ν' αλλάξουν την οικονομία;

Της ΤΑΝΙΑΣ ΣΚΡΑΠΑΛΙΩΡΗ

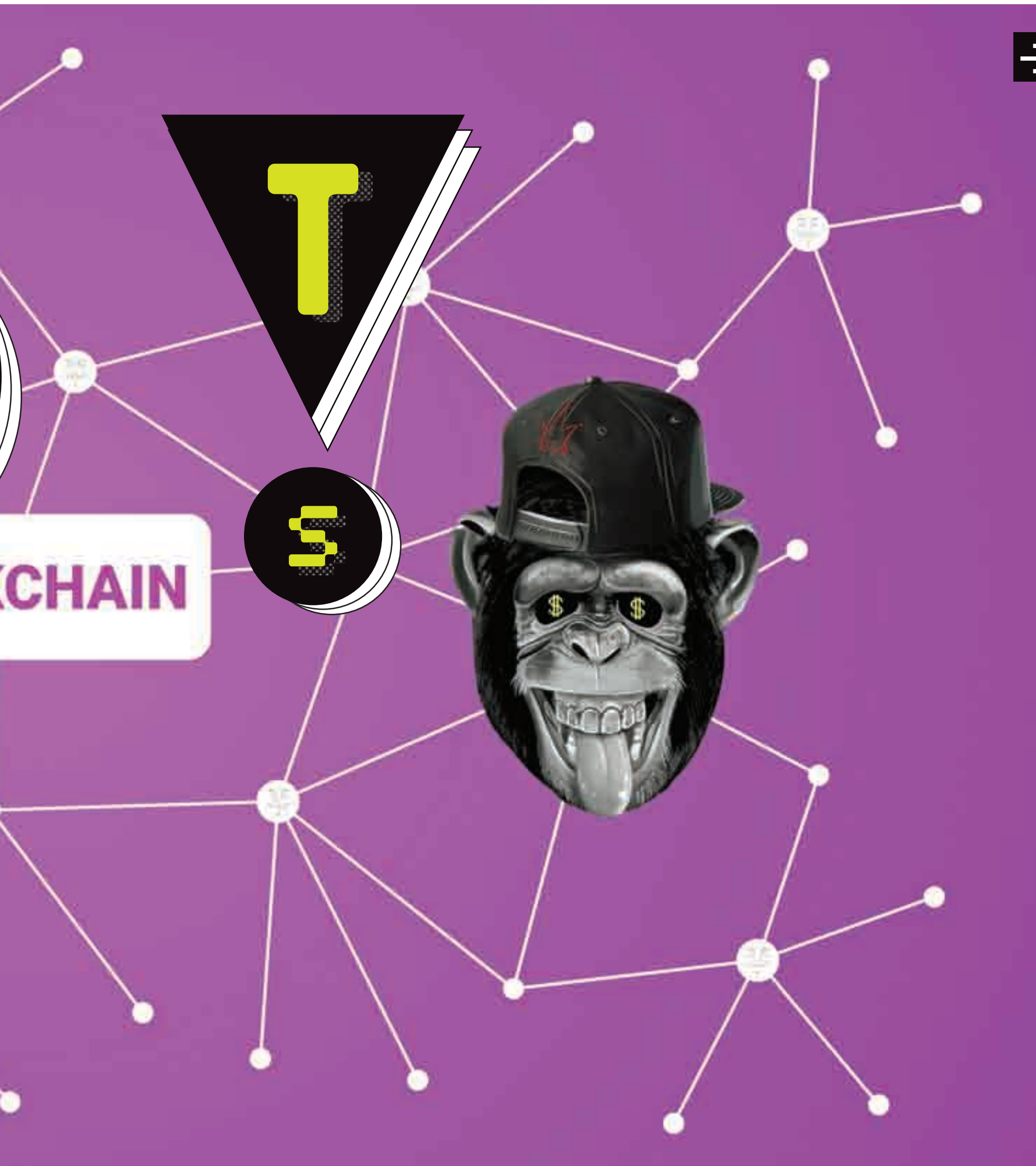
BLOCK

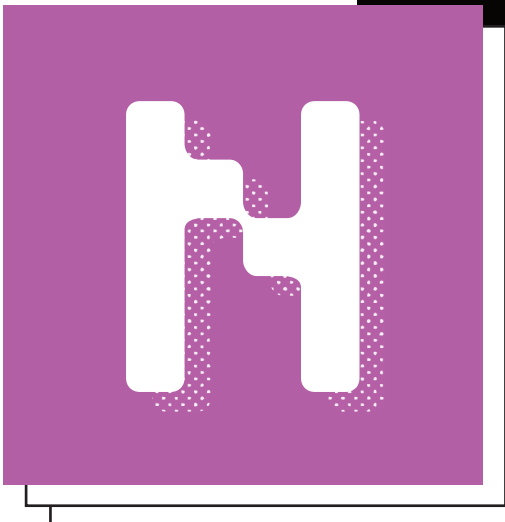

✦ Τον Μάρτιο του 2021 οι δημιουργικές βιομηχανίες πήραν φωτιά αναζητώντας μαζικά τρόπους να εκμεταλλευτούν μια νέα οδό συναλλαγών μεγάλης αξίας. Το NFT για το ψηφιακό κολάζ του καλλιτέχνη Beeple (κατά κόσμον **Mike Winkelmann**) με τίτλο "Everydays: The First 5000 Days" χτύπησε το αστρονομικό ποσό των 69,3 εκατομμυρίων δολαρίων στη δημοπρασία του οίκου Christie's, ενώ λίγους μήνες μετά το υβριδικό

phygital έργο του ίδιου καλλιτέχνη με τίτλο "Human One" πουλήθηκε για 22 εκατομμύρια δολάρια, και πάλι μέσω αυτών των τριών μυστήριων γραμμάτων. Επίσης τον Μάρτιο του 2021 μια ακόμα δημοπρασία έκανε πάταγο, αυτή τη φορά μέσω της πλατφόρμας Valuables του blockchain κοινωνικού δικτύου Cent, με πρωταγωνιστή τον CEO του Twitter **Jack Dorsey**, που πούλησε σε μορφή NFT το πρώτο του tweet που έκανε το 2006. Οι πηχρές αυτές δημοπρα-

σίες ήταν το λάδι που ρίχτηκε στη φωτιά της ξέφρενης κούρσας της αγοράς των NFTs που έκλεισε τη χρονιά με συναλλαγές συνολικής αξίας περίπου 40 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Αυτό που ξεκίνησε ως άλλη μια ιδιορρυθμία των θιασωτών του κρυπτο-συστήματος μπαίνει σταθερά στην καθημερινή γλώσσα ανθρώπων που δεν ξέρουν καλά πώς λειτουργεί το Bitcoin, καθώς πηχυαίοι τίτλοι σε sites και εφημερίδες διαλαλούν την επόμενη

© EPA-NEIL HALL

i

>

\$

✓

✓

✗

μεγάλη αγοραπωλησία NFTs και όλο και περισσότεροι διαδικτυακοί και τεχνολογικοί γίγαντες κυνηγάνε το νέο ίχνος του χρήματος. Τον Μάιο του 2021 η Coca Cola έθεσε σε δημοπρασία στο *Open Sea Marketplace* (τη μεγαλύτερη ίσως διαδικτυακή αγορά NFTs αυτή τη στιγμή) μια σειρά μοναδικών συλλεκτικών εικονικών αντικειμένων merchandise σε μορφή NFTs, ενώ η Samsung να ανακοινώνει πριν μερικές ημέρες την ενσωμάτωση μιας ρηζικέλευθης NFT πλατφόρμας στις τηλεοράσεις της. Από celebrities και τεράστια ονόματα της μουσικής βιομηχανίας μέχρι μεγάλα διεθνή brands και από τις βιομηχανίες της τέχνης, της μόδας και του gaming μέχρι την αγορά του real estate, η φρενίτιδα των NFTs διογκώνεται με τρόπο που ζητάει εξηγήσεις. Τι είναι τα NFTs και πώς γίνεται να ξεδοεί μια περιουσία για κάτι που «δεν είναι εκεί»;

NFTs στη θεωρία: μια φορά κι έναν καιρό ήταν το blockchain

Με (όσο γίνεται πιο) απλά λόγια τα **NFTs** (*Non Fungible Tokens*) είναι μία ακόμα εφαρμογή της τεχνολογίας **Blockchain**, ενώ η αρχική τους ιδέα εν πολλοίς συλλήφθηκε στα σωθικά του οικοσυστήματος των πρώτων κρυπτονομισμάτων. Πρόκειται για μοναδικές στο είδος τους μονάδες δεδομένων (*data units*) που περιέχουν πληροφορίες σχετικά με την ιδιοκτησία ενός περιουσιακού στοιχείου, αποθηκευμένες σε ασφαλή κρυπτογραφημένη καθολική αλυσίδα καταχωρίσεων, δηλαδή σε ένα blockchain. Η τεχνολογία blockchain συνίσταται (και πάλι με την απλούστερη δυνατή διατύπωση) στη δημιουργία ενός αποκεντρωμένου (*decentralized*) λογιστικού καθολικού, κοινού για όλους τους εμπλεκόμενους, οι οποίοι αποθηκεύοντας ένα αντίγραφο του συνεισφέρουν σε μια αλγοριθμική επιβεβαίωση που λειτουργεί ως πυλώνας ασφάλειας και διαφάνειας της εκάστοτε συναλλαγής, χωρίς την παρεμβολή οποιασδήποτε κεντρικής οντότητας (π.χ. μιας τράπεζας) και χωρίς περιθώριο παραβίασης (*hacking*). Με αυτόν τον τρόπο, ένα “token”, που αντιστοιχεί π.χ. σε ένα έργο τέχνης ή σε ένα ζευγάρι συλλεκτικά αθλητικά παπούτσια, καθίσταται ταυτόχρονα ψηφιακό περιουσιακό στοιχείο αλλά και απόδειξη ιδιοκτησίας του σχετικού περιουσιακού στοιχείου – κάτι που ξεκλειδώνει την ενδιαφέρουσα δυνατότητα των NFTs ως μέσου συναλλαγών «φυσικών» αντικειμένων.

Η ειδοποιός διαφορά του NFT σε σχέση με την πιο διάσημη blockchain εφαρμογή των κρυπτονομισμάτων είναι ότι είναι ακριβώς “*non fungible*”. η ελληνική μετάφραση

«μη ανταλλάξιμα» ίσως αδικεί αυτό που θέλει εν προκειμένω να πει ο ποιητής, το οποίο δεν είναι άλλο από τη μοναδικότητα των περιήρμων αυτών tokens. Τα NFTs φυσικά και μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο σκληρού trading – εξ ου και η τρέχουσα φρενίτιδα των κρυπτονομιστηρίων –, ωστόσο σε αντίθεση με τα κρυπτονομισμάτα, όπως το **Bitcoin** και το **Etherium**, δεν γνωρίζουν κλασματικές υποδιαιρέσεις και συνδέονται με ένα διακριτό, μοναδικό στοιχείο. Το χαρακτηριστικό αυτό είναι που έκανε τα NFTs εξαιρετικά δημοφιλή στους συλλέκτες καθώς ταιριάζει στην εντέλεια με τη μοναδικότητα των συλλεκτικών αντικειμένων ή των αριθμημένων αντιτύπων ενός πολύτιμου πίνακα. Από εκεί και πέρα τα «εξελιγμένα» NFTs περιέχουν και λειτουργούν παράλληλα και ως «έξυπνα συμβόλαια», δηλαδή συμβάσεις συνιστάμενες σε υπολογιστικούς κώδικες που εκτελούνται αυτόματα με την πλήρωση συγκεκριμένων προϋποθέσεων (π.χ. πληρωμή δικαιωμάτων εκμετάλλευσης, ταυτοποίηση δικαιούχου κ.λπ.), ενισχύοντας έτσι ακόμα περισσότερο την αξία τους ως απόδειξης ιδιοκτησίας ενός περιουσιακού στοιχείου και προσελκύοντας την προσοχή πολλών κλάδων υψηλών απαιτήσεων από την αγορά έργων τέχνης μέχρι την αγορά των ακινήτων.

NFTs στην πράξη: από την κρυπτο-τέχνη στη μετα-οικονομία

Η σαρωτική επιτυχία των NFTs στο πεδίο των τεχνών το 2021 δημιουργεί συχνά παρερμηνείες σχετικά με τη φύση αυτών των tokens. πολλοί θεωρούν ότι πρόκειται για μια νέα μορφή τέχνης κάτι που ωστόσο δεν ισχύει – τουλάχιστον προς το παρόν. Πρόκειται περισσότερο για ένα είδος ψηφιακής υπογραφής του καλλιτέχνη που λειτουργεί ως πιστοποιητικό γνησιότητας και νόμιμης κατοχής του εκάστοτε έργου. Κάπως έτσι η κρυπτο-τέχνη γίνεται ένας τρόπος τόσο για να μπει στον χάρτη των συλλεκτών η πολύπαθη από τις πειρατικές αντιγραφές και αναπαραγωγές ψηφιακή τέχνη όσο και για να εισαχθούν οι παραδοσιακές μορφές τέχνης στον ψηφιακό κόσμο.

Ο οίκος **Christie's** αντιλήφθηκε από τους πρώτους τη δυναμική της νέας τεχνολογίας πουλώντας μέσω blockchain μια σημαντική συλλογή πινάκων Αμερικανών μοντερνιστών ζωγράφων (μεταξύ άλλων του **Edward Hopper** και του **Jackson Pollack** έναντι 323 εκατομμυρίων δολαρίων. Και αν ο κάθε Beerple ακούγεται αρκετά άσχημο για να θεωρήσουμε τη δυσθεώρητη αξία των NFTs του, κάτι σημαντικό για τη βιομηχανία της τέχνης, αρκεί να

σημειώσουμε ότι ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της μοντέρνας τέχνης, ο **Damien Hirst** λάνσαρε πριν λίγο καιρό το διαδραστικό NFT έργο του “*The Currency*” – μια συλλογή από 10.000 μοναδικά NFTs που αντιστοιχούν σε ισάριθμους φυσικούς πίνακες, φυλασσόμενους σε βρετανικό θησαυροφυλάκιο ασφαλείας. Αναλογιζόμενοι βέβαια την ιδιορρυθμία του “*The Currency*”, η οποία έγκειται στο ότι ο κάθε επίδοξος αγοραστής συμμετέχει στη διαμόρφωση του έργου τέχνης, αποφασίζοντας αν επιθυμεί να αποκτήσει μέσω του εκάστοτε NFT την ψηφιακή ή τη φυσική εκδοχή του πίνακα, με αυτόματη καταστροφή της άλλης version, ο Damien Hirst διερευνά ένα ερώτημα στον πυρήνα της εμπλοκής των NFTs στις αγορές τέχνης: τι συμβαίνει όταν η τέχνη γίνεται νόμισμα, και τι όταν το νόμισμα γίνεται τέχνη;

Εκκινώντας από παρόμοια αφετηρία και το όραμα της παροχής πρόσβασης του ευρύτερου κοινού στην κατοχή κορυφαίας σύγχρονης τέχνης, το πρώην στέλεχος του **Christie's** **Loic Gouzier** απέκτησε έναντι 12.9 εκ. δολαρίων το διάσημο έργο του Banksy “*Love Is In The Air*” με σκοπό να το δημοπρατήσει διαιρεμένο σε 10.000 μοναδικά NFTs, ώστε να δώσει σε περισσότερους φίλους της τέχνης την ευκαιρία να βιώσουν την εμπειρία του συλλέκτη. Κάπως έτσι εκατοντάδες καλλιτέχνες και publishers παγκοσμίως έχουν μπει για τα καλά στο παιχνίδι των NFTs. Από τις σπάνιες συνεντεύξεις των **Beatles** μέχρι τα ακυκλοφόρητα demos της **Whitney Houston**, και από την πρώην εκλεκτή της καρδιάς του Elon Musk, **Grimes**, που συγκέντρωσε το ποσό των 6 εκατομμυρίων δολαρίων για τα ψηφιακά artworks της, μέχρι τον **Quentin Tarantino** που πούλησε NFTs ακυκλοφόρητου υλικού και φωτογραφιών από το *Pulp Fiction*, μπλέκοντας σε νομική διαμάχη με την εταιρεία διανομής της ταινίας Miramax, το νέο αυτό token trend έχει μπει για τα καλά στην καλλιτεχνική αγορά, διχάζοντάς τη μεταξύ αυτών που τα υπερασπίζονται ως μια καινοτομία που μπορεί να φέρει τον κόσμο πιο κοντά στην τέχνη και να του δώσει τη δυνατότητα να στηρίξει ουσιαστικά τους δημιουργούς και σε άλλους, όπως ο **Brian Eno**, που θεωρούν ότι πρόκειται για μια ακόμα κερδοσκοπική σπέκουλα, που απευθύνεται στο προφίλ του καπιταλιστή-καλλιτέχνη. Και η κούρσα των NFTs δεν εξαντλείται στην τέχνη. Η μεγάλη επιτυχία του project **Crypto-Punks**, του αμερικανικού studio **Larva Labs** που το 2017 κυκλοφόρησε στο σύστημα του Ethereum 10.000 μοναδικά αβάρτα σε στιλ

© EPA - PAOLO AGUILAR

8-bit oldschool βιντεοπαιχνιδιού –το ακριβότερο εκ των οποίων άγγιξε την τιμή των 7,5 εκατομμυρίων δολαρίων– άνοιξε τον δρόμο για την αξιοποίηση των NFTs στη βαριά βιομηχανία του gaming. Η **GameStop**, ο μεγαλύτερος gaming retailer παγκοσμίως, πραγματοποίησε μια σημαντική επένδυση για τη δημιουργία ειδικής μονάδας επιφορτισμένης με την έρευνα και ανάπτυξη in-gaming εφαρμογών για NFTs και κρυπτονομίσματα, ενώ η **Ubisoft**, η δημιουργός εταιρεία του διάσημου παιχνιδιού “*Assassin’s Creed*” έκανε τις πρώτες δειλές και πρωτόλειες απόπειρες να ενσωματώσει στα παιχνίδια της συλλεκτικά features σε μορφή NFTs, προσκαλώντας τους παίκτες να παίξουν 600 ώρες για να τα κερδίσουν. Παρά τα παράπονα των παικτών για μη βιώσιμους υπολογισμούς και για ατελή κατανόηση των ιδιαιτεροτήτων των NFTs, τα στούντιο βιντεοπαιχνιδιών «βλέπουν» αξιόλογες προοπτικές στη νέα τεχνολογία, κυρίως λόγω της ανέκκλητης φύσης τους. Το συλλεκτικό εικονικό αντικείμενο που θα κερδίσει ένας παίκτης μέσω του “play-to-earn” συστήματος του αγαπημένου του βιντεοπαιχνιδιού, αποθηκευμένο με ασφάλεια σε ένα αποκεντρωμένο καθολικό blockchain, θα βρίσκεται άνευ ετέρου στον έλεγχό του, επιζώντας οποιασδήποτε τροποποίησης του παιχνιδιού ακόμα και της απόσυρσής του – με άλλα λόγια θα είναι πια ένα ψηφιακό περιουσιακό στοιχείο του παίκτη και ένα κανονικό εικονικό κέρδος.

Στα βιντεοπαιχνίδια άλλωστε γεννήθηκε και ιδέα του metaverse – ενός εναλλακτικού, εικονικού, μετασύμπαντος, που δεν διαχωρίζεται από το πραγματικό, υλικό περιβάλλον μας, με μια δικιά του ψηφιακή, μεταοικονομία, όπου οι χρήστες θα μπορούν να δημιουργούν, να πωλούν και να αγοράζουν προϊόντα. Σε έναν τέτοιο κόσμο, όπου η περιουσία θε μετρίεται σε tokens που θα αντιστοιχούν σε ρούχα, αυτοκίνητα, ακόμα και σπίτια, η τεχνολογία των NFTs αναμένεται να απογειωθεί, καθώς η ανάγκη για «ψηφιακές αποδείξεις ιδιοκτησίας» προκειμένου τα περιουσιακά στοιχεία να διαλειουργούν από τη μια πλατφόρμα στην άλλη θα είναι εκ των ων ουκ άνευ για τη βιωσιμότητα του νέου οικονομικού μοντέλου. Χτισμένος στη λογική εικονικών πλατφορμών όπως το **Second Life** και το **Fortnite** ο τρισδιάστατος εικονικός κόσμος της **Decentraland** είναι ίσως ό,τι πιο κοντά σε μια γερή γεύση του μετα-οικονομικού οράματος, όπου σχεδόν τα πάντα είναι ή μπορούν να γίνουν NFTs. Η εικονική μητρόπολη **Genesis Land** έχει αρχίσει και ξεπουλάει τα εικονικά οικόπεδά της σε όσους πιστεύουν ότι δεν θα αργήσει η

στιγμή που θα δουλεύουμε σε εικονικά γραφεία, θα βγαίνουμε σε εικονικά μπαρ και θα βγάζουμε τους σκύλους μας βόλτα σε εικονικά πάρκα, πληρώνοντας για τις εικονικές μας απολαύσεις με τα κρυπτο-πορτοφύλια μας. Ενώ μέχρι τότε, δεν λείπουν οι εκκεντρικοί εκατομμυριούχοι που πουλάνε και αγοράζουν τα ακριβά διαμερίσματά τους στις μεγαλουπόλεις του πραγματικού κόσμου με τη μορφή NFTs, θεωρώντας ότι η εγγενής αυθεντικοποίηση των κρυπτο-στοιχείων είναι η επόμενη μέρα –μεταξύ άλλων– και για τις συναλλαγές ακινήτων.

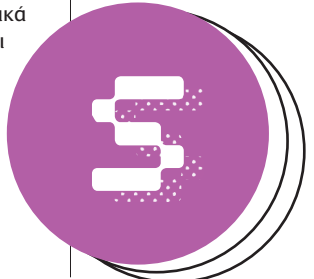
Ένα παιχνίδι για μεγάλους παίκτες

Παρά το θεωρητικό δημοκρατικό, συλλογικό υπόβαθρο της τεχνολογίας στην οποία βασίζονται, τα NFTs φαίνεται να αποτελούν –προς το παρόν τουλάχιστον– ένα ακριβό σπορ για εκλεκτούς παίκτες. Και μόνο το ότι οι συναλλαγές NFTs λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο μιας κρυπτο-αγοράς, συνήθως στα συστήματα των δημοφιλέστερων κρυπτονομισμάτων, όπως το Ethereum και το Bitcoin, σημαίνει ότι οι συναλλασσόμενοι θα πρέπει να έχουν ένα γερό κρυπτο-πορτοφύλι, μόνο και μόνο για να σκεφτούν την εμπλοκή τους στην οποιαδήποτε σχετική συναλλαγή. Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι και βασικότεροι αγοραστές NFTs αυτή τη στιγμή είναι κρυπτο-εκατομμυριούχοι που επένδυσαν σχετικά νωρίς στο Bitcoin, εξαιρετικά πλούσιοι εκπρόσωποι της ελίτ που έλκεται από αντίστοιχα τεχνολογικά hype και φυσικά οι επαγγελματίες traders που έχουν βρει μια ακόμη οδό για να αυξήσουν την αξία του χαρτοφυλακίου τους. Παράλληλα η περιορισμένη εξηγησιμότητα της αλγοριθμικής τεχνολογίας στην οποία βασίζονται τα NFTs και η έλλειψη ρυθμιστικού πλαισίου βάζουν εμπόδια στην πραγματική εμπλοκή της μεγάλης μερίδας των μικροεπενδυτών στο αναδυόμενο χρηματιστήριό τους. Σύμφωνα με πρόσφατο δημοσίευμα των *Financial Times* και σχετική ανάλυση για λογαριασμό τους οι περισσότεροι νέοι NFT συλλέκτες δεν καταφέρνουν να αποσβέσουν ικανοποιητικά την επένδυσή τους, ενώ πολλοί ερευνητές μιλάνε και για εκτεταμένα φαινόμενα “wash-trading” και μοχλευμένης αύξησης της ζήτησης για NFTs. Έτσι κάτι που βασίζεται σε διαφανή, αποκεντρωμένη τεχνολογία ναρκοθετείται ειρωνικά από κινδύνους αδιαφάνειας μετατρέποντας –προς το παρόν– το παιχνίδι των NFTs σε μια πίστα για «μεγάλα παιδιά» που «ξέρουν τι κάνουν», οξύνοντας την ανάγκη για τη ρύθμιση της νέας αγοράς, ιδίως σε περίπτωση που αυτή φιλοδοξεί όντως να οδηγήσει σε μια μετα-οικονομία πλήρους, ελεύθερης πρόσβασης.

Φούσκα, μόδα ή μετα-οικονομική επανάσταση;

Τελικά μήπως τα NFTs είναι άλλη μια μόδα που θα ξεφουσκώσει ή ήρθαν για να γίνουν τα χαρτοφυλάκια του πλούτου του μέλλοντος; Ο ίδιος ο **Mike “Beeple” Winkelmann** δήλωσε στο “Fox News Sunday” ότι «Για να είμαι ειλικρινής νομίζω ότι πρόκειται για απόλυτη φούσκα. Το αποτέλεσμα της δημοπρασίας ήταν σουρεάλ. Αλλά έτσι ήταν και το Internet στην αρχή. Υπήρξε μια φούσκα. Και μετά η φούσκα έσκασε». Σε αυτή την προοπτική κρύβεται ταυτόχρονα η μεγάλη προσδοκία και ο μεγάλος κίνδυνος των NFTs και εν γένει των συναλλακτικών κρυπτο-μέσων. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί την αξία ενός αδιάβλητου αποδεικτικού συναλλαγής, ιδίως στο πλαίσιο ενός ενδεχόμενου ψηφιακού μέλλοντος, αλλά και κανείς δεν θέλει να δει περιουσίες και ανθρώπους να χάνονται σε μια υπερβολικά αισιόδοξη χρηματιστηριακή προβολή του ρόλου των NFTs στο άμεσο, πραγματικό μέλλον.

Γι’ αυτό η σοβαρή εξέταση των NFTs ως ενός φαινομένου που χρήζει προσεκτικής ρύθμισης και οριοθέτησης προκειμένου οι επενδυτές να ανακληθούν στην τάξη και σε υπεύθυνες και ορθολογικές τακτικές. Είναι χαρακτηριστικό ότι παράλληλα με την εξάπλωση των NFTs στα επιχειρηματικά σχέδια οικονομικών γιγάντων, άλλοι τεχνολογικοί κολοσσοί όπως η **Apple** και η **Epic Games** παραμένουν διστακτικοί και αποφεύγουν να εμπλακούν, λόγω των νομικών προβληματισμών που εγείρει αυτό το νέο εργαλείο και η αγορά που δημιουργεί. Η πλήρης πρακτική αξία μέσω των NFTs ίσως ξεδιπλωθεί σε περίπτωση που η μετάβαση σε έναν πλήρως εικονικό κόσμο, όπου όλοι θα βολτάρουμε με τα σώματα των άβατάρ μας σε εικονικές πόλεις, θα πίνουμε εικονικές μπύρες σε εικονικές πλατείες και θα χτίζουμε εικονικά σπίτια σε εικονικά οικόπεδα pixel το pixel, δεν θα είναι πια ένα διήγημα του Ted Chiang αλλά η πραγματικότητα μας. Μέχρι τότε υπάρχει πάντα χρόνος για μελέτη, κατανόηση, ανάλυση και ορθολογικές προσεγγίσεις άλλης μιας νέας δυναμικής τεχνολογικής τάσης. **A**

Η 21χρονη **Δωροθέα Ιατρού** διηγείται το ταξίδι από τη διάγνωση μέχρι την

«Είμαι η
Δωροθέα
και έχω
αλωπεκία»

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ
Φωτό: ΧΑΝΔΕΡ ΡΟΜΑΝΟΒ

πρώτη της περούκα και την αποδοχή

Γεννήθηκε πριν από 21 χρόνια. Ένα φυσιολογικό μωρό με καταγάλανα μάτια, απόλυτα υγιές. Τελείωσε το μουσικό σχολείο στην Παλλήνη, έκανε πρωταθλητισμό στον στίβο και τώρα σπουδάζει Προπονητική. Κάθε μικρό ή μεγάλο γεγονός της ζωής της «έτρεξε» παράλληλα με το αυτοάνοσο νόσημά της, εξαιτίας του οποίου ουσιαστικά ο οργανισμός θεωρεί τις τρίχες ξένο σώμα και τις... «διώχνει». Κάποιοι της είπαν πως είναι σαν λουλούδι, γιατί το μοτίβο που ακολουθούσε αρχικά η νόσος ήταν να πέφτουν τα μαλλιά κάθε χειμώνα και το καλοκαίρι να ξαναγεμίζουν τα κενά. Το 2020, στην καραντίνα έχασε τα φρύδια, τις βλεφαρίδες, καθώς και τις τρίχες σε όλο το σώμα. Το ταξίδι της Δωροθέας Ιατρού με την αλωπεκία ρεαλιστικά δεν θα τελειώσει ποτέ, αλλά η ίδια «ανθίζει» όλη της τη ζωή. Τη συναντάμε στον Κεραμεικό και μας μιλά για τη ζωή με αλωπεκία, το κερδισμένο στοίχημα της θηλυκότητας και την «diversity culture» της νέα γενιάς χρηστών των social media.

Η διάγνωση

Γύρω στα επτά μου, η μαμά μου, ενώ με έψαχνε για ψείρες, παρατήρησε ότι είχα ένα μικρό κενό στα μαλλιά και κατευθείαν πήγαμε στο Δερματολογικό Νοσοκομείο Συγγρού για να διαγνωστώ με *Alopecia areata*, ή αλλιώς γυροειδή αλωπεκία. Από εκείνη τη μέρα θυμάμαι όλους τους γιατρούς που πήγα, όλες τις εξετάσεις και κάθε θεραπεία που απέτυχε και με έκανε να νιώθω πως τα κάνω όλα λάθος. Για κάθε θεραπεία, από κρέμες, σπρέι, σαπούνια, χάπια, διατροφές μέχρι ενέσεις κορτιζόνης, μου έδειχναν φωτογραφίες από άλλους για τους οποίους πέτυχε κι εγώ αποτύχωνα επί 13 χρόνια... έχανα τον αγώνα, τα μαλλιά μου, έχανα λίγο από τη Δωροθέα.

Η ζωή μου όλη ήταν να κρύβω τα κενά, δεν είχα ποτέ την ευκαιρία να επιλέξω το κούρεμά μου και πάντα πήγαινα ντροπισμένη στο κομμωτήριο. Τους έλεγα κάντε ό,τι κούρεμα μπορεί να κρύψει τα κενά που έχω... με κορδέλες με καπέλα, με ό,τι χρειαστεί. Ένα μουσικό για πολλά χρόνια – μετρημένα άτομα το ήξεραν, πόσο μάλλον το είχαν δει. Ψυχολογικά ήμουν πολύ θυμωμένη με τον εαυτό μου, με είχα απογοητεύσει, και κατά κάποιον τρόπο ένιωθα ενοχές γιατί είχα ένα πολύ καλό support system που ήθελε να βοηθήσει. Η αλωπεκία, επειδή δεν είναι κάτι σταθερό, δεν σου αφήνει περιθώριο να αποδεχτείς τον εαυτό σου. Μπορεί μια μέρα να έχεις δύο κενά στο πίσω μέρος του κεφαλιού σου, σε τρεις μέρες να έχεις ένα και μετά από μία εβδομάδα να μην έχεις καν μαλλιά. Υπήρχαν μέρες που δεν με αναγνώριζα, με έβλεπα και έλεγα «ποια είσαι!».

Το δώρο των 18: Η πρώτη περούκα

Η πρώτη μου επαφή με περούκα ήταν στα 18, όταν αγόρασα μία ως δώρο γενεθλίων. Δοκίμασα σε πολλά καταστήματα, αλλά δεν έβρισκα το μαλλί που ήθελα. Περιμένα να βάλω μια περούκα και να είναι σαν το μαλλί μου, φυσικό πάνω μου. Δεν το βρήκα ακριβώς, αλλά βρήκα μία που από τη στιγμή που τη φόρεσα έκλαιγα μετά για όλη τη μέρα. Ένιωθα μαλλιά πάνω μου, που μπορούσα να βουρτσίσω, να ακουμπήσω χωρίς να μου μείνει μια τούφα στο χέρι. Παρ' όλα αυτά, δυσκολευόμουν να τη φορέσω έξω, ένιωθα ότι θα το καταλάβει κάποιος και θα μάθουν ότι έχω αλωπεκία. Εν τω μεταξύ, μια περούκα με φυσική τρίχα δεν είναι φτηνή και, για να την πάρω, έπρεπε όλη η οικογένεια να βοηθήσει, επομένως ένιωθα περίεργα να φορώ κάτι τόσο ακριβό κάθε μέρα. Υπάρχουν οι συνθετικές και οι φυσικές περούκες στην αγορά και έχουν μεγάλη διαφορά στην τιμή και στη χρήση. Μου αρέσει να δοκιμάζω διαφορετικές περούκες και χρώματα, γιατί ήταν κάτι που ποτέ δεν μπορούσα να κάνω μικρή και επιτέλους μπορώ να πειραματιστώ χωρίς κανένα εμπόδιο. Όσον αφορά τα φρύδια, οι φίλοι μου μου έκαναν δώρο για τα εικοστά μου γενέθλια microblading. Εκτός από το τατουάζ, μπορεί κάποιος να τα βάφει μόνος του, να βάζει αυτοκόλλητα ή να μην κάνει τίποτα. Στην αρχή νόμιζα ότι είναι αναγκαία, αλλά τώρα τη βλέπω σαν αξεσουάρ που μερικές μέρες ταιριάζει και άλλες όχι. Βέβαια είναι και η ασπίδα, όταν δεν έχω όρεξη να βλέπω βλέμματά πάνω μου.

Στο πικ της θηλυκότητας, χωρίς μαλλιά

Τα social media με βοήθησαν, γιατί πριν από αυτά δεν ήξερα κανέναν σαν εμένα να μιλήσω και να με συμβουλέψει. Από τότε ξέρω ότι υπάρχουν και ευημερούν στη ζωή. Μου ήταν πιο εύκολο να ανεβάσω μια φωτογραφία μου χωρίς μαλλιά απ' ό,τι να βγω κατευθείαν έξω χωρίς την περούκα. Ήθελα να φαίνομαι χαρούμενη ώστε να μη με λυπηθεί κανείς, αλλά να με δουν από τις φωτογραφίες μου ως μια καθημερινή κοπέλα, και παράλληλα ήταν ένα «ζέσταμα» ώστε να προετοιμάσω τους άλλους για το ποια είμαι, να συνθηθούν αυτή την εικόνα και να ξεχάσουν την παλιά... Φυσικά και παίζει πολύ το photoshop και οι πλαστικές που δημιουργούν ανασφάλειες σε πολλούς, όμως υπάρχει μια κοινότητα που υποστηρίζει τις «ατέλειες» και αγκαλιάζει τη διαφορετικότητα.

Πολλοί θεωρούν ότι τα μαλλιά δείχνουν τη θηλυκότητα μιας γυναίκας... κι εγώ τα έχασα. Ωστόσο ποτέ δεν έχω νιώσει πιο θηλυκή. Το συναίσθημα που έχω και η ενέργεια που βγάζω είναι η θηλυκότητά μου – όχι το μαλλί, οι καμπύλες ή τα ρούχα μου. Στην εφηβεία μου είχα πόλεμο με αυτήν, έχουν αμφισβητήσει το φύλο μου θεωρώντας ότι δεν γίνεται μια γυναίκα να μην έχει μαλλιά, με έχουν σχολιάσει και με έχουν κοροϊδέψει για τα μαντίλια που φορούσα. Είχα αλλάξει σχολείο γιατί δεν ένιωθα άνετα. Παρ' όλα αυτά, με τον καιρό δεν στέκομαι πολύ στο τι λένε οι άλλοι. Φέτος είπα να ξεκινήσω να ασχολούμαι με το modeling για να προσπαθήσω να δείξω ότι δεν είναι μόνο φυσιολογικό αλλά και όμορφο να είσαι διαφορετικός.

«Η μέρα που τα πήρα όλα με την ξυριστική του πατέρα μου»

Το 2019 πήγα στο μπάνιο πήρα την ξυριστική μηχανή του πατέρα μου και, χωρίς να το πω σε κανέναν, ξύρισα τις λίγες τούφες που είχα ακόμα. Αντικειμενικά δεν είχε κάποια διαφορά – δεν είχα σχεδόν καθόλου μαλλιά, αλλά το γεγονός ότι τώρα το επέλεξα εγώ μου έδωσε έναν έλεγχο που χρειαζόμουν για να ξεκινήσω τη διαδικασία της αποδοχής. Από μικρή, το μόνο πράγμα που θεωρούσα ως ξεχωριστό ήταν τα μάτια μου και ας μην έχω μαλλιά. Χάνοντας τα φρύδια και τις βλεφαρίδες μου, νόμιζα ότι έχανα το τελευταίο πράγμα που με κάνει ξεχωριστή.

Εδώ και 13 χρόνια έδωσα περισσότερη αξία στην αλωπεκία απ' ό,τι έπρεπε. Είμαι πραγματικά ευγνώμων που έχω ένα αυτοάνοσο που το μόνο που επηρεάζει είναι τρίχες. Κάποτε έφτιαξα μια λίστα 2 σελίδων με πράγματα που πίστευα ότι δεν μπορούσα να κάνω επειδή έχω αλωπεκία, όπως να βουτηξώ στη θάλασσα, να μπω σε αμάξι με πολλά άτομα, να αγκαλιάσω και να αγκαλιαστώ κ.ά. επειδή φοβόμουν ότι θα μου φύγει η περούκα και θα με δουν. Και τα έχανα όλα μέσα σε ένα καλοκαίρι. Πλέον είμαι δυνατή να αντιμετωπίσω ό,τι μου συμβεί με τα μαλλιά μου ή χωρίς. Όσον αφορά την αποδοχή από τους άλλους, δεν τη χρειάζεσαι, κάποιος θα σε ενθαρρύνουν, κάποιος όχι, θέλει χρόνο και αν χρειάζεται να κρυφτείς για λίγο να βρεις τον εαυτό σου κάντο. Κάποιος μου είχε πει ότι είμαι σαν λουλούδι, γιατί η περίπτωση μου το μόνο μοτίβο που ακολουθούσε ήταν το χειμώνα να πέφτουν τα μαλλιά μου πολύ έντονα αλλά το καλοκαίρι να γεμίζουν λίγο τα κενά. Αλλά εγώ θέλω να ανθίζω όλο τον χρόνο, όλες τις εποχές, όλη μου τη ζωή, να πάρω τον έλεγχο στα χέρια μου. **A**

Must-See 2022

Art | Theatre | Music | Movies

Όλα όσα θα δούμε και θα ακούσουμε
τους επόμενους μήνες

2022 MOY SIKH LIVE ALIVE

Οι συναυλίες που περιμένουμε στην Ελλάδα
είναι πολλές και αξίζει να γίνουν όλες
sold out!

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Η μουσική βιομηχανία προσπαθεί να ανακάμψει από την πανδημία, και οι περισσότεροι θα συμφωνήσουν πως, όσα live streams κι αν δούμε στις οθόνες μας, τίποτα δεν συγκρίνεται με το συλλογικό βίωμα που μπορεί να προσφέρει η εμπειρία μιας καλής συναυλίας. Το 2022 βρίσκει τον κόσμο να προσαρμόζεται ακολουθώντας τα υγειονομικά πρωτόκολλα, και τους καλλιτέχνες να περιοδεύουν ξανά είτε παρουσιάζοντας τα τραγούδια που δημιούργησαν τις δύσκολες μέρες και νύχτες του lockdown είτε προσπαθώντας να συνδεθούν ξανά ζωντανά με το κοινό. Με την εξέλιξη της Covid-19 να παραμένει ένας δύσκολος γρίφος, η Αθήνα προετοιμάζεται να υποδεχθεί θρυλικά συγκροτήματα και ανερχόμενα συγκροτήματα που μπορεί να αποδειχθούν θρυλικά στο μέλλον. Και ναι, θέλουμε να δούμε όσα περισσότερα μπορούμε.

Christian Löffler & Ergon Ensemble

Το 2022 ήρθε και η αυλαία των συναυλιών Cosmos του ΚΠΙΣΝ ανοίγει με τον Γερμανό παραγωγό και συνθέτη Christian Löffler, έναν από τους πιο δημιουργικούς και καινοτόμους καλλιτέχνες της σύγχρονης μουσικής, να συναντά το κορυφαίο σύνολο σύγχρονης μουσικής Ergon Ensemble, για ένα live που θα ενώσει δύο φαινομενικά ετερόκλητους κόσμους. **Δευτέρα 24 Ιανουαρίου, Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος ΕΛΣ**

Altin Gün

Συστήθηκαν το 2018 με το άλμπουμ «On», ταιριάζοντας ανατολικούς ρυθμούς, ψυχεδέλεια και πολύ funk. Με έδρα το Άμστερνταμ και καταγωγή από την Τουρκία, το εξαμελές συγκρότημα των Altin Gün θεωρείται από τα πλέον υποσχόμενα της psych-folk σκηνής, και η Αθήνα έχει την ευκαιρία να ακούσει και να δει από κοντά περισσότερα. **Παρασκευή 28 Ιανουαρίου, Fuzz Club.**

Orchestra Baobab

Η κορυφαία μπάντα της Αφρικής στο Μέγαρο. Οι Orchestra Baobab γιορτάζουν τα 50 χρόνια από την ίδρυσή τους με μια ευρωπαϊκή περιοδεία θα κάνει στάση στην Αθήνα. Ο afro latin ήχος των 70s, ο συνδυασμός των ρυθμών της Κούβας με τη διεθνή pop και τη δυτικοαφρικανική μουσική griot και οι πολλές διαφορετικές προσωπικότητες που απαρτίζουν το σχήμα εγγυώνται μία από τις μεγαλύτερες live νύχτες της νέας χρονιάς. **Δευτέρα 28 Φεβρουαρίου, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών**

Viagra Boys

Θεωρούνται η «πιο πρέπει να δεις ζωντανά μπάντα αυτή τη στιγμή» της Στοκχόλμης, κάνουν ξανά το punk επικίνδυνο και επιδιώκονται σε ωμές και ξεδιάντροπες live εμφανίσεις. Μετά από αρκετές αναβολές, μετά τον θάνατο του Benjamin Vallé, συνιδρυτή και πρώην κιθαρίστα, έρχονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, για μια «ήμουν κι εγώ εκεί» συναυλία, με opening acts τους Bazooka και Gay Anniversary. **Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου, Fuzz Club**

A Place To Bury Strangers

Περιμένοντας να ακούσουμε το EP «Hologram» τον Ιούλιο, οι noise rockers από τη Νέα Υόρκη επιστρέφουν στην Ελλάδα μετά από επτά χρόνια, για δύο συναυλίες γεμάτες ένταση, παραμόρφωση, ενέργεια αλλά και ένα ανανεωμένο line up. **Παρασκευή 18 Μαρτίου, Eightball, Θεσσαλονίκη, και Σάββατο 19 Μαρτίου, Temple Athens, Αθήνα**

Shame

Η πεντάδα από το Νότιο Λονδίνο θεωρείται μία από τις σπουδαιότερες νέες μπάντες που ξεπήδησαν από τη βρετανική σκηνή τα τελευταία χρόνια. Και υπόσχονται post punk, νέυρο και δυναμισμό από την πρώτη μέχρι την τελευταία νότα που θα ακουστεί στην Αθήνα, αφού έχουν έναν από τους καλύτερους νέους frontmen, τον Charlie Steen. **Σάββατο 30 Απριλίου, Fuzz Club**

Paradise Lost

Όσες φορές κι αν επισκεφτούν την Ελλάδα θα είναι αξιοσημείωτες. Παρουσιάζοντας νέο υλικό και classics, η βρετανική μπάντα από το Πορκσάιρ, που ταίριαξε το metal με το gothic rock και την electronica, θα σκορπίσει σπαραξικάρδιες μελωδίες για να δημιουργήσει απόκοσμες ατμόσφαιρες. Hearts beating... **Κυριακή 17 Απριλίου, Fuzz Club**

Nick Cave & The Bad Seeds

Rosa Anschutz

Mayhem, Mortiiis

Νορβηγικό black metal κι όποιος αντέξει! Mayhem και Mortiiis θα ουρλιάξουν, θα τρομάξουν και θα στήσουν τελετουργικά ένα show βγαλμένο από τις underground νύχτες των 90s. Με μια λέξη, true! Για δύο εμφανίσεις στην Ελλάδα. **Τρίτη 3 Μαΐου, Principal Club Theater, Θεσσαλονίκη, και Τετάρτη 4 Μαΐου, Fuzz Club, Αθήνα**

Tricky

Πώς να σε απογοητεύσει κάποιος που τον ξέρεις τόσο καλά; Το «Lonely Guest», το νέο άλμπουμ του Adrian Thaws, τον βρίσκει να συναντά ξανά τον trip hop ήχο της πατρίδας του, του Μπρίστολ, εκεί απ' που ξεκίνησε η διάσημη κολεκτίβα The Wild Bunch οδηγώντας στη δημιουργία των Massive Attack. Θα είναι μια βραδιά αντάξια της ιδιοφυΐας του; Όλα τα σημάδια λένε «ναι». **Σάββατο 14 Μαΐου, Fuzz Club**

Dead Can Dance

Επιστρέφουν στην Ελλάδα για δύο εμφανίσεις στο πλαίσιο της EUROPA 2022 Tour. Αυτή τη φορά, ο Brendan Perry και η Lisa Gerard επέλεξαν να εμφανιστούν σε δύο «κλειστούς» χώρους με εκπληκτική ακουστική και τεχνικές προδιαγραφές, όπου ο ήχος τους θα μπορεί να αποδοθεί στον απόλυτο βαθμό για να παρουσιάσουν ένα best-of από το σύνολο της καριέρας τους, ερμηνεύοντας όλες τις μεγάλες επιτυχίες από τη διάρκεια άνω των 40 ετών πορεία τους. **Πέμπτη 19 Μαΐου, Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος στο ΚΠΙΣΝ, Αθήνα, και Σάββατο 21 Μαΐου, Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης**

Moonspell, Green Carnation

Έγιναν γραμματόσημο στη χώρα τους, την Πορτογαλία, προκαλούν ριπή όταν ο frontman Fernando Ribeiro (που αγαπά τον Νίκο Καζαντζάκη) βαρύτονα και βλοσυρά καταλαμβάνει τη σκηνή.

Muse

Iron Maiden

Sherelle

Liam Gallagher

Nick Cave & The Bad Seeds, Mogwai, Fontaines D.C.

Το Release Athens 2022 υποδέχεται τους θρυλικούς Nick Cave & The Bad Seeds, ένα από τα πιο καθηλωτικά και συναρπαστικά live acts στον πλανήτη, στο πλαίσιο της πρώτης περιοδείας τους μετά από τέσσερα χρόνια, που θα τους φέρει ως headliners σε πολλά φεστιβάλ της Ευρώπης. Μαζί τους, οι Mogwai, λίγο καιρό μετά την κυκλοφορία του νέου τους άλμπουμ, και οι Fontaines D.C., ένα από τα καλύτερα νέα συγκροτήματα της τελευταίας δεκαετίας. **Τετάρτη 15 Ιουνίου, Πλατεία Νερού**

Parovoz Stelar

Ο Marcus Fuereder είναι ο καλλιτέχνης που καθιέρωσε τον όρο electro swing, είναι μπροστάρης σε μια πολυμελή μπάντα με περισσότερα από 1.000 shows, είναι περιζήτητος remixer και θα είναι ξανά στην πόλη για ένα not to be missed live, στο πλαίσιο του Release Athens Festival 2022, **Σάββατο 18 Ιουνίου, Πλατεία Νερού**

Manowar, Rotting Christ

Η συνύπαρξη της μεγαλύτερης ελληνικής black metal μπάντας με τους Manowar αποτελεί φυσική συνέχεια της συνεργασίας του Σάκη Τόλη, μετά από πρόσκληση του Joey DeMaio, στο νέο τραγούδι «The Revenge Of Odysseus», δώρο στους Έλληνες metalheads. Οι Rotting Christ σε ένα αποκλειστικό show στην Ελλάδα για το 2022, που αναμένεται να είναι ό,τι πιο ατμοσφαιρικό έχουν παρουσιάσει ποτέ. Metal Warriors, Non Serviam, λέμε! **Release Athens Festival 2022. Τετάρτη 22 Ιουνίου, Πλατεία Νερού**

London Grammar

Η indie pop μπάντα από το Νότιγχαμ με frontwoman την Hannah Reid σε ένα live-όνειρο καλοκαιρινής νυκτός, στο πλαίσιο του Release Athens Festival 2022, όπου θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε ζωντανά τις σπουδαιότερες στιγμές του άλμπουμ «Californian Soil» και όχι μόνο. **Δευτέρα 27 Ιουνίου, Πλατεία Νερού**

Muse, Nothing But Thieves

Πριν από έξι χρόνια, οι Muse έκαναν την πρώτη εμφάνισή τους στο Ejekt Festival, γράφοντας ιστορία με μια αξέχαστη εμφάνιση που ξεσήκωσε τους 30.000 θεατές. Οι Βρετανοί super stars της rock θα είναι οι headliners του Ejekt Festival 2022, με το νέο οπτικοακουστικό show που ετοιμάζουν κι αναμένεται να καθηλώσει, οδηγώντας σε νέα standards τη live εμπειρία. Μαζί τους, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, οι Nothing But Thieves, ένα από τα καλύτερα «χαρτιά» της νέας βρετανικής rock σκηνής. **Τετάρτη 29 Ιουνίου. ΟΑΚΑ**

Pet Shop Boys

Έρχονται ακριβώς την εποχή που τους έχουμε ανάγκη. Οι Pet Shop Boys, ο Neil Tennant και ο Chris Lowe, το πετυχημένο synthpop ντουέτο, οι hitmakers με τα ασυνήθιστα τραγούδια, προσγειώνονται στην Αθήνα, στο πλαίσιο του Release Athens Festival 2022, για να μας απογειώσουν. **Πέμπτη 30 Ιουνίου, Πλατεία Νερού**

Iggy Pop, Liam Gallagher, Sleaford Mods, The K's

Το punk rock ραντεβού που έκλεισε το Release Athens Festival 2022 κι αναμένεται να συγκεντρώσει χιλιάδες ψυχές στο Φάληρο. Η σκηνή είναι ο φυσικός χώρος του Iggy Pop. Ο μεγαλύτεστος Liam Gallagher, για πολλούς η ψυχή των Oasis, σκάει με το νέο προσωπικό του άλμπουμ στη φάση που η solo καριέρα του ανεβαίνει. Οι Sleaford Mods, το τρομερό ντουέτο από το Νότιγχαμ, από

τα πιο αγαπημένα ονόματα του ίδιου του Iggy, και το ανερχόμενο indie-rock γκρουπ The K's συγκροτούν, μαζί με τους δύο θρύλους, ένα line-up που θα μας κάνει να βραχνιάσουμε σίγουρα. **Σάββατο 2 Ιουλίου, Πλατεία Νερού**

Kaleo

Οι Ισλανδοί rockers επιστρέφουν στην Ελλάδα, στο πλαίσιο της περιοδείας τους «Fight Or Fight» για μια ηλεκτρισμένη βραδιά στην καρδιά της Αθήνας, με το πρόσφατο άλμπουμ τους και με τα τραγούδια που έκαναν το ελληνικό κοινό να τους παρακολουθεί πιστά. Μαζί τους οι Belle Mt. **Τετάρτη 6 Ιουλίου, Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων**

Judas Priest

Το να δεις όσες περισσότερες φορές μπορείς τον Rob Halford να τραγουδά στη ζωή σου είναι ένας ευγενής στόχος. Ο χρόνος δεν αγιάζει τον Metal God, όπως έχουμε διαπιστώσει και στο παρελθόν, και οι στιγμές που οι κορόνες του θα διασταυρωθούν με τις κιθάρες και το rhytm section των Judas Priest θα είναι από αυτές που θα έχεις να διηγείσαι. Some heads are gonna roll στο Release Athens Festival 2022. **Παρασκευή 15 Ιουλίου, Πλατεία Νερού**

Clutch

Bang Bang Bang Bang, Vamanos, Vamanos! Η μπάντα που ζει για να δίνει συναυλίες, οι Clutch, έρχεται για μία ακόμα στην Αθήνα, για να μας πείσει πως το rock δεν θα πεθάνει ποτέ και να φορέσουμε τα καρό μας. Αυτή η βραδιά στο Release Athens Festival 2022 θα είναι πάρτι. **Τρίτη 19 Ιουλίου, Πλατεία Νερού**

Iron Maiden

Scream For Them, Athens! Οι θρυλικοί Iron Maiden στο πιο εντυπωσιακό show που έχει δει ποτέ η Ελλάδα, στο πλαίσιο της «Legacy Of The Beast Tour». Με το πρόσφατο άλμπουμ «Senjutsu», με τον Eddie φυσικά πανταχού παρόντα και με τους Airbourne και Lord Of The Lost σε ρόλο special guests. Το show αυτό είναι ήδη δει σχεδόν δύο εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο. Μόνο Μείντεν! **Σάββατο 16 Ιουλίου, ΟΑΚΑ**

Slipknot, Sepultura

Οι μασκοφόροι nu-metallers από την Αιόβα θα μοιραστούν τη σκηνή του Release Athens Festival 2022 με τους thrash metallers από το Μπέλο Οριζόντε και το ερώτημα «πόσοι σβέρκοι θα αντέξουν» μοιάζει ρητορικό. **Σάββατο 23 Ιουλίου, Πλατεία Νερού**

Madrugada

Το νέο τους άλμπουμ, «Chimes at Midnight», θα κυκλοφορήσει στις 28 Φεβρουαρίου και θα τους απολαύσουμε ζωντανά το φθινόπωρο στο Καλλιμάρμαρο Στάδιο της Αθήνας, κάτω από τον λόφο του Αρδηττού, υπό το βλέμμα του Παρθενώνα. Οι Madrugada βγαίνουν ξανά στους δρόμους και συναντούν το κοινό τους σε μια νέα περιοδεία από την οποία δεν μπορούσε να λείπει η Ελλάδα. **Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου, Παναθηναϊκό Στάδιο, Αθήνα**

UFO

Οι UFO δίνουν δύο hard rock βραδιές που θα τιμήσουν το όνομά τους κι επέλεξαν την Ελλάδα για τα τελευταία shows της καριέρας τους σε ολόκληρο τον κόσμο. Θα είναι το ιδανικό αποχαιρετιστήριο κλείσιμο επί σκηνής μιας σπουδαίας καριέρας, με ένα best of setlist που θα μνημονεύεται καιρό, με τους Phil Mogg, Andy Parker, Neil Carter, Vinnie Moore και Rob De Luca στη σύνθεσή τους. **Παρασκευή 28 Οκτωβρίου, Principal Club Theater, Θεσσαλονίκη, και Σάββατο 29 Οκτωβρίου, Fuzz Club, Αθήνα**

Οι Moonspell ξανάρχονται στην Ελλάδα και μαζί τους, για πρώτη φορά στη χώρα μας, φέρνουν τους Νορβηγούς Green Carnation. Η πιο σκοτεινή συναυλία της χρονιάς; Ίσως. **Παρασκευή 20 Μαΐου, Fuzz Club, Αθήνα, και Κυριακή 22 Μαΐου, Principal Club Theater, Θεσσαλονίκη**

Bauhaus

Τα τέσσερα αυθεντικά μέλη, Peter Murphy, Daniel Ash, Kevin Haskins και David J, ξαναφέρνουν στη ζωή μια μπάντα-σύμβολο για το gothic rock και όχι μόνο! Οι Bauhaus δεν έμοιαζαν με τίποτα που υπήρξε τη στιγμή που εμφανίστηκαν, αλλά ούτε και μετά. Τύχη αγαθή που θα τους δούμε ζωντανά σε μία από τις πρώτες συναυλίες του φετινού καλοκαιριού, στο πλαίσιο του **Release Athens Festival 2022, Τετάρτη 8 Ιουνίου, Πλατεία Νερού**

Plisskén Festival 2022

Boy Pablo, Caribou, keiyaa, Rosa Anschutz, SHERELLE, Slowthai και TOMMY CASH έχουν ήδη ανακοινωθεί, ενώ αναμένονται κι άλλες προσθήκες που επιβεβαιώνουν πως το διήμερο που ετοιμάζει το Plisskén Festival θα έχει από τα πιο τολμηρά line ups της χρονιάς. **Σάββατο 11 και Κυριακή 12 Ιουνίου, Αθήνα**

Με το πέρασμα της Όμικρον το θεατρικό ημερολόγιο είναι ευάλωτο σε αλλαγές. Κι ενώ δεν έχουν λείψει οι σκέψεις και τα μηνύματα για παραγωγές που ολοκληρώνουν πρόωρα τον κύκλο τους και για μεταθέσεις νέων προτάσεων στην επόμενη σεζόν, προκειμένου οι θίασοι να προχωρήσουν με πιο ομαλές και ευνοϊκές συνθήκες στις πρόβες και τις παραστάσεις τους, οι ετοιμασίες το κουδούνι της προεμιέρας συνεχίζονται. Ακολουθεί μια πρώτη χαρτογράφηση για ανεβάσματα που προγραμματίζονται, εφόσον ο κορωνοϊός δεν βάλει το χέρι του, στο πρώτο ήμισυ της χρονιάς.

Έρχονται στο Εθνικό Θέατρο

Στο κτίριο **Τσίλερ**, η **Μαρία Μαγκανάρη** καταπιάνεται με τον εμβληματικό «*Ματωμένο γάμο*» του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα. Έργο για τον άπολο έρωτα, που υπερβαίνει φραγμούς, νόμους και λογική, ανεβαίνει με τις Μαρία Κεγαχιόγλου, Σύρμω Κεκέ, Μαρία Σκουλά και Δήμητρα Βλαγκοπούλου στη διανομή (από 9/2). Στην **Κεντρική Σκηνή**, ο **Γιάννης Χουβαρδάς** σκηνοθετεί τους Αμαλία Μουτούση, Αργύρη Ξάφη, Άννα Μάσχα, Κωνσταντίνα Τάκαλου, Κατερίνα Λέχου και Θανάση Δήμου στην αριστοτεχνική κωμωδία «*Πονηρό πνεύμα*» του Νόελ Κάουαρντ (από 11/2). Στο **Ρεξ** το «*Τρωίλος και Χρυσίδα*», που σκηνοθετεί η **Μαρία Πανουργιά**, ζωντανεύει τα πάθη των ηρώων του Τρωικού Πολέμου μέσα από την πένα του Σαίξπηρ (από 25/2), ενώ «*Ο Αυτόχειρ*» του Νικολάϊ Έρντμαν (σε σκηνοθεσία **Γιώργου Παπαγεωργίου**) μιλά για την κοινωνική υποκρισία και την εργαλειοποίηση ακόμη και του θανάτου (από 9/3).

Στους μεγάλους οργανισμούς

Με σημαντικά έργα του λυρικού ρεπερτορίου («*Αντρέα Σενιέ*», «*Οθέλλο*» και «*Φάουστ*»), μια νέα όπερα του **Άγγελου Τριανταφύλλου** για τη μοναξιά στην τρίτη ηλικία («*Μέσα χώρα*»), ένα τριπτυχο σύγχρονου χορού σε χορογραφίες Κωνσταντίνου Ρήγου, Γίρζι Κύλιαν και Οχάντ Ναχαρίν και το ορατόριο «*Jussoli*», μια ανάθεση σε Τούρκους καλλιτέχνες, μας υποδέχεται η **Εθνική Λυρική Σκηνή** στο **ΚΠΙΣΝ**, ενώ ετοιμάζει την καλοκαιρινή έξοδό της με «*Ριγολέττο*» και «*Τόσκα*» στο Ηρώδειο. Στην **Εναλλακτική Σκηνή** ο Φεβρουάριος και το πρώτο μισό του Μαρτίου ανήκουν στα «*Φτινά τσιγάρα*», την ταινία του Ρένου Χαραλαμπίδη που γίνεται μουσικά, σε μουσική **Παναγιώτη Καλατζόπουλου** και σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Ρήγου**, ενώ τον Απρίλιο η περφόρμανς «*Hello to Emptiness*» εξερευνά διαπολιτισμικούς τρόπους διαχείρισης του πένθους.

Οι **Παραβάσεις**, το θεατρικό αναλόγιο του ΚΠΙΣΝ, επιστρέφουν και τρεις σκηνοθέτριες της νέας γενιάς ασχολούνται με κείμενα-σταθμοί που θέτουν στο επίκεντρο τη μητρότητα και τη συναισθηματική ανάπτυξη του ανθρώπου. Τον Φεβρουάριο κάνει πρεμιέρα το αριστούργημα του Ευγένιου Ο' Νηλ «*Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα*» σε σκηνοθεσία **Γεωργίας Μαυραγάνη** και ακολουθούν ο «*Πατέρας*» του Αύγουστου Στρίντμπεργκ από τη **Μαρία Μαγκανάρη** και η «*Άλκπστις*» του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία **Ελενας Μαυρίδου**.

Στη **Στέγη** η **Αργυρώ Χιώτη** ενορχηστρώνει μια

Οι θεατρικές παραστάσεις που έρχονται το

Όσα ετοιμάζουν οι σκηνές της πόλης τους πρώτους μήνες της χρονιάς για να καταστρώσετε τις θεατρικές σας εξόδους

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

2022
ΘΕΑΤΡΟ

«Amalia Melancholia»

«Φτινά τσιγάρα», το μουσικό των Παναγιώτη Καλατζόπουλου και Ρένου Χαραλαμπίδη έρχεται στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΑΣ

«Κόκκινα φανάρια»

ΦΩΤΟ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΦΑΜΑΝΔΛΗΣ*

«Belle equipe»

ΦΩΤΟ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΝΝΑΚΗ*

«Βιρτζίνια Γουλφ»

ΦΩΤΟ: ΒΑΣΙΛΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ*

«Η αυλή των θαυμάτων»

ΦΩΤΟ: ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ*

σύγχρονη μουσική τραγωδία για τον πολυκύμαντο βίο του γλύπτη Πανούλη Χαλεπά (10-27/2) σε λιμπρέτο του Αλέξανδρου Βούλγαρη (The Boy) και με μια ομάδα εξαιρετικών ερμηνευτών (Σ. Κακάλας, Κ. Κορωναίος, Χ. Κότσαλη, Α. Μυριαγκός κ.ά.), πριν η **Λένα Κιτσοπούλου** μιλήσει για τη μοναξιά, τον ναρκισσισμό, την απελπισία και τη βία στο δικής της σύλληψης «**Φράνκενσταϊν - Ο χαμένος παράδεισος**» (14/5 - 10/6). Για τους φίλους του χορού, η νέα δημιουργία του **Χρήστου Παπαδόπουλου** «**Larsen C**» (30/3-3/4) και η άφιξη από τη Βραζιλία του διεθνώς αναγνωρισμένου Bruno Beltrao και της ομάδας του (29-30/4). Εκτός έδρας, στο **Christmas Theatre** επιστρέφει (9/2 - 10/4) μια παραγωγή του Onassis Culture για όλη την οικογένεια, το «**Moby Dick, The musical**» του **Δημήτρη Παπαδημητρίου**, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Κακλέα**.

Μιούζικαλ και στο **Μέγαρο Μουσικής** (9-25/2) με την «**Αυλή των θαυμάτων**» του Ιάκωβου Καμπανέλλη σε μουσικοθεατρική εκδοχή από τον σκηνοθέτη **Χρήστο Σουγάρη**, τον συνθέτη **Στέφανο Κορκολλή** και με δημοφιλείς πρωταγωνιστές (Γ. Γάλλος, Α. Μπουρδούμης, Κ. Παπουτσάκη, Ρ. Πατεράκη, Φ. Κομνηνού, Κ. Καρβούνη). Την παράσταση «**La bella Greca**» για τη **Μαντώ Μαυρογένους** σκηνοθετεί ο **Λευτέρης Γιοβανίδης** (21-23/3). Δεν θα λείψουν οι αναμεταδόσεις από τις πλατφόρμες του **National Theatre Live** και του **The Bolshoi Ballet Live from Moscow** και οι παραστάσεις χορού – το «**Loom**» από το **Gesamt Atelier** (3-12/2) και το περίφημο **Nederlands Dans Theater** (10-13/3).

Πρεμιέρες στο Θέατρο Τέχνης

Στη σκηνή της Φρυνίκου, η ζωή της ρεμπέτισσας **Μαρίκας Νίνου** προσφέρει υλικό στην παθιασμένη «**Παράξενη κοπέλα**» του Γιώργου Μπλάνα που σκηνοθετεί η **Μαριάννα Κάλμπαρη** (14/1-1/3), ενώ ο «**Δράκος**» του **Γιώργου Βαλαή** επικεντρώνεται στο ζήτημα της σεξουαλικής βίας και παρενόχλησης (28/2 - 19/4). Ανάθεση του Θεάτρου Τέχνης, το «**Μοτέλ**» του **Βασίλη Μαυρογεωργίου** παρακολουθεί τη συνύπαρξη ανάμεσα σε έναν περιπλανώμενο ειδικό στην αποκατάσταση χώρων όπου έχουν διαπραχθεί εγκλήματα και σε ένα 20χρονο κορίτσι (4/3-17/4). Στο υπόγειο της οδού Πεσμαζόγλου η **Μαρία Πρωτόπαππα** προσεγγίζει ένα από τα κορυφαία κείμενα της σύγχρονης δραματουργίας σχετικά με την εξουσία, την «**Αντιγόνη**» του Ανουίγ (από Φεβρουάριο) με τους Χρήστο Στέργιου, Γιάννη Τσορτέκη και Κίττυ Παϊταζόγλου. Εδώ και το «**Κόκκαλο**», ο μονόλογος που συνυπογράφουν η **Ιόλη Ανδρεάδη** και ο **Άρης Ασπρούλης**, με τον Γεράσιμο Γεννατά στον ρόλο του διανοητή και καλλιτέχνη Αντονέν Αρτώ (14/2 - 12/4).

Με δύναμη από τον Πειραιά

Στο **Δημοτικό Θέατρο Πειραιά** ο **Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος** υπογράφει ως σκηνοθέτης το ντεμπούτο στην Ελλάδα του «**Amadeus**» (από 2/2) και οι Νίκος Ψαρράς και Γιάννης Νιάρρος μπλέκονται στην ανηλεή σύγκρουση Σαλιέρι και Αμαντέους, στο δημοφιλές θεατρικό έργο του Πίτερ Σάφερ που έγινε και οσκαρική ταινία. Ο **Γιώργος Παλούμης** σκηνοθετεί το μυθιστόρημα «**Ματωμένα χώματα**» της Διδώς Σωτηρίου (27/4 - 5/6). Έργα σύγχρονης ελληνικής δραματουργίας φέρνουν στη σκηνή Ωμέγα η βασισμένη σε επιστολές της βασίλισσας Αμαλίας παράσταση «**Amalia melancholia, η βασίλισσα των φοινίκων**» της **Ζωής Χατζηπαντωνίου** (από 4/2, ερμηνεύουν οι Έμιλυ Κολιανδρή και Ρίτα Λυτού) και οι εμπνευσμένοι από τις Παιδοπόλες της Φρειδερίκας και την περίοδο του εμφυλίου «**Αριστερόχειρες**» της **Νεφέλης Μαϊστράλη** (1/4 - 22/5).

Σε κεντρική τροχιά

Το... σώσε αναμένεται στο **Παλλάς** στη Βουκουρεστίου από τον Μάρτιο με το «**Noises off**», τη σπαρταριστή κωμωδία του Μάικλ Φρέιν που σκηνοθετεί ο **Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης** και συμπρωταγωνιστεί με έναν all-star θίασο (Σ. Καρύδη, Ο. Παπασπηλιόπουλος, Γ. Χρυσοστόμου,

Σ. Γουλιώτη, Α. Παπαληγούρα). Γέλιο υπόσχεται και η «**Δημοκρατία του Μπακλαβά**», το σουρεάλ θεατρικό ψευδοντοκιμαντέρ των **Ανέστη Αζά** και **Γεράσιμου Μπέκα** που, μετά την πρεμιέρα στο περσινό Φεστιβάλ Αθηνών, επιστρέφει (από 27/1) για 15 παραστάσεις στο **Αμφιθέατρο Σπύρου Ευαγγελάτου**. Εδώ και ο Θανάσης Τσαλαμπάσης και η Μαρίνα Καλογήρου στο «**Όσκαρ** και η κυρία Ροζέ» που σκηνοθετεί ο Τσέζαρις Γκραουζίνις (πρεμιέρα: 18/2). Στο **ΕΛΕΡ**, στην Πλάκα, το «**Belle equipe**» της **Μάρθας Μπουζιούρη** ποντάρει στο θέατρο ντοκιμαντέρ με αφετηρία τις τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι το 2015 (11/2 - 13/3), ενώ ο **Άρης Λάσκος** και η **ομάδα Ubuntu** μας συστήνουν το «**ENRON**» που βασίζεται στα γεγονότα του διαβόητου οικονομικού σκανδάλου (από 24/3). Στη γειτονική **Σφενδόνη** η **Αγγελική Παπούλια** και ο **Χρήστος Πασσαλής** κινούνται σε ρυθμούς νυχτερινής βάρδιας σε νοσοκομείο στην «**Εκλειψή**» (από 19/2), ενώ η **Άντζελα Μπούσκου** σκηνοθετεί τους θάνα Παπακωνσταντίνου και Παρθενόνη Μπουζούρη στον «**Μισάνθρωπο**» του Μολιέρου (από 24/3). Για την άνοιξη μετατέθηκε ο «**Αφανισμός**», η παράσταση της **Άννας Κοκκίνου** πάνω στο τελευταίο μυθιστόρημα του Τόμας Μπέρναρντ, που εκκινεί από ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα.

Στον άξονα Κυψέλη-Αμπελόκηποι

Στην «**Επαρχία**», τη μαύρη κωμωδία του Μιχάλη Βιρβιδάκη που σκηνοθετεί ο **Γιώργος Σκευάς** στο **Θέατρο οδού Κυκλάδων - Λευτέρης Βογιατζής** (από Φεβρουάριο) μια παρέα νέων σχεδιάζουν να ληστέψουν μια τράπεζα. Δύο νέα ελληνικά έργα στη σκηνή του **Πορεία** από τον Μάιο: η «σκοτεινή» κωμωδία «**Νυχιάγγη**» της δεκαοκτάχρονης Ευαγγελίας Γατωτή, που σκηνοθετεί ο **Δημήτρης Τάρλοου** (6/5 - 5/6) και το «**Labor**» με τους Στέλιο Μάινα, Ιωάννα Παππά και Ορέστη Χαλκιά (3/5 - 2/6). Θα έχει προηγηθεί ο «**Αρίστος**», η παράσταση του **Γιώργου Παπαγεωργίου** με θέμα τη ζωή του Αριστέδη Παγκρατίδη, του φερόμενου ως «δράκου του Σέιχ Σου» (επαναλαμβάνεται από 31/1). Στο **Αλκυονίδες** επιστρέφει (από 28/1) για λίγες παραστάσεις η ιστορία της διπολικής «**Κατερίνας**» με τη Λένα Παπαληγούρα, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Ναυούρη** και στο **Πόρτα** «**Η μεταμόρφωση**» του Κάφκα σε σκηνοθεσία **Τάσου Σαγρή** (από 15/1). Στον **Φούρνο** η Φένια Παπαδόδημα ερμηνεύει Παπαδιαμάντη στη μουσική παράσταση «**Φλανδρώ - Το αγνάντεμα και το άνθος του γιαιλού**» (από 15/1).

Από τον Κεραμεικό στο Ρουφ

Τα «**Κόκκινα φανάρια**» ανάβουν τα queer φώτα τους στον **Cartel Τεχνχώρο** (15/1-10/4) και ο **Βασίλης Μπισμίκης** συντονίζει τη Μαντάμ Παρί και τα κορίτσια της καθώς τραγουδούν, ονειρεύονται, ελπίζουν, διαψεύδονται σε έναν κόσμο παλλόμενο, γεμάτο φως και σκοτάδια, τραύματα και θαύματα. Το «**Blackout**» που ετοιμάζε στο **Αττις** ο **Θεόδωρος Τερζόπουλος** μετατίθεται για φθινόπωρο, αλλά από τα μέσα Φεβρουαρίου η Σοφία Χίλλ και η Αγγαίρα Παππά ξαναμπαίνουν στα κοστουμιά των ηρωίδων του «**Alarme**». Στην **Αθηναίδα** ο **Γιώργος Κουτλής** καθοδηγεί σκηνοθετικά τους Στέλιο Ιακωβίδη, Άρη Μπαλή και Παναγό Ιωακείμ στο «**Talk show**», μια κωμωδία τηλεοπτικής (υποκουλτούρας (από 1/2), και ο **Άκης Βλουτής** συμπρωταγωνιστεί με τη Δήμητρα Χατούπη στο διάσημο έργο του Έντουαρντ Άλμπι «**Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ**» (από 11/2). Σε πανελλήνια πρώτη έρχονται στο **Σύγχρονο Θέατρο** το «**Ανάμεσα σε δύο κόσμους**» του Ιβάν Τουργκένιεφ που σκηνοθετεί η **Κωνσταντίνα Νικολαΐδη** (από 17/1) και στο **Χυτήριο** το βραβευμένο «**Παιχνίδια στη σοφίτα**» της Λίλιαν Χέλμαν σε σκηνοθεσία **Αλέξανδρου Κοέν** (από 15/1). Το ψυχολογικό θρίλερ «**Ο θάνατος και η κόρη**» του Άριελ Ντόρφμαν ανεβάζει η **Θάλεια Γρίβα** στο **Θέατρο 104** (Φεβρουάριος). Ο **Γιώργος Σίμωνας** υπογράφει τη σκηνοθεσία στο «**Αβυσσαλέο κτήνος**» του Τζακ Λόντον στο **RabbitHole** (από 14/1), ενώ ο **Δημήτρης Μυλωνάς** στο **Από Μπχανίς** διασκευάζει το μυθιστόρημα του Νίκου Σκορίνη «**Όπου κι αν πας να μη χαθείς**» (τέλος Φεβρουαρίου).

Πες μου σε ποια φυλή φιλότεχνου ανήκεις, να σου πω τι εκθέσεις θα δεις. Μονογραφίες σημαντικών εκπροσώπων της νεοελληνικής τέχνης και ιστορικών μοντερνιστών, αφιερώματα για τα εκατό χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή αλλά και συναντήσεις με το βλέμμα σύγχρονων εικαστικών δημιουργών υπόσχεται το 2022 σε μουσεία, ιδρύματα και αίθουσες τέχνης. Όλα αυτά, βέβαια, εφόσον η εξέλιξη της πανδημίας δεν φέρει ανατροπές.

Τα μικρασιατικά

Από την περσινή ομοβροντία εκθέσεων για τη διακοσιετηρίδα της Ελληνικής Επανάστασης στα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή, η επετειακή αφορμή για εκθεσιακές εξόδους δεν θα λείψει ούτε φέτος. Στο **Μουσείο Μπενάκη** στην Πειραιώς η έκθεση «*Μικρά Ασία: Λάμψη - Καταστροφή - Ξεριζωμός - Δημιουργία*» ξετυλίγει (από το φθινόπωρο) στη μεγάλη αίθουσα του ισογείου τη διαδρομή του ελληνισμού της Ιωνίας, της Καππαδοκίας, του Πόντου και της Ανατολικής Θράκης μέσα από αρχαιολογικό υλικό, οικογενειακά κειμήλια και έργα τέχνης από 40 και πλέον φορείς. Πραγματοποιείται σε συνδιοργάνωση με το Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών και σε επιμέλεια της **Εβίτας Αράπογλου**.

Στο **Εθνικό Ιστορικό Μουσείο** η έκθεση «*Μικρά Ασία: Στιγμιότυπα*» (από Σεπτέμβριο) εστιάζει στην ελληνική παρουσία στην περιοχή, δίνοντας έμφαση στα γεγονότα της Μικρασιατικής εκστρατείας και της καταστροφής, μέσα από φωτογραφικά τεκμήρια, αποσπάσματα από λογοτεχνικά κείμενα, μαρτυρίες προσφύγων, στρατιωτικών και διπλωματών και λαογραφικά τεκμήρια. Τον Νοέμβριο στην κεντρική αίθουσα του **Μεγάρου της Παλαιάς Βουλής** αναμένεται να «ζωντανέψει» και το τελευταίο κεφάλαιο του ελληνοτουρκικού πολέμου του 1919-1922, η περίφημη «*Δίκη των Εξ*», στον χώρο όπου πραγματοποιήθηκε. Θα εκτεθούν τα πρωτότυπα σχέδια της δίκης, έργα του Περικλή Βυζάντιου και φωτογραφικό υλικό.

«*Το έπος της Ανατολής στη φαντασία των Ελλήνων - Η Μικρασιατική Καταστροφή στη λογοτεχνία του Μεσοπολέμου*» θα είναι η συμβολή της **Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών** και της Γενναδείου Βιβλιοθήκης στην επέτειο (από 15/10), ενώ σχετικό αφιέρωμα ετοιμάζει και το **Μουσείο Νεώτερου Ελληνικού Πολιτισμού** στο Μοναστηράκι για το τέλος του χρόνου.

Οι μονογραφίες

Εμβληματικές μορφές της νεοελληνικής τέχνης θα έχουν την τιμητική τους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη: ο **Κωνσταντίνος Παρθένος** στην **Εθνική Πινακοθήκη** και ο **Γιαννούλης Χαλεπάς** στο **Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών**, σε μια έκθεση που πραγματοποιείται σε συνεργασία με το **Ίδρυμα Ωνάση** και φιλοδοξεί να προσφέρει μια νέα οπτική στη ζωή και το έργο του σπουδαίου Τίνιου γλύπτη παρουσιάζοντας περίπου 150 γλυπτά και σχέδιά του (Φεβρουάριος-Ιούνιος 2022).

Δυναμική παρουσία και για τη **Γενιά του '30**. Μια αναδρομή στο εμπνευσμένο από τη μυθολογία, τη λογοτεχνία και την ιστορία υπερρεαλιστικό ζωγραφικό έργο του **Νίκου Εγγονόπουλου** οργανώνει το **Ίδρυμα Β. & Μ. Θεοχαράκη** (10/2 - 5/6), ενώ

Δώσε μου Τέχνη για το 2022

Της **ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

Cacao Rocks, Ρεμπέτικο, 2021

Πάνος Κουτρομπούσης, «Από μπουζούκια σε μπουζούκια», 1962, film still

Ανέστης Ιωάννου, In Your Shoes, On Rooted Seeds, 2021
Παραχώρηση του καλλιτέχνη και της Crux Gallery Αθήνα.

το φθινόπωρο το **Ίδρυμα Β. & Ε. Γουλανδρή** στο Παγκράτι θα εστιάσει στον **Φώτη Κόντογλου** και την επιρροή του στους μεταγενέστερους. Το ενδιαφέρον μας έχει κεντρίσει και το αφιέρωμα του **Μουσείου Μπενάκη Ελληνικού Πολιτισμού** στον **John Craxton** (12/4 - 11/9), τον Βρετανό ζωγράφο και σκηνογράφο που έζησε στη χώρα μας από το 1946 και εμπνεύστηκε από το φως, τη ζωή και τα τοπία της. Τα περίπου 60 έργα της έκθεσης, ορισμένα άγνωστα μέχρι σήμερα, προέρχονται κυρίως από το Craxton Estate. Ανάμεσά τους ξεχωρίζει η μνημειακή ταπισερί **«Τοπίο με στοιχεία της φύσης»**.

Η **Πινακοθήκη Γκίκα** στο πλαίσιο του **Λογοτεχνικού Έτους 2022 Ιάκωβος Καμινανέλλης** θα φιλοξενηθεί από τον Μάρτιο έκθεση για τον συγγραφέα, το έργο και την εποχή του. Αφιερωμένη στη γκαλερί Μέδουσα η έκθεση που επιμελείται η **Λίζη Πλέσσα** και εγκαινιάζεται στις 23 Μαρτίου στο **Μουσείο Μπενάκη** στην Πειραιώς. Θα ξετυλίξει 4 δεκαετίες ζωής μιας αθουσας τέχνης που άρπασε το δικό της στίγμα στην αθηναϊκή εικαστική σκηνή και, φυσικά, το σύνολο της προσωπικής συλλογής έργων τέχνης της πρόωρα χαμένης γκαλερίστα **Μαρίας Δημητριάδη**, που δωρίθηκε στην **Εθνική Πινακοθήκη**.

Με αρχαιολογικό ενδιαφέρον

Ένας σκελετός αλόγου από το αρχαίο νεκροταφείο του Φαλήρου, που εκτίθεται για πρώτη φορά, δεσπόζει στην έκθεση **«Ίππος: Το Αλγο στην Αρχαία Αθήνα»** για τη σχέση των αρχαίων Αθηναίων με τα άλογα τους, στην πτέρυγα Ι. Μακρυγιάννης της **Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών** (20/1 - 30/4). Προς το τέλος του 2022 προσδοκούμε σε εγκαίνια και στο **Μουσείο Ακρόπολης**, με μια έκθεση που θα ποντάρει στον διάλογο μεταξύ αρχαιότητας, Αναγέννησης και μοντέρνας τέχνης. Στο **Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο** η αρχαία μας κληρονομιά θα συνομιλήσει με το έργο ενός καταξιωμένου σύγχρονου Έλληνα καλλιτέχνη.

Στα μεγάλα ιδρύματα

Ένα οπτικοακουστικό ταξίδι στο 2034, το πρότζεκτ **GENER8ION** του Ελληνογάλλου κινηματογραφιστή **Romain Gavras** και του μουσικού και **DJ Surkin** κάνει την παγκόσμια πρεμιέρα του την άνοιξη σε τρεις εκθεσιακούς χώρους του **Ίδρυματος Ωνάση**, στη Στέγη, στη Μάντρα της Δ. Αρεοπαγίτου 2 και στο Onassis Ready στον Ρέντη. Σέρφερ, αντάρτες, αλλά και η **Σαρλίζ Θέρον** συναντιούνται στις τρεις pop πολυμεσικές εγκαταστάσεις για ένα δυστοπικό μέλλον που θυμίζει το παρόν, από τα βιομηχανικά περιχώρα της Αθήνας (**Neosurf**) στη Βομβάν (**Emotions**) και το Ουαϊόμινγκ των ΗΠΑ (**Agartha**). Την άνοιξη στη Στέγη περιμένουμε και το αφιέρωμα για τον καιρό **«Weather Engines»** (1/4 - 18/5) που επιμελούνται οι **Δάφνη Δραγώνα** και **Jussi Parikka** και διερευνά τις πολιτικές, την αισθητική και τις τεχνολογίες του περιβάλλοντός μας. Στο **ΚΠΙΣΝ**, στην **Εθνική Βιβλιοθήκη**, η εκθεσιακή αυλαία ανεβαίνει τέλη Ιανουαρίου με τη ζωγραφική ενότητα **«Οι εξόριστοι»** του **Μιχάλη Μαδένη**. Από τον Απρίλιο θα έχουμε την ευκαιρία να ανακαλύψουμε τη διαδρομή του **Άγγελου Σπαχή** (1903-1960) μέσα από μακέτες, εικονογραφημένα βιβλία και αρχαιακό υλικό. Ζωγράφος, γραφίστας, σκηνογράφος και διακοσμητής, μέλος της μεσοπολεμικής Ομάδας Τέχνη, ο Σπαχής θεωρείται ο πατέρας του γραφιστικού ντιζάιν στην Ελλάδα και βρίσκεται πίσω από εμβληματικά λογότυπα των καπνοβιομηχανιών Παπαστράτου και Κεράνης. Την επιμέλεια και στις δύο εκθέσεις υπογράφει ο **Νίκος Παΐσιος**. Τον Μάιο ευελπιστούμε να δούμε και τη συνέχεια του προγράμματος **The Artist on the Composer** της **Εθνικής Λυρικής Σκηνής** και του Οργανισμού **NEON** με την ανάθεση στον κινηματογραφιστή **Γιώργο Λάνθιμο** (6-8/5). Η γυρισμένη στην Τήνο ταινία μικρού μήκους **«Βλνχλ»** με τους Έμμα Στόουν και Νταμιάν Μπανάθ θα προβληθεί στην **Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος** με ζωντανή συνοδεία από μουσικά σύνολα. Θα είναι το 2022 η χρονιά που θα έρθει ο διάσημος καλλιτέχνης **Τζεφ Κουνς** στο project space του **Ίδρυματος ΔΕΣΤΕ** στα **Σφαγεία της Ύδρας**; Η πανδημία θα δείξει αν φέτος προχωρήσει η έκθεση του διάσημου καλλιτέχνη στο νησί του Αργοσα-

ρωνικού. Την άνοιξη, πάντως, στις εγκαταστάσεις του Ίδρυματος στη **Νέα Ιωνία** θα παρουσιαστούν έργα της Αμερικανίδας εικαστικού **Κάρι Άπσον** (1970-2021). Στο γλυπτικό λεξιλόγιο της Γερμανίδας καλλιτέχνης **Katharina Fritsch** μας ταξιδεύει η φρενιτή πρόταση της **Συλλογής Γιώργου Οικονόμου** (από Ιούνιο).

Από τον δήμο Αθηναίων στο MOMus

Σε ανοιχτό διάλογο με τη σύγχρονη ελληνική εικαστική δημιουργία το υποσχόμενο πρόγραμμα που επιμελείται ο **Χριστόφορος Μαρίνος** στους χώρους του Οργανισμού Πολιτισμού Αθλησης και Νεολογίας του Δήμου Αθηναίων. Κορωνίδα του η ομαδική εικαστική έκθεση για το **«Ρεμπέτικο»** (3/2 - 3/4) που θα αναπτυχθεί στην **Δημοτική Πινακοθήκη** στο Μεταξουργείο, στο **Κέντρο Τεχνών στο Πάρκο Ελευθερίας** και στο **Ολύμπια** στην Ακαδημία, περιλαμβάνει έργα 48 καλλιτεχνών, τα περισσότερα από τα οποία δημιουργήθηκαν για την έκθεση, και αρχαιακό υλικό. Μέσα στην χρονιά περιμένουμε και ατομικές εκθέσεις μεταξύ άλλων των **Δανάης Στράτου**, **Μαλβίνας Παναγιωτίδη** και **Αλεξάνδρου Λαίου** στο **Κέντρο Τεχνών των Συμείων**, **Κωνσταντίνου Κακανιά**, **Νίνας Παπακωνσταντίνου**, **Ρένας Παπασπύρου** και **Γιώργου Ιωάννου** στην **Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων** έκθεση για τον **Πάνο Κουτρομπούση** στο **Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα** και δουλιές της **Μυρτώς Ξανθοπούλου** στο **Μουσείο Λαϊκής Τέχνης & Παράδοσης Α. Χατζημηκάλη**, του **Γιάννη Βαρελά** στον **Πολυχρόστοφο Καλουτά** και της **Ντόρας Οικονόμου** στο Θέατρο Ολύμπια.

Για την **«Ειδύλλια οδό»** (18/1 - 6/3) στην **Τεχνόπολη**, η επιμελήτρια **Μαρία Μαραγκού** (αναζήτησε έργα 35 σύγχρονων καλλιτεχνών σε μια διερεύνηση για το πώς τα υλικά που διακινούνταν στους δρόμους της αρχαίας Αθήνας (χώμα, πηλό, μαλλί, καλάμια, υφάσματα, άχυρα, μάρμαρο) μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην τέχνη της εποχής μας. Στο **«Εργαστήριο του γλύπτη»** (31/3 - 11/9) θα μας βάλει η νέα έκθεση του **MOMus-Μουσείο Αλεξ Μυλωνά** στο Θησείο μέσα από έργα σημαντικών εκπροσώπων της ελληνικής γλυπτικής (Γ. Ζογγολόπουλος, Χ. Καπράλος, Μ. Μακρής, Α. Μυλωνά, Κ. Λουκόπουλος, Α. Απέργης, Λ. Λαμέρας κ.ά.) που παρουσιάζονται ως προπλάσματα αλλά και στην τελική τους εκδοχή.

Στο **Μητροπολιτικό Οργανισμό Μουσείων Εικαστικών Τεχνών Θεσσαλονίκης - MOMus** στη συμπρωτεύουσα το **«The event of a thread»**, μια έκθεση για την ιστορία του νήματος στην τομή των εικαστικών και εφαρμοσμένων τεχνών στο **Πειραματικό Κέντρο Τεχνών** (3/3 - 5/6), ένα φωτογραφικό αφιέρωμα στο ελληνικό τοπίο (10/3 - 28/8) στο **Μουσείο Φωτογραφίας**, μια έκθεση με έργα Ρωσικής Πρωτοπορίας στη **Μονή Λαζαριστών** το καλοκαίρι και την **8η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης** (από Νοέμβριο).

Τα νέα μουσεία

Από την Αθήνα ως την Κρήτη και τη Μακεδονία νέα μουσεία ετοιμάζονται να μπουν στον χάρτη. Από τις πιο πολυαναμενόμενες αφίξεις, το **Πολυκεντρικό Μουσείο Αιγών** έρχεται να μας συστήσει την ιστορία και τους πρωταγωνιστές της βασιλικής πρωτεύουσας των αρχαίων Μακεδόνων. Φθινοπωρινή κορδέλα εγκαινίων για το ανακαινισμένο **Αρχαιολογικό Μουσείο Θήρας** αλλά και για το ολοκαίνουργιο **Αρχαιολογικό Μουσείο Κύθου**. Το πρώτο αναμένεται να επαναλειτουργήσει εμπλουτισμένο με σημαντικά εκθέματα, συμπεριλαμβανομένου και του αγάλματος της δαιδαλικής κόρης από το νεκροταφείο της Αρχαίας Θήρας, ενώ το δεύτερο θα στεγάσει σε ένα νεοκλασικό κτίριο ευρήματα από τον μεσολιθικό οικισμό του Μαρουλά, την αρχαία πόλη των ιστορικών χρόνων στο Βρυόκαστρο, των Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών χρόνων της Κύθου. Έως το τέλος του 2022 ελπίζουμε να ξαναμπούμε στο **Τζαμί Τζισδαράκη** στην πλατεία Μοναστηρακίου. Τμήμα του **Μουσείου Νεώτερου Ελληνικού Πολιτισμού**, η έκθεσή του θα παρουσιάζει την πορεία του μουσείου από την ίδρυσή του, τη συλλεκτική του πολιτική και αντιπροσωπευτικά αντικείμενα από τις συλλογές του.

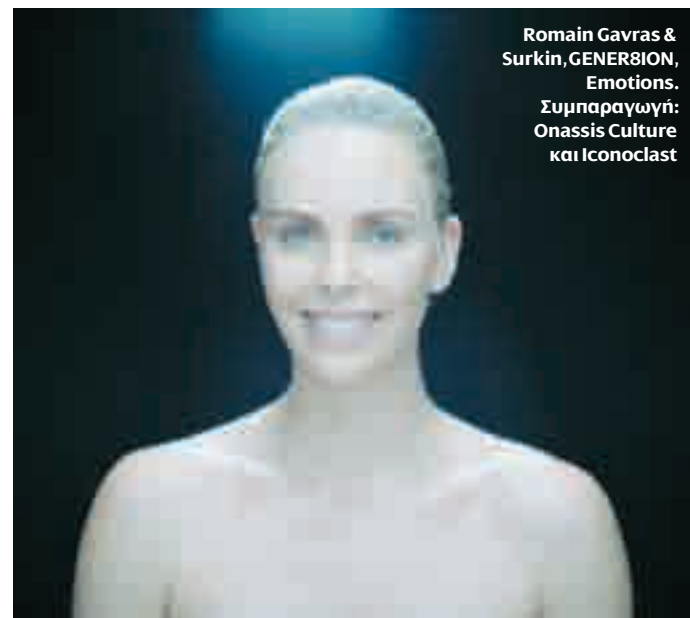
Μιχάλης Μαδένης
«Οι εξόριστοι»

Νίκος Εγγονόπουλος, Ίδρυμα Θεοχαράκη

Kaari Upson, MMDP (quartet)
Pepsi Chair, 2016 © The Kaari Upson Trust, 2022

Romain Gavras & Surkin, GENER8ION, Emotions.
Συμπαράγωγή: Onassis Culture και Iconoclast

Ε-Ε-Έρχονται
Τα άχαστα φιλμ του

2022
ΣΙΝΕΜΑ

Παλιοί και ανερχόμενοι σκηνοθέτες συνυπάρχουν –αν όχι αλληλοσυμπληρώνονται– στα πιο «αναμενόμενα φιλμ της χρονιάς», κατά το γνωστό δημοσιογραφικό κλισέ, που όμως στην περίπτωση μας περικλείει μεγάλη δόση αλήθειας.

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

«Northman»

Οι περισσότεροι περιμένουν πώς και πώς να δουν τον νέο «Μπάτμαν», τον νέο «Thor» και τα υπόλοιπα φρέσκα υπερηρωικά έπη της Marvel και της DC. Αρκετοί είναι εκείνοι που θα κλείσουν τα κινηματογραφικά ραντεβού τους στην αίθουσα με βάση τον αγαπημένο τους καλλιτέχνη. Κάποιοι άλλοι αναζητούν εναγωνίως τα νέα ονόματα που θα «μας απασχολήσουν στο μέλλον» (άλλο αγαπημένο κλισέ). Εμείς δεν κρύβουμε τον ενθουσιασμό μας για όλα τα παραπάνω, υπερψηφίζοντας και τις τρεις κατηγορίες. Και σημειώνουμε την προσωπική μας λίστα με τα πιο hot φιλμ του 2022 που δεν πρόκειται να τα χάσουμε ακόμη κι αν έρθει ο κόσμος ανάποδα!

Northman

Η «Ο άνθρωπος από τον Βορρά», όπως θα βγει στα ελληνικά σινεμά στις 28 Απριλίου. Σκηνοθετεί ο

πιο ανερχόμενος Αμερικανός σκηνοθέτης της εποχής. Ο 38χρονος **Ρόμπερτ Έγκερς** μας συστήθηκε πριν από 7 χρόνια με το ιδιόσυγκρασιακό θρίλερ «The Witch» με την Άννα Τέιλορ Τζόι και μας τρόμαξε τρία χρόνια αργότερα με τη μεταφυσική ατμόσφαιρα του «Φάρου» όπου οι Πάτινσον και Νταφόνε πάλευαν με τα στοιχεία της Φύσης και της Ιστορίας σε έναν απομονωμένο φάρο της Νέας Αγγλίας του 1890. Τώρα υπόσχεται να μας καθλώσει με μια ρεαλιστική περιπέτεια εποχής που γυρίστηκε στα άγρια τοπία της Ισλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και αφορά την αιματοβαμμένη ιστορία ενός Βίκινγκ του 10ου αιώνα (το σενάριο συνυπογράφουν ο Έγκερς με τον Ισλανδό συγγραφέα και ποιητή **Σιόν**, που είναι στενός συνεργάτης της **Μπιορκ**, η οποία κρατά ένα μικρό ρόλο στο φιλμ) που ζητά εκδίκηση για τον θάνατο του πατέρα του. Παιζουν οι **Αλεξάντερ Σκάρσγκαρντ**, **Νικόλ Κίντμαν** (ζευγάρι και στο «Big Little Lies»), **Γουίλεμ Νταφόνε**, **Ιθαν Χοκ** και η **Άννα Τέιλορ Τζόι**.

Drive my Car

Η ανεξάρτητη ταινία του Ιάπωνα **Ριγιουσούκε Χαμαγκούτσι** βρίσκεται ήδη στις short lists για τα κορυφαία φιλμ του 2021 πολλών κινηματογραφικών εντύπων και ενώσεων. Η ταινία, που όλα δείχνουν πως θα παίξει δυνατά στα φετινά Όσκαρ, έρχεται στη χώρα μας στις 3 ή στις 10 Φεβρουαρίου. Θέμα της, μια ιστορία του **Χαρούκι Μουρακάμι** γύρω από την υπαρξιακή οδύσσεια ενός θεατρικού ηθοποιού και σκηνοθέτη που

προσπαθεί να συνέλθει μετά την εξαφάνιση της γυναίκας του. Βραβείο σεναρίου στο τελευταίο Φεστιβάλ Καννών για τον πιο ταλαντούχο Ιάπωνα σκηνοθέτη της γενιάς του, ο οποίος μας κέρδισε πέρυσι με τις φιλοσοφημένες και ανθρώπινες «Ιστορίες της τύχης και της φαντασίας».

Belfast

Την άλλη βδομάδα βγαίνει στις αίθουσες μια ακόμη ταινία που θα έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στα Όσκαρ. Σύμφωνα με τις διεθνείς κριτικές, το ασπρόμαυρο φιλμ του **Κένεθ Μπράνα** είναι η καλύτερη ταινία της καριέρας του. Πρόκειται για ένα δράμα που ξετυλίγεται στις λαϊκές συνοικίες της βορειοϊρλανδικής πρωτεύουσας του 1969 και αφορά τις προσπάθειες ενός πατέρα να προστατεύσει τον 4χρονο γιο του από τις πολιτικές εντάσεις της εποχής.

The Batman

Το ρίσκο της σκυτάλης από τον **Μπεν Άφλεκ** στον **Ρόμπερτ Πάτινσον** μοιάζει μεγάλο αλλά στα δικά μας μάτια όχι και τόσο, αφού ο Λονδρέζος ηθοποιός δείχνει πιο αποφασισμένος να πειραματιστεί –και κυρίως να τσαλακωθεί– από τον Αμερικανό συνάδελφό του. Η νέα περιπέτεια του Batman τιτλοφορείται «The Bat and the Cat» και δίπλα στον Ρόμπερτ Πάτινσον συναντάμε την **Ζοϊ Κράβιτζ** στον ρόλο της Catwoman, ενώ τους δύο εχθρούς του ήρωα της DC Πίνγκουιν και Γρίφος υποδύονται αντίστοιχα οι **Κόλιν Φάρελ** και

Πολ Ντέινο. Επίσης για τον ρόλο του υπηρέτη Άλφρεντ ο **Άντι Σέρκις** παίρνει το χρίσμα από τον Μάικλ Κέιν. Η πρώτη προβολή του φιλμ που σκηνοθετεί ο **Ματ Ριβς** των «Cloverfield», «Άσε το κακό να μπει» και «Ο Πλανήτης των Πιθήκων: Η Αυγή» είναι προγραμματισμένη για τις 3 Μαρτίου.

Lightyear

Τρία χρόνια μετά από το τελευταίο –τέταρτο μέρος– φιλμ της σειράς «Toy story» (το πρώτο φιλμ του 1995 χάρισε στην **Pixar** τη φήμη των άξιων συνεχιστών της ντισνεϊκής παράδοσης), η ιστορία του **Buzz Lightyear** έρχεται με τη μορφή του spinoff για να αποδείξει πως το ταξίδι «στο άπειρο και ακόμα παραπέρα» συνεχίζεται. Η ιστορία του πιλότου που ενέπνευσε τον χαρακτήρα της διαστημικής κούκλας δίνεται με περίσσειμα τρυφερότητας, και φυσικά χιούμορ στην ταινία που περιμένουμε πώς και πώς στις 17 Ιουνίου.

Morbius

Στην απελπισία του να γιατρευτεί από μια σπάνια ασθένεια του αίματος που απειλεί να τον σκοτώσει ο ιδιοφυής Dr Morbius πειραματίζεται με τον εαυτό του σε ανορθόδοξες μεθόδους θεραπείας και μετατρέπεται σε βρικόλακα. Ο **Τζάρνεντ Λέτο** μετακομίζει από την DC (υποδύθηκε τον Τζόκερ στην «Ομάδα αυτοκτονίας») στη Marvel και υπό τις σκηνοθετικές οδηγίες του **Ντάνιελ Εσπινόζα** («Life») υποδύεται τον χαρακτήρα του Morbius, που εμφανίστηκε για πρώτη φορά στην

«The Batman»

«Top Gun: Maverick»

«Belfast»

κόμιξ κοινότητα το 1971 με το τεύχος 101 του *The Amazing Spider-Man*, ως ένας από τους πιο ισχυρούς εχθρούς του Ανθρώπου Αράχνη. Στις αίθουσες, την άνοιξη του 2022.

Top Gun: Maverick

Ύστερα από 36 χρόνια ο **Τομ Κρουζ** επιστρέφει στις 26 Μαΐου στον ρόλο που τον έκανε, κυριολεκτικά, σταρ σε μια νύχτα. Το νέο «*Top Gun*», εκτός από μια ταινία νοσταλγίας, είναι κι ένα σίκουελ (ο ήρωας μετά από 30 χρόνια στην αεροπορία διδάσκει στους νεότερους πιλότους τα μυστικά των αιθέρων) που θέλει να τιμήσει την αρχική σκηνοθετική έμπνευση του **Τόνι Σκοτ** καθώς και να δώσει την ευκαιρία στην Paramount να θυμηθεί το υλικό με το οποίο φτιάχνονται τα κινηματογραφικά όνειρα, αφού η ταινία του 1986 έκανε το μπαμ στα ταμεία χωρίς να το περιμένει κανείς τότε. Όπως λέει ο ίδιος ο Τομ Κρουζ για το νέο φιλμ, θεωρούσε υποχρέωσή του να το κάνει, καθώς όλα αυτά τα χρόνια ο κόσμος τον ρωτούσε πότε επιτέλους θα κάνει τη συνέχεια της ζωής του πιλότου Μάβερικ («ήταν ευθύνη μου τελικά να ολοκληρώσω την ταινία», λέει χαρακτηριστικά), ενώ όσες θεαματικές πτήσεις θα δούμε στο φιλμ είναι αληθινές κι όχι συνέπεια CGI από τον σκηνοθέτη **Τζόζεφ Κοζίνσκι**, που έχει συνεργαστεί ξανά με τον Κρουζ στο sci-fi «*Oblivion*». Δίπλα στον σταρ συμπρωταγωνιστούν οι **Τζένιφερ Κόνελι, Μάιλς Τέλερ, Εντ Χάρις, Βαλ Κίλμερ** (επαναλαμβάνει τον ρόλο του Iceman από το αρχικό φιλμ) και **Τζον Χαμ**.

ΘΑ ΜΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΟΥΝ ΚΙ ΑΥΤΑ

Cyrano

Ο συναρπαστικός **Πίτερ Ντίνκλατζ** («*Game of Thrones*») υποδύεται τον ρομαντικό ποιητή Σιρανό που πασχίζει να κερδίσει την αγάπη της Ρωξάνης (**Χέλι Μπένετ**) στην ταινία του **Τζο Ράιτ** που βασίζεται στο κλασικό θεατρικό έργο του **Ροστέν** «*Σιρανό ντε Μπερζεράκ*».

King Richard

Η ιστορία των **αδελφών Γουίλιαμ** που έγραψαν ιστορία στο αμερικανικό γυναικείο τένις μέσα από τη σχέση με τον πατέρα τους που ήταν μέντορας και μάνατζερ τους ίσως δώσει την ευκαιρία στον **Γουίλ Σμιθ** να μπει ξανά στην οσκαρική κούρσα. Στις 17 Φεβρουαρίου στις αίθουσες.

Deep water

Μετά από 20 (!) χρόνια απουσίας ο **Άντριαν Λάιν** («*Ολέθρια σχέση*», «*Λολίτα*», «*Απιστη*») ξαναπιάνει την κάμερα για να αφηγηθεί μια ερωτική ιστορία που βασίζεται σε ιστορία της **Πατρίσια Χάισμιθ** και έχει πρωταγωνιστές τους χωρισμένους πλέον **Μπεν Άφλεκ** και **Άνα ντε Άρμας**.

Death of a Nile

Ο φορτσάτος **Κένεθ Μπράνα** σκηνοθετεί και υποδύεται τον δημοφιλή ντετέκτιβ της **Άγκαθα Κρίστι**, τον **Ηρακλή Πουαρό** στο ριμέικ της κλασικής ταινίας των 70ς επιδιώκοντας να επαναλάβει το προ 5 ετίας εμπορικό σουξέ του «*Εγκλημα στο Οριάν Εξπρές*». Στην ταινία που ήταν έτοιμη από πέρσι αλλά η πανδημία ανέβαλε την έξοδό της (θα τη δούμε στις 11 Φεβρουαρίου) συμμετέχουν οι **Γκαλ Γκαντότ, Άρμι Χάμερ, Ανέτ Μπέβινγκ, Ρόουζ Λέσλι, Ράσελ Μπραντ**.

Doctor Strange in the Multiverse of Madness

Ο **Μπένεντικτ Κάμπερμπατς** μεταμορφώνεται ξανά στον μάγο της Marvel ύστερα από το πρόσφατο «*No Way Home*» και ενώνει τις δυνάμεις του με την υπέροχη Γουάντα της **Ελίζαμπεθ Όλσεν** προκειμένου να βγάλουν άκρη με τα αμέτρητα παράλληλα σύμπαντα. Το φιλμ που θα βγει στις 5 Μαΐου σκηνοθετεί ο έμπειρος **Σαμ Ράιμι**, δημιουργός της πρώτης τριλογίας του «*Spider-man*» με τον Τόμμι Μαγκκούαιρ.

Nope

Μυστήριο καλύπτει τη νέα δημιουργία του **Τζόρβαν Πιλ** αλλά το όνομα του δημιουργού του «*Τρέξε*» και του «*Us*» αρκεί για να βάλουμε τη νέα ταινία του στη λίστα με τα πιο must see φιλμ της χρονιάς. Στις αίθουσες στις 22 Ιουλίου.

A Hero

Ο νέος **Φαραντί** επιστρέφει, ευτυχώς, στα πάτρια ιρανικά λημέρια, αφήνοντας πίσω του την ευρωπαϊκή δυστοκία του «*Everybody knows*» και αφηγείται τη γεμάτη ηθικά διλήμματα περιπέτεια ενός άντρα που προσπαθεί να ξεπληρώσει εγκαίρως τον δανειστή του. Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στις Κάννες.

Thor: Love and Thunder

Η νέα περιπέτεια του Thor συνεχίζει την ιστορία τέσσερα χρόνια μετά από το φινάλε του «*Thor: Ragnarok*» (2017) με τον **Τάικα Γουαίτι** εκτός από τη σκηνοθεσία να υπογράφει και το σενάριο. Στο πλευρό του **Κρις Χέμσγουορθ** ξανά η **Νάταλι Πόρτμαν**, ενώ σε ρόλο κακού ο **Κρίστιαν Μπέιλ** είναι έτοιμος να κάνει... παπάδες! Στις 8 Ιουλίου στις αίθουσες.

Elvis

Η ζωή του **Έλβις Πρίσλεϊ** που θα δούμε στις 24 Ιουνίου είναι βέβαιο ότι θα μοιάζει με οπερτικό υπερθέαμα χάρη στη στιλιζαρισμένη ματιά του **Μπαζ Λούρμαν** που δίνει τον ρόλο του «Βασιλιά» στον ανερχόμενο **Όστιν Μπάτλερ**, φατσάρα που είχαμε προσέξει στο «*Κάποτε στο Χόλιγουντ*».

Jurassic World- Dominion

Το τρίτο μέρος της νέας τριλογίας *Jurassic World* σε σκηνοθεσία **Κόλιν Τρέβορου**, με πρωταγωνιστές τους **Κρις Πρατ, Μπρους Ντάλας Χάουαρντ, Τζεφ Γκόλντμπλουμ** και **Λόρα Ντερν** έχει τον **Στίβεν Σπίλμπεργκ** σε ρόλο παραγωγού και βγαίνει στις αίθουσες στις 10 Ιουνίου.

She said

Η σκηνοθέτις **Μαρία Σπρέιντερ** μεταφέρει το παρασκήνιο του ρεπορτάζ των New York Times που οδήγησε στην αποκάλυψη των σεξουαλικών εγκλημάτων του παραγωγού **Χάρβεϊ Γουάινσταϊν**. Παίζουν οι **Καρέϊ Μάλικαν** και **Ζόι Καζάν** στους ρόλους των βραβευμένων με Πούλιτζερ δημοσιογράφων **Μέγκαν Τουόι** και **Τζόντι Κάντορ**.

Black Panther: Wakanda Forever

Η συνέχεια του «*Black Panther*» στις 8 Ιουλίου μας οδηγεί ξανά στον κόσμο της Wakanda με το ρόλο του T'Challa να μη δίνεται σε άλλον ηθοποιό, τιμώντας έτσι τη μνήμη του αδικοκαμένου **Τσάντγουϊκ Μπούουζμαν**.

Ο Μιχαήλ Βαρθακούρης φωτογράφος

Της ΕΦΗΣ ΠΑΛΛΗ - Φωτό: ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

Μιχαήλ Βαρθακούρης είναι cool. Εκεί που δεν το περιμένεις, πετάει βαθυστόχαστες ατάκες που δεν είναι δάνεια ή τσιτάτα, αλλά οι σκέψεις του. Συναντηθήκαμε ένα πρωινό στα μέρη του, τα νότια, και δεν χρειάστηκε κάποια «εισαγωγή» για... να σπάσει ο πάγος. Για την ακρίβεια, στη θέση του «πάγου» υπήρξαν ένα ζεστό χαμόγελο και πολλή όρεξη για κουβέντα.

Με αφορμή την πρώτη του έκθεση φωτογραφίας με τίτλο «**Πλνν Πυρός**», η οποία θα φιλοξενηθεί στην **Blender Gallery** σε επιμέλεια της **Θέμιδας Σακελλαρίου**, συζητήσαμε για τις καλλιτεχνικές του ανησυχίες και την έμπνευση (μιας τη λέξη «μούσα»), μιλήσαμε για το νησί του, για τη σχέση με τα αδέρφια του, για τα τατουάζ του και συμφωνήσαμε, κλείνοντας, ότι το καλύτερο ταϊλανδέζικο της πόλης βρίσκεται στον Πειραιά.

Ο Μιχαήλ ξεκίνησε πριν από περίπου 10 χρόνια, με το (τότε) κορίτσι του, να βγάζει φωτογραφίες οι οποίες έπαιρναν πολύ καλό feedback στα social media, στο Instagram και ειδικά στο Facebook, που εκείνη την εποχή κατείχε ακόμα τα πρωτεία. «Έκανα τις πρώτες μου εκτυπώσεις και τις έβαλε η μητέρα μου στο μαγαζί της στην Πάρο. Άρεσαν πολύ στον κόσμο. Για να καταλάβεις, πήγαιναν και έβγαζαν φωτογραφία δίπλα στις φωτογραφίες μου». Έτσι, άρχισε να βλέπει τη φωτογραφία ως δουλειά, γιατί με την αθλητική δημοσιογραφία, που έχει σπουδάσει, δεν ασχολήθηκε ποτέ. «Έκανα κάποιες φωτογραφίες για περιοδικά, για video clips αλλά και τα μενού στα εστιατόρια, φωτογράφιζα μαγαζιά και ξενοδοχεία, γάμους, βαπτίσεις... μέχρι και δίσκο του πατέρα μου έχω κάνει!» Συνεργάστηκε με τον πατέρα του **Γιάννη Πάριο** για τις ανάγκες του εξωφύλλου δίσκου του, μια συνεργασία η οποία του απέφερε και έναν πλατινένιο. «Ναι, έχω πάρει πλατινένιο πριν τον Νικόλα» – γελάσαμε με την καρδιά μας. Ο Νικόλας είναι ο **Good Job Nicky** και μικρότερος αδελφός του Μιχαήλ, ο οποίος ταρακούνησε τη δισκογραφία το καλοκαίρι του 2020 με το «**January 8th**» και από τότε κάνει άλματα εντός και εκτός συνόρων. Πριν συνεχίσουμε να μιλάμε για την έκθεσή του, τον ρωτάω για τη σχέση του με τον αδελφό του και η στιχομυθία πήγε ως εξής:

Πώς τα πας με τον αδελφό σου;

«Με ποιον απ' όλους;»

Με όλους!

«Η σχέση μου με τον Νικόλα είναι τέλεια. Ίσως η καλύτερη που έχεις δει σε αδέρφια. Έχουμε 4,5 χρόνια διαφορά. Τον αγαπώ πολύ, τον στηρίζω, τον θαυμάζω, είμαι ο μεγαλύτερός του fan από τότε που εσείς δεν τον ξέρατε. Είναι ο καλύτερός μου φίλος στον κόσμο – το ίδιο θα σου πει και αυτός για μένα. Με τον Χάρη έχουμε πολύ καλές σχέσεις – εκπληκτικές. Είναι υπεύθυνος για την κουλτούρα που έχουμε εμείς οι μικρότεροι και για το χιούμορ – μας έμαθε να βλέπουμε *Simpsons!*»

Καλυμμένη πλήρως από την απάντηση, επιστρέφω στη φωτογραφία, η οποία, όπως με διορθώνει, δεν είναι το χόμπι του αλλά η βασική καλλιτε-

χνική του ανησυχία. «Ως παιδί οικογένειας καλλιτεχνών, μάλλον δεν γινόταν να γλιτώσω. Κάπου έπρεπε κι εγώ να έχω κλίση. Φωνή δεν έχω, υποκριτικές ικανότητες θα μπορούσες να πεις ότι έχω αλλά όχι σε βαθμό που να το κάνω ως δουλειά. Θα έκανα περισσότερο για πολιτικός, όχι για πθοποιός. Δεν ξέρω αν με τιμά βέβαια αυτό». (Ξανά γέλια) Μου εξηγεί ότι η φωτογραφία είναι αυτό που κρατάει για τον εαυτό του για να είναι ευτυχισμένος, είναι ο δικός του τρόπος έκφρασης.

Ξεκίνησε να φωτογραφίζει τοπία. «Η εικόνα τού να βγάλω τον άνθρωπο δεν περνούσε καν από το μυαλό μου. Αυτό ήρθε με τα χρόνια. Αρχισα να φωτογραφίζω φίλες μου, και μου άρεσαν πολύ η εκφραστικότητα και η συνύπαρξη της γυναίκας με τη θάλασσα. Και οι δύο απαιτούν τον απόλυτο σεβασμό μας, κατά τη γνώμη μου: η γυναίκα και η φύση». Η Πάρος, το νησί του, είναι επίσης πηγή έμπνευσης. «Ήταν το πρώτο τοπίο που έβγαλα φωτογραφίες – τα νερά της Πάρου. Πάντα με ακολουθεί αυτό το νησί, το αγαπάω πολύ, είναι το «σπίτι μου». Δεν είμαι παιδί της πόλης. Η φασαρία, το καυσαέριο, όλοι βιάζονται να ποδοπατηθούν, δεν τα αντέχω. Αυτή είναι η κλασική διαφωνία που έχω με τον Νικόλα, που του αρέσει πολύ η Νέα Υόρκη, ενώ εγώ τη θεωρώ απλώς «όχι για μένα».

Οι φωτογραφίες του με τον καιρό έτυχαν θερμής αποδοχής, και, ως επακόλουθο, η οικογένεια και οι φίλοι τον «πίεζαν» να κάνει μια έκθεση. Όμως εκείνος δεν ήθελε να κάνει ένα τέτοιο βήμα. «Δεν είναι ότι δεν ήθελα να εκτεθώ. Δεν φοβάμαι. Όσο πιο εκτεθειμένοι είμαστε, τόσο πιο δυνατοί γινόμαστε, γιατί δεν έχουμε κάτι να κρύψουμε. Ωστόσο, κάτι με κρατούσε πίσω. Φέτος ήρθε η στιγμή που ήξερα ότι είμαι πραγματικά έτοιμος για μια έκθεση. Διάλεξα τα 10 αγαπημένα μου έργα και ετοιμάζω και κάποια installations. Η φίλη μου, η Σμαράγδα, είναι πολλές φορές η έμπνευσή μου, θα τη δείτε στα 8 από τα 10 έργα της έκθεσης».

Με αφοπλιστική ειλικρίνεια, ο Μιχαήλ Βαρθακούρης μου αποκαλύπτει ότι έχει άγχος για την έκθεση, και αυτό γιατί θέλει τα έργα του να «μιλήσουν» στους θεατές. Τον ενδιαφέρει να μη σπαταλήσει τον χρόνο του κόσμου, και στόχος του είναι ο επισκέπτης να φύγει από την γκαλερί με ωραία συναισθήματα. «Ελπίζω να τα καταφέρω. Ουσιαστικά, ο στόχος μου είναι όποιος έρθει στην έκθεση «Πλνν Πυρός» να θέλει να δει και την επόμενη – γιατί θα υπάρξει και επόμενη». Τον ρωτάω αν έχει ήδη συμφωνήσει για μια δεύτερη δουλειά και μου απαντά με ύφος σοβαρό: «Βέβαια και το έχω συμφωνήσει με τον εαυτό μου». Γελάμε ξανά και επιβεβαιώνω το προαναφερθέν ταλέντο στην υποκριτική.

Κατά την άποψή του, δεν έχουν σημασία τα πράγματα που αγαπάς αν δεν τα μοιράζεσαι. Ο Μιχαήλ Βαρθακούρης θέλει αυτά που αγαπά και τον κάνουν ευτυχισμένο να τα κοινωνεί στον κόσμο, ώστε να μεταφέρει αυτό το συναίσθημα. Το επόμενο καλλιτεχνικό του βήμα το φαντάζεται με πρωταγωνίστρια πάλι τη γυναικεία μορφή αλλά εκτός νερού αυτήν τη φορά. «Δεν θα σε ενδιαφέρει το πού είναι τραβηγμένη η φωτογραφία, αν είναι σε βουνό ή σε αστικό τοπίο. Δεν θα έχει σημασία οπτικά. Θα εστιάσω στην κίνηση». **A**

INFO

Έκθεση φωτογραφίας «**Πλνν Πυρός**»: 11-16 Φεβρουαρίου, Blender Gallery, Ζησιμοπούλου 4, Γλυφάδα

αφίζει ό,τι αγαπάει

Κάποια ακόμη πράγματα που μάθαμε για τον Μιχαήλ Βαρθακούρη

Είναι χειμερινός κολυμβητής και έχει πολλά τατουάζ, που στην πλειονότητά τους δεν συμβολίζουν τίποτα το ιδιαίτερο. Αγαπημένο του φαγητό είναι ο μουσακάς και αγαπημένο γλυκό το cheese cake ή η lemon pie. Έχει μεγάλη αδυναμία στη μαμά του **Σοφία Αλιμπέρτη**, την οποία αποκαλεί «αρχόντισσα της Πάρου» (αν και είναι Κερκυραία) και, όταν μιλάει για εκείνη, φωτίζεται το πρόσωπό του. Η βασική του δουλειά είναι τα τουριστικά και γι' αυτό επτά μήνες τον χρόνο βρίσκεται στο νησί. Δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να ζήσει μόνιμα εκεί. Η αγαπημένη του παραλία είναι τα βραχάκια στον Φάραγγα. Το πιο πρόσφατο ταξίδι του είναι στη Σουηδία (για να χτυπήσει τατουάζ) και η αγαπημένη του φωτογραφία είναι αυτή που δεν έβγαλε ακόμα ή ίσως κάποια από τις 10 της έκθεσης.

Φωτογραφίζω τη φύση και τη γυναίκα. Και οι δύο αξίζουν τον απόλυτο σεβασμό μας.

ATHENS ID

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα; Μπάρμαν-σερβιτόρος σε ένα τζαζ μπαράκι.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα; Το πρώτο διαμέρισμα στο οποίο έζησα μόνος ήταν ένα ημιυπόγειο με κήπο, πίσω από το θέατρο Βράχων στον Βύρωνα. Αν και ημιυπόγειο, βρισκόταν σε πολύ ψηλότερο σημείο από την πλειονότητα των διαμερισμάτων της Αθήνας, λόγω τοποθεσίας.

Πού ζεις τώρα; Στον ίδιο δήμο, σε διαφορετική γειτονιά. Μετά από καμιά δεκαριά μετακομίσεις, πλέον μένω στο δικό μου σπίτι, ένα οροφωδιαμέρισμα στον Βύρωνα. Ο κηπάκος έχει αντικατασταθεί με ένα τεράστιο μπαλκόνι, στο οποίο μπορώ να καλλιεργώ τα φυτά μου.

Πού αλλού θα μπορούσες να ζήσεις στην Ελλάδα; Κάποια μακρινή στιγμή, σε μια φάρμα οπουδήποτε στην ηπειρωτική Ελλάδα.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο; Η ανοχή σε όλα τα προβλήματα της καθημερινότητάς του.

Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Οι προβληματικές, βρωμερές αποχετεύσεις της. Η βέβηλη και ολοκληρωτική επέλαση σε καλά κρυμμένα μέρη της πόλης και η δημιουργία hype γύρω από αυτά, μετατρέποντάς τα σε φωλιές χίπστερ. Οι μουντζούρες, τα συνθήματα, οι ταγκιές και οι -εδώ και καιρό παράνομες- αφίσες σε τοίχους, κολόνες και κτίρια της Αθήνας.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Θα αναθεωρούσα και θα εξορθολογίζα το σύστημα αδειών για τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, θέτοντας και όριο στον αριθμό τους.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος/θόρυβος; Μα, υπάρχει πιο γλυκός και νοσταλγικός ήχος από αυτόν της λατέρνας τα

κυριακάτικα πρωινά, με τις μυρωδιές των φαγητών να σου σπάνε τη μύτη; Τυχεροί όσοι τον ακούν ακόμη από τα μπαλκόνια τους.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι; Το Hammam Spa House Athens.

Αγαπημένη σου πλατεία; Η Πλατεία Προσκόπων στο Παγκράτι.

Αγαπημένο σου εστιατόριο; Το ουζερί «Η Λέσβος», στην Εμμανουήλ Μπενάκη.

Αγαπημένο σινεμά/θέατρο/βιβλιοπωλείο/συναυλιακός χώρος; Σινεμά δεν παρακολουθώ ιδιαίτερα συχνά. Προτιμώ το θέατρο. Και παρόλο που λόγω πανδημίας έχω πρόβλημα με την πολυκοσμία, αγαπημένη μου θεατρική σκηνή παραμένει αυτή του Εθνικού Θεάτρου. Από βιβλιοπωλεία θα διαλέξω το Free Thinking Zone και από συναυλιακούς χώρους το Half Note Jazz Club.

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει τους Αθηναίους; Γεμάτοι νεύρα.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Κουλά και καλοντυμένοι.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Ελπίζω με περισσότερο πράσινο, περισσότερους ποδηλατοδρόμους, καλύτερες κυκλοφοριακές συνθήκες και λιγότερα coffee, bar & more.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Οι πιο χαλαροί ρυθμοί της.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Ο Ντενί Βιλνέβ με ένα sci-fi σενάριο στην Αθήνα.

Ποιος Αθηναίος θα γινόταν ο καλύτερος πρωθυπουργός της χώρας;

Ο Αλέξανδρος Γκιόκπουλος.

Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει; Η «Ολγα Ρόμπαρντς» του Χ. Βακαλόπουλου.

Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο, ποιο θα ήταν αυτό; Της Δωροθέας Μερκούρη.

Τι θα έδειχνες πρώτο στην πόλη σε έναν ξένο καλεσμένο σου; Νωρίς το πρωί ανάβαση στον ιερό βράχο της Ακρόπολης, σε συνδυασμό με το υπέροχο μουσείο της, διάλειμμα για έναν καφέ, υπέροχα ψημένο από την ομάδα του Underdog στο Θησείο, ανεβαίνοντας, μια βόλτα από τα παλιατζήδικα και ένα πέρασμα από το Μοναστηράκι, αντί για κεμπάπ, ένα λαχματζούνι από το Feyrouz στο εμπορικό τρίγωνο, ένα απεριτίφ σε κάποιο από τα δεκάδες όμορφα μπαρ του κέντρου, κι αφού θα είχε πια πάει απόγευμα, θα πιάναμε δυο θέσεις στο Sushimou για omakase menu από τον Αντώνη.

Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Rolling Stones, 1998, στο Ολυμπιακό Στάδιο.

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Το έχει γράψει ο Λουκιανός Κηλαπδόνης, για μία από τις πιο ιστορικές συνοικίες της Αθήνας, την Κυψέλη. Λέγεται «Νέα Κυψέλη - Νέα Ορλεάνη».

Αγαπημένος σου περιπάτος Στην Πλάκα.

Ο Γ.Κ. είναι υπεύθυνος marketing & επικοινωνίας στην Brainfood, ιδρυτής του Bitterbooze.com, country manager της startup εταιρείας τεχνολογίας Blend και διδάσκει στο IEK Le Monde. Μπορείτε να τον ακούτε καθημερινά, Δευτέρα-Παρασκευή, 08.00-10.00, στον Athens Voice Radio 102.5, μαζί με τον Σπύλιο Λαμπρόπουλο.

www.athens voice.gr

Διαβάστε ολόκληρο το Athens ID

ΜΑΣ ΞΕΝΑΓΕΙ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

☎ **Θα το βρείτε:** Στο κατάστημα «MINAS»: Εμμ. Μπενάκη 8, Κηφισιά, 210 6233577/ Pagonatos Jewellery, Μεταξά 33, Γλυφάδα, 210 8943116/
ID Concept Store: Κανάρη & Σέκερη, Αθήνα, 210 3221801/ Gofas: Πλ. Αριστοτέλους 9, Θεσσαλονίκη, 2310 279703/
Kounakis Jewels & Watches: Πινδάρου 8 & Βυζαντίου, Ρόδος, 22410 35554 • www.minas-designs.com

MINAS: «Go above and beyond»

▶ Είναι η σαΐτα που θα εκτοξεύσει ακόμα πιο μακριά όλα τα όνειρα και τις επιθυμίες μας για τη νέα χρονιά που μπήκε. Ο **Minas** το λανσάρει ως **το γούρι της χρονιάς** και είναι, αλλά ο κόσμος το φοράει ως παντατίφ όλον τον χρόνο, μαζί, δίπλα, πάνω, κάτω και πλαγίως από όλα τα υπόλοιπα της συλλογής, μιας συλλογής από τις πιο «δημοκρατικές» και επιτυχημένες του brand. Γιατί; Γιατί είναι ανάλαφρα κοσμήματα, νεανικά, μοντέρνα, απλά στη χρήση τους, και (κυρί-

ως) τόσο οικονομικά, ώστε να κάνουν γκραν σουξέ στις αυλές όλων των λυκείων! Κρατάμε όλες τις ευχές του brand που το συνοδεύουν: Να είσαι ξεχωριστός/ Να είσαι ασυνήθιστος/ Να είσαι μοναδικός/ Να είσαι περισσότερο από το αναμενόμενο/ Ο στόχος σου τα αστέρια/ Να φτάσεις εκεί κι ακόμη πιο μακριά!

Το γούρι του 2022 φοριέται στον λαϊμό και κυκλοφορεί σε γυαλιστερό ή οξειδωμένο ασήμι (€150), ασημόχρυσο (€380) και χρυσό.

Ξέρω τι θα φοράς συνέχεια φέτος τον χειμώνα

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Η μόδα αγαπάει πολύ το ρετρό και αυτό φαίνεται από το πόσο συχνά επαναφέρει τάσεις περασμένων δεκαετιών εμπνεόντας τις νέες γενιές. Το τελευταίο trend που θα εγκρίνει σίγουρα και η γιαγιά σου είναι οι ζακέτες! Με αξιολάτρευτα μικρά λουλουδάκια, με πλεξούδες ή μονογράμματα, μακριές και oversized, cropped ή με μεγάλα κουμπιά, φουσκωτούς ώμους ή με βολάν στα μανίκια, η ζακέτα που σε κρατάει ζεστή όλο τον χρόνο είναι ό,τι πιο fashionable θα δεις αυτές τις ημέρες. Έκανε την εμφάνισή της στις πασαρέλες της Miu Miu, της Chanel και του Hugo Boss, ενώ όλα τα αγαπημένα και οικονομικά brands έχουν να προσφέρουν πολλά σχέδια με ενδιαφέροντα μοτίβα ή χρώματα. Εξαιρετικά κομμάτια μπορείς να βρεις φυσικά και στα vintage καταστήματα της Αθήνας σε τιμές που θα αγαπήσεις.

Πώς θα τη φορέσεις

Οι μεγαλύτερες influencers μόδας την έχουν ήδη ενσωματώσει στο στιλ τους, οπότε μπορείς να εμπνευστείς από τις εμφανίσεις τους. Η Blanca Mir επέλεξε μια ζακέτα σε ουδέτερους τόνους που συνδυάσε με μια δερμάτινη μακριά φούστα και αρβυλάκια, αλλά εσύ μπορείς να τη συνδυάσεις κάλλιστα και με ένα απλό τζιν, όπως η Jeanne Damas. Με κλειστό κόψιμο και κουμπωμένη μέχρι πάνω φοριέται άνετα ως πουλόβερ, ενώ ανεξαρτήτως μήκους μπορείς να τη φορέσεις ανοιχτή πάνω από ένα απλό λευκό t-shirt ή το αγαπημένο σου πουκάμισο. Μια έξυπνη ιδέα είναι να παίξεις με τις υφές, συνδυάζοντας μια ανάγλυφη ριγέ ζακέτα με ένα καρό υφασμάτινο παντελόνι ή ένα πλεκτό cropped ζακετάκι πάνω από ένα καλοκαιρινό φόρεμα με τιράντες.

Μια ζακέτα με φουσκωτά μανίκια είναι μια ωραία επιλογή για να φορέσεις με ένα τζιν σε στιλ καμπάνα (που επίσης επέστρεψε στη μόδα) και μποτάκια για μια casual χειμωνιάτικη εμφάνιση. Όταν η θερμοκρασία είναι πολύ χαμηλή, όπως τις επόμενες ημέρες, δοκίμασε να βάλεις πάνω από ένα ζιβάγκο μια oversized ζακέτα – κατά προτίμηση με μορφή κεντημένα λουλουδάκια. Ολοκλήρωστε την εμφάνιση με στρώσεις από χρυσές αλυσίδες. Εκμεταλλεύσου τις εκπτώσεις για να βρεις ζακέτες με μοναδικές λεπτομέρειες, όπως περλέ κουμπιά. Συνδυάσε μια τέτοια ζακέτα με ψηλόμεσο τζιν δημιουργώντας μία French girl style εμφάνιση. Όπως θα δεις, την τιμητική τους έχουν και τα ταιριαστά μπλούζα-ζακέτα σετ, τα οποία συνδυάζονται εύκολα με denim ή φούστα σε ένα πολύ 90s ύφος.

Προσοχή!

Καλύτερα να αποφύγεις τον συνδυασμό μακριά φούστα, μακριά ζακέτα, αθλητικά παπούτσια και μαλλιά κότσο γιατί κινδυνεύεις να μοιάζεις τελικά με γιαγιά. Χρησιμοποίησε ένα κομμάτι από την ντουλάπα της κάθε φορά, ενσωματώνοντάς το στο δικό σου στιλ.

JEANIOUS

Cropped Ζακέτα Kendall+Kylie €54,50

GUESS

Ζακέτα από σύμμεκτο μαλλί με animal print €77,50

SISLEY

Ζακέτα με κουμπιά σταυρωτά

YAMAMAY

Ζακέτα με εφέ πλεξούδα €49,50

KARL LAGERFELD

Ζακέτα με μονόγραμμα Karl €265

TOMMY HILFIGER

Oversized Ζακέτα Tommy Icons €181,23

Ζακέτα να πάρεις

BENETTON

Ζακέτα από αγνό μαλλί Shetland €59,95

©HUGO BOSS

FALCONERI

Μακριά Ζακέτα Ultrasoft Cashmere €199

MARKS & SPENCER

Παιδική Ζακέτα με αυτάκια €17,95

REMIXSHOP.COM

Ζακέτα Scotch & Soda με χρυσά κουμπιά

CITY GUIDE

**Jeff MILLS, Prabhu EDOUARD,
Jean-Phi DARY -**

«Tomorrow Comes the Harvest»

Παγκόσμια πρεμιέρα, Πέμπτη 20 Ιανουαρίου,
στο YouTube Channel του Ιδρύματος Ωνάση

Οι τρεις μουσικοί ταξίδεψαν στο μυθικό νησί της Δήλου, και ο ήχος τους μολιάστηκε με το μεσογειακό φως και τον αέρα του ναού της Ίσιδος, γεννώντας μια μυστηριώδη ελεγεία απόκοσμων ρυθμών. Το μέρος μοιάζει να ξυπνήσε επαναφορτιζόμενο από τα μουσικά ξόρκια τους. Ο **Jeff Mills**, ο σούπερ σταρ techno μάγος της ηλεκτρονικής μουσικής με την παρέα του σε μια μυσταγωγική συναυλία στον αρχαιολογικό χώρο της Δήλου. Πότε; Αυτή την Πέμπτη 20 Ιανουαρίου, σε παγκόσμια πρεμιέρα στο YouTube Channel του Ιδρύματος Ωνάση και σε σύνδεση με τον αρχαιολογικό χώρο ενός νησιού με περίεργες δονήσεις και ενέργειες.

Δείτε, ακούστε και νιώστε το flow του Jeff Mills και της εκλεκτής παρέας του, του Γαλλοϊνδού δεξιότεχνη της τάμπλα **Prabhu Edouard** και του Γάλλου κιμπορντίστα **Jean-Phi Dary**. Η συνάντηση τριών θρύλων που μοιράζονται

για πρώτη φορά τη σκηνή, με φόντο το ανυπέβλητο Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της **UNESCO**, αποτελεί μια κοσμική συνάντηση και ένα υβριδικό, πρωτοποριακό καλλιτεχνικό γεγονός με ειδικό πολιτιστικό βάρος για την Ελλάδα. Το «*Tomorrow Comes the Harvest*», το μυσταγωγικό μουσικό σχήμα του πρωτοπόρου Jeff Mills με τους άλλους δύο μουσικούς, είναι ένα μουσικό ταξίδι που κινηματογραφήθηκε από τον σκηνοθέτη **Χρήστο Σαρρή**, συνεχίζοντας μια ιδέα που ξεκίνησε με τη Charlotte de Witte στην Αρχαία Μεσσήνη. Μια νέα οπτικοακουστική εμπειρία που θέλει αιώνια μνημεία να συνδέονται με τη ζωή και το σήμερα, καλώντας τον θεατή να μοιραστεί και να συμμετάσχει σε μια πνευματικο-σωματική αναγέννηση. Συντονιστείτε.

-ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

www.athensvoice.gr

Διαβάστε περισσότερα
στο athensvoice.gr

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Σούπα, η ευτυχία σε μπολ

Παραδοσιακά ελληνικές
ή εξωτικές, οι σούπες της Αθήνας
είναι αχνιστά ποιήματα

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Δεν ξέρω γιατί η σούπα ήταν κάποτε παρεξηγημένο φαγητό. Είναι ένα πιάτο βαθιά νόστιμο και μαζί θρεπτικό, σε ζεσταίνει, σε χορταίνει, σου δίνει δύναμη ψιθυρίζοντάς σου σε κάθε κουταλιά της πως «όλα θα πάνε καλά». Ευτυχώς, στην Αθήνα του 2022 η σούπα έχει πάρει τη θέση που της αξίζει σε ολοένα και περισσότερα εστιατόρια της πόλης.

Οι παραδοσιακές σούπες

Βραστό στο «Βραστό»

Όταν άνοιξε το 1969 δεν λεγόταν «Βραστό», αλλά «Ωραία Εύβοια». Το σημερινό όνομα του δόθηκε από τους ίδιους τους θαμώνες. «Πάμε για βραστό» ή «Θα τα πούμε στο "Βραστό"» έλεγαν δείχνοντας την προτίμησή τους στη σπεσιαλιτέ του καταστήματος: μια αχνιστή κρεατόσουπα με μοσχαρίσιο κρέας από ελιά και κότσι, πατάτες, καρότα και σέλινο σε ζωμό κονοσμέ. Αυτή τη σούπα θα τη βρείτε το ίδιο πεντανόστιμη ακόμη και σήμερα, που το «Βραστό» έχει αναλάβει πλέον η δεύτερη γενιά της οικογένειας. *Ρόδων 3, Χαλάνδρι, 210 6813776*

Μαχλούτα στη Feyrouz

Θυμάμαι ακόμη την πρώτη φορά που δοκίμασα αυτή τη σούπα, κάποια χρόνια πριν. Έξω χιόνιζε, και το χάρτινο κυπελλάκι, όπου εκείνη σερβιρίστηκε, ζέστανε ευχάριστα τις χούφτες μου. Στην πρώτη γουλιά (γιατί η σούπα αυτή δεν τρώγεται, αλλά πίνεται) άνοιξα διάπλατα τα μάτια και ρώτησα τι έχει μέσα και την κάνει τόσο νόστιμη! Να τι: κόκκινη φακή, μαραθόριζα, κολοκύθα, ζωμό κοτόπουλου, φρεσκοκαβουρντισμένο αργιόκυμα και όλη τη μαμαδίσια αγάπη του κόσμου. *Καρόρη 23, 213 0318060*

Ψαρόσουπα στο Hasarika

Άνοιξε το φθινόπωρο στη Βαρβάκειο Αγορά σερβίροντας sushi από τα φρέσκα ψάρια που προμηθεύεται από τους γειτονικούς πάγκους των ιχθυοπωλείων. Εκτός από το sushi, όμως, θραύση κάνει και η αχνιστή ψαρόσουπα, γεμάτη από τη νοστιμιά πολλών, διαφορετικών ψαριών. Μπορείς να την πάρεις και για τον δρόμο! *Φιλοποιήμενος 4, Βαρβάκειος Αγορά, 216 0707026*

Φακές σούπα στο «Άνετον»

Έχει έξοχη δημιουργική κουζίνα, είναι βραβευμένο με Michelin Plate το 2020, και το best seller πιάτο του τα μεσημέρια είναι οι... φακές! Βιολογικές, με ρας-ελχανούτ, το μεθυστικό μείγμα μπαχαρικών της Βόρειας Αφρικής, και μόλις €4/μερίδα. Επίσης να δοκιμάσετε την τρομερή φασολάδα με φασόλια Πρεσπών (€4) και την αυγοκομμένη κοτόσουπα με βιολογικό κοτόπουλο (€5). *Ναυάρχου Νικοδήμου 3, Σύνταγμα, 210 8066700*

Η κατσαρόλα της μαμάς στις σούπες του Τάκη

Όλο το Ψυχικό τρώει σούπες από τον

κύριο Τάκη και το ευχαριστιέται! Αυτό το αυθεντικό μαγέρικο σερβίρει σπιτικά μαγειρευτά και όλες τις κλασικές σούπες που αγαπάμε: κοτόσουπες αυγολέμονο, κρεατόσουπα με τρυφερό μοσχαράκι σερβιρισμένο ξεχωριστά, ρεβιθάδες και φασολάδες, τέλεια κυλωμένες. *Αδριανείου 35, Ν. Ψυχικό, 210 6747237*

Σούπα delivery στη Soup

Λειτουργεί αποκλειστικά με delivery και στον κατάλογο του υπάρχουν μόνο καυτές σούπες: μανιταρόσουπα, βελουτέ καρότου, σούπα με μίνι γιουβαρλάκια και πολλές ακόμα. Το βρίσκετε μέσω Wolt και e-food.

ΚΟΤΟΣΟΥΠΑ, ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΑΛΣΑΜΟ

«Η κοτόσουπα δεν είναι φαγητό, είναι φάρμακο», έλεγε η γιαγιά μου (και όλες οι γιαγιάδες του κόσμου) και το γιαιτρικό της το θυμάμαι όποτε ανεβάζω δέκατα. Το πρόβλημα είναι ότι, όταν είσαι άρρωστος, το τελευταίο πράγμα που σου περνάει από το μυαλό είναι να μεις στη διαδικασία να μαγειρέψεις. Ευτυχώς, για αυτό υπάρχουν τα εστιατόρια της Αθήνας που μας στέλνουν την κοτόσουπα καυτή καυτή στο σπίτι μας. Μερικές από τις πιο νόστιμες κοτόσουπες αυτής της ζωής τις έχω φάει στον Αχιλλέα (*Βαλτετσίου 62, Εξάρχεια, 210 3302933*), στις Νοστιμιές της Μαίρης (*Υδρας 2-4, Κυψέλη, 210 8229239*), στο Μαύρο Πρόβατο (*Αρριανού 33, Παγκράτι, 210 7223466*), στο Chicken Picnic (*Γρηγορίου Θεολόγου 4, Καισαριανή, 210 7255002*) και στο «24ωρο» (*Λ. Συγγρού 44, Κουκάκι, 210 9221159*), το οποίο παρεμπιπτόντως επίσης σερβίρει και μαγειρίτσα (vegan και μη) όλο τον χρόνο για τους λάτρεις του είδους.

Οι εξωτικές και ethnic σούπες της Αθήνας

Γαλλική κρεμμυδόσουπα στο Chez Lucien

Κλασικό στέκι για γαλλική κουζίνα στα τιμημένα Πετράλωνα. Ανάμεσα στις κλασικές γαλλικές σπεσιαλιτέ του είναι και η καυτή κρεμμυδόσουπα. Σερβίρεται σε πορσελάνινο σκεύος, καλύπτεται ολόκληρη από λιωμένο τυρί gruyère και συνοδεύεται από φρυγανισμένη μπαγκέτα... Έπος! *Τρώων 32, Πετράλωνα, 210 3410590*

Tom Ka Khai στο Tuk Tuk

Μοσχοβολάει από το λεμονόχορτο, είναι γήινη χάρη στα μανιτάρια, αλλά και εξωτική χάρη στο γάλα καρύδας, ο κόλιανδρος της δίνει μια αξέχαστη φρεσκάδα. Περιέχει ακόμα κοτόπουλο,

τρυφερό καλαμπόκι, φύλλα kaffir και galangal και τη ζητάς ως Tom Ka Khai στο λατρεμένο ταϊλανδέζικο της πόλης. *Βεΐκου 40, Κουκάκι, 211 4051947*

Oxtail Shoyu Ramen στο Diego

Πρόκειται για σούπα-ύψος και εδώ θα τη βρεις σε μία από τις νοστιμότερες εκδοχές της. Δώσε βάση: ζωμός από μοσχαρίσια ουρά και μεδούλι, ουρά μόσχου, μπιζέλια αρακά (τρυφερότατα!) καλαμπόκι, καμένες πιπεριές jalapenos και μανιτάρια... Δεν περιγράφω άλλο! *Αδριανού 1, Θησείο, 2103239353*

Brisket Ramen στο Po' Boys...

Ο λόγος που αυτό το μεργκεράδικο αγαπήθηκε τόσο πολύ είναι ότι τα ζουμερά κρεατικά του καπνίζονται σε ειδικά σχεδιασμένο καπνιστήριο. Είναι ο ίδιος λόγος που το Brisket Ramen του είναι απλώς άπαιχτο. Το brisket που περιέχει σιγοκαπνίζεται βασανιστικά κι ύστερα μπαίνει στο ίδιο μπολ μαζί με ramen noodles, ζωμό κοτόπουλου με βάση τη σάλτσα σόγιας, μελάτο αυγό, φρέσκο κρεμμύδι και φύτρες φασολιού. Η βαθιά του νοστιμιά οφείλεται εν μέρει στην έντονη καπνιστή γεύση. *Αγαθάρχου 12 & Λεπενιώτου, Ψυρρή, 210 3234672*

Σούπα Pho στο Hanoi

Η πιο νόστιμη σούπα με noodles της Ασίας! Οι Βιετναμέζοι την τρώνε (και για πρωινό, και την αυθεντική εκδοχή της θα τη βρεις σε αυτό το βιετναμέζικο στέκι του Συντάγματος. Περιέχει μοσχάρι, κοτόπουλο ή σέκατα λαχανικά και πολλά φρέσκα μυρωδικά. *Πετράκη 12, Σύνταγμα, 213 0451379*

Γαριδόσουπα στο «Εν κρυπτώ»

Κρυμμένο σε μια στοά της Χαριλάου Τρικούπη (για αυτό και «Εν Κρυπτώ»), το μαγέρικο αυτό μαγειρεύει όλα τα κλασικά πιάτα της ελληνικής κουζίνας που αγαπάμε, αλλά μερικές φορές βάζει στην κουζίνα του και εξωτικές πινελιές. Η γαριδόσουπα με γάλα καρύδας και lemongrass είναι μια τέτοια περίπτωση και είναι εξαιρετική! *Χαριλάου Τρικούπη 5, 210 3808670*

Καστανόσουπα στο Lacantina Street Food

Το νόστιμο στέκι των Εξαρχείων φημίζεται για τις σούπες του. Θα βρεις από μανιταρόσουπα και κοτόσουπα με πορτοκάλι μέχρι μπροκολόσουπα! Η δικιά μας αγαπημένη είναι η καστανόσουπα με κονιάκ, που στέλνει κάτω τα φαρμάκια... *Ζωοδόχου Πηγής 24, Εξάρχεια, 210 3810542*

Chez Lucien

24ωρο

Hanoi

Τάκης

TukTuk

Taylor Swift

Η ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ
ΩΣ ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ
ΕΦΗΒΕΙΑ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Από την πρώτη νότα του πρώτου τραγουδιού του πρώτου της δίσκου κατάφερε να συνδεθεί στενά με κάθε κορίτσι της Αμερικής, που βρισκόταν στην εφηβεία. Λογικό από μία άποψη, καθώς υπέγραψε συμβόλαιο στα 15 της και κυκλοφόρησε τον πρώτο δίσκο στα 17 της. Σήμερα, η Taylor έχει περάσει τα 30, ξαναχογραφεί τους δίσκους της και βρίσκει τον τρόπο να ωριμάσει και να κάνει το κοινό της ακόμα μεγαλύτερο.

Τα κορίτσια που βρίσκονται στην εφηβεία κοιμούνται φορώντας τ' ακουστικά τους. Μπαίνουν σε μια ψηφιακή πλατφόρμα κι αν ένα τραγούδι εκφράζει τη ζωή τους, το ακούν σε επανάληψη εκατοντάδες φορές μέχρι να τα πάρει ο ύπνος. Τα κορίτσια που βρίσκονται στην εφηβεία αγοράζουν δίσκους. Όχι τόσους όσους οι μεσόκοποι ορκισμένοι βινυλιοφάγοι αλλά τα κορίτσια στην εφηβεία είναι συντριπτικά περισσότερα από τους μεσόκοπους ορκισμένους βινυλιοφάγους (ευτυχώς). Έτσι, κορίτσια στην εφηβεία που καταφέρνουν να εκφράσουν τα κορίτσια στην εφηβεία της γενιάς τους, όπως η Taylor Swift, έχουν δισεκατομμύρια ακροάσεις στις ψηφιακές πλατφόρμες και πουλάνε εκατομμύρια δίσκους.

Στα μέσα των zeros κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει τις εξελίξεις στο μέτωπο της δισκογραφίας. Η δεκαπεντάχρονη Taylor Swift μαγεμένη από το δισκογραφικό συμβόλαιο που είχε μπροστά της, ένα συμβόλαιο που υποσχόταν ότι θα την έκανε superstar, δύσκολα θα μπορούσε να θέσει τους όρους, που θα τη βοηθούσαν να πάρει στα χέρια της την καριέρα της, όταν θα γινόταν πραγματικά superstar. Έτσι, από το 2005 μέχρι σήμερα, τα δικαιώματα των δίσκων της πουλήθηκαν δύο φορές, σε δύο διαφορετικές εταιρείες, χωρίς εκείνη να συμφωνεί και χωρίς να έχει επιπλέον έσοδα από αυτήν την πώληση.

Όμως ούτε η δισκογραφική της εταιρεία ήξερε τι όρους έπρεπε να συμπεριλάβει ώστε να αποφύγει την επόμενη κίνηση της Taylor Swift. Η αμερικανίδα καλλιτέχνηδα ξεκίνησε να ηχογραφεί από την αρχή τα πρώτα έξι albums της, κυκλοφόρησε ήδη τα "Fearless" και "Red" και οι δικογραφικές εταιρείες τρέχουν τώρα να διπλασιάσουν τους χρόνους, που ένας καλλιτέχνης έχει το δικαίωμα να επανηχογραφήσει και να επαναλανσάρει τις προηγούμενες δουλειές του.

Βεβαίως, ενδεχομένως κανείς δεν θα μπορούσε να περιμένει αυτό που θα αποκαλούσαμε «φαινόμενο Taylor Swift». Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, η Taylor Swift κυκλοφορεί δύο album, τα "Folklore" και "Evermore". Στα album αυτά αρχίζει να απομακρύνεται από τον **Jack Antonoff**, συνθέτη και παραγωγό με τον οποίο συνεργαζόταν στενά μέχρι εκείνη τη στιγμή και να στρέφεται στον **Aaron Dessner** των **National**. Έτσι, από την απόλυτη εφηβικότητα του ύφους του Antonoff –που συνεργάζεται με Lana Del Rey, Lorde κ.λπ.– βρίσκεται στην ενήλικη αγκαλιά των National και βρίσκεται να τραγουδάει ακόμη

και μαζί με τον **Matt Berninger** στο "Coney Island". Η Taylor μεγαλώνει, η στροφή πετυχαίνει, τα τραγούδια είναι σπουδαία κι ένα καινούργιο ενήλικο κοινό έρχεται κοντά της.

Ταυτόχρονα με το θαύμα της ενθουσιασμού, οι δύο μέχρι στιγμής επανακυκλοφορίες των πρώιμων δίσκων της παρουσιάζουν ένα ακόμη θαύμα: τα κορίτσια που βρίσκονται σήμερα στην εφηβεία ανακαλύπτουν αυτούς τους δίσκους σαν να ήταν καινούργιοι και ταυτίζονται μαζί τους και τα κορίτσια που ήταν στην εφηβεία όταν οι δίσκοι κυκλοφορούσαν –και σήμερα είναι 25 με 30 ετών– αναπολούν τις μέρες των πρώτων ερωτών και του ύπνου με ακουστικά και τους επιλέγουν ξανά και ξανά στις ψηφιακές πλατφόρμες ή τους αγοράζουν από τη αρχή. Το "Nothing New" ως ντούπλετ με την **Phoebe Bridgers** στην επανακυκλοφορία του "Red" δείχνει ακριβώς τη βαθύτατη σχέση που έχει δημιουργήσει η Swift με το κοινό της. Όταν η Taylor κυκλοφορούσε το πρώτο της album η Phoebe ήταν 12 ετών και όταν βγήκε το "Red" ήταν 18. Η συνάντησή τους είναι μια βαθύτατη στιγμή και για τις δύο, πράγμα που φαίνεται σε κάθε γύρισμα των φωνών τους στη νέα εκτέλεση. Η Taylor έχει όμως επιπλέον να προσφέρει κάτι περισσότερο: επανηχογραφεί τα παλιά album με αθωότητα αλλά και με στοχασμό πάνω στις παλιές καλές –ή όχι και τόσο καλές– εποχές. Αυτό ακριβώς φέρνει μαζί της η δεκάλεπτη εκδοχή του "All Too Well" από το "Red", με προσθήκη καινούργιων στίχων, ένα τραγούδι που γίνεται το μεγαλύτερο σε διάρκεια τραγούδι που φτάνει στο No. 1 των charts, ξεπερνώντας το "American Pie" του Don MacLean, που κατείχε μέχρι τώρα το ρεκόρ Guinness. Επιπλέον, γίνεται ταυτόχρονα το πιο αγαπημένο τραγούδι των κοριτσιών που είναι τώρα στην εφηβεία αλλά και των κοριτσιών που ήταν στην εφηβεία, όταν πρωτοκυκλοφορούσε. Αυτό δείχνει η θέση του στις ψηφιακές πλατφόρμες αλλά και η κούρσα που εξακολουθεί να κάνει σ' αυτές.

Απέχω πολύ από το να ήμουν κορίτσι στην εφηβεία όταν η Taylor Swift ηχογράφησε το πρώτο της album κι ακόμη περισσότερο από το να είμαι σήμερα. Ομολογώ όμως ότι μ' εντυπωσίασε ο τρόπος με τον οποίο αυτή η κοπέλα από το West Reading της Pennsylvania επανηχογράφησε το "Red". Ήδη, είχα συμπαθήσει το "Folklore" κι ακόμη περισσότερο το "Evermore", ενδεχομένως λόγω της παρουσίας των National και του Berninger εκεί. Θαυμάζω τον μαγικό τρόπο που είχε πάντα να συνδιαλέγεται με τα κορίτσια της γενιάς της αλλά και τα μικρότερα κορίτσια, βρίσκω υπέροχο τον τρόπο που μεγαλώνει, την ακούω συχνά, περιμένω τις επόμενες δουλειές της και μαθαίνω από τη στάση της ότι η pop μπορεί για κάποιους να είναι μια τρύπια συνθήκη εμπορικής επιτυχίας αλλά για κάποιους άλλους να είναι ένας αληθινός τρόπος ύπαρξης, κίνησης και λειτουργίας μέσα στον κόσμο. Αυτοί οι τελευταίοι, χωρίς να το προσπαθούν, έχουν τις πιο σοβαρές πιθανότητες να μείνουν για πάντα επιτυχημένοι και ταυτόχρονα σημαντικοί. **Α**

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Το Μονοπάτι των χαμένων ψυχών (NIGHTMARE ALLEY) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπράντλεϊ Κούπερ, Κέιτ Μπλάνσετ, Ρούνι Μάρα, Τόνι Κολέτ, Γουίλεμ Νταφόνε

Ο καταφερτζής και φιλόδοξος Στάντον Καρλάιλ πιάνει δουλειά σε περιοδεύοντα θιάσο και κερδίζει την εύνοια μιας χαρτορίχτρας και του συζύγου της. Σύντομα θα χρησιμοποιήσει τα κόλπα που έμαθε δίπλα τους για να εξαπατήσει την πλούσια ελίτ της Νέας Υόρκης του 1940.

Ο Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο είναι ένας από τους μεξικανούς «Three Amigos» του Χόλιγουντ (οι άλλοι δύο ο Ινιάρτιου κι ο Κουαρόν) που έχουν καταφέρει να κατακτήσουν την αμερικανική βιομηχανία του θεάματος σαρώνοντας όσκαρ και ταμεία. Στο «Μονοπάτι των χαμένων ψυχών» διασκευάζει το γραμμένο το 1946 μυθιστόρημα του Γουίλιαμ Λίντσεϊ Γκρέσαμ, το οποίο μάλιστα είχε πρώτος μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη ο Έντμουντ Γκόλντνιγκ ένα χρόνο αργότερα. Εκείνο το υποδειγματικό νουάρ που στις ελληνικές αίθουσες προβλήθηκε ως «Αγύρτης» και «Τσαρλατάνος» είχε πρωταγωνιστή τον Τάιρον Πάουερ στην εποχή της μεγάλης δόξας του, δέκα χρόνια περίπου πριν φύγει ξαφνικά από τη ζωή στα 44 του χρόνια ύστερα από καρδιακό επεισόδιο.

Ο Ντελ Τόρο κρατά τις βασικές αρχές εκείνου του θαυμάσιου φιλμ αλλά αφαιρεί τη θεμελιώδη δύναμή του που σχετίζεται με τα ουσιώδη ζητήματα της ύπαρξης: επιβίωση, έρωτας, ζωή, θάνατος. Κι ενώ το νουάρ του Γκόλντνιγκ τόνιζε σε κάθε σκηνή την αγωνιώδη και βασανιστική πορεία του φιλόδοξου Πάουερ, ο μεξικανός σκηνοθέτης επιλέγει την αμφισβήτηση, αν όχι την αμφισημία, στην περίπτωση του Μπράντλεϊ Κούπερ, ο οποίος υποδύεται έναν άγγελο-τιμωρό γεννημένο στη φωτιά (η μυστηριώδης εισαγωγική σεκάνς) προκειμένου το φιλμ να μετατραπεί σε ένα συναρπαστικό θρίλερ που έχει ως στόχο την ψυχαγωγία του θεατή. Και τα καταφέρει μια χαρά: η ταινία κρατά σε υψηλά επίπεδα την ένταση, το στόρι κυλάει αβίαστα και το σασπένς κορυφώνεται όσο πλησιάζουμε το φινάλε. Όμως η προσπάθεια του δημιουργού του «Λαβύρινθου του Πάνα» να εκφράσει περίτεχνα όλους τους στοχασμούς, τα συναίσθημα και κυρίως τις αλλαγές στις ψυχές των ηρώων, δεν γίνεται πάντα πειστική. Ο Κούπερ αναδύει ικανοποιητικά τον χαρακτήρα του τσαρλατάνου που συνδυάζει την αγνότητα με την πονηριά. Η μεγάλη αξία του φιλμ πάντως είναι η ικανότητα του σκηνοθέτη να προσδώσει στα ακαταμάχητα καρτέ του όχι μόνο την ατμόσφαιρα τρόμου που υπόσχεται, αλλά και να διανθίσει το μεταμοντέρνο μελοδραματικό ύφος της ιστορίας με τα ψυχαναλυτικά δάνεια μιας αλληγορίας με θέμα το σκοτάδι της ανθρώπινης φύσης και τις ιστορικοπολιτικές αναφορές που συνδέουν επιδέξια το χτες και το σήμερα ενός κόσμου που αλλάζει ριζικά.

ΑΚΟΜΗ

Το γυρισμένο το 1974 αριστοτεχνικό «Σκηνές από ένα γάμο» (Scenes from a Marriage) (****) του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν είναι μια σπάνια και σοκαριστική ακόμη και σήμερα αποδόμηση της συζυγικής ζωής με πρωταγωνιστές τον Γιόχαν (Ερλαντ Πόζεφσον), κυνικό καθηγητή πανεπιστημίου, και τη Μαριάννα (Λιβ Ούλμαν), δικηγόρο με ειδικευση στα διαζύγια.

MUST SEE

Από την Πέμπτη 27/1 μέχρι την Τετάρτη 2/2, το 34ο Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου δίνει το καθιερωμένο, ετήσιο ραντεβού του με το σινεφιλ κοινό, διαδικτυακά, στην πλατφόρμα CINESQUARE, με δωρεάν πρόσβαση σε συνολικά 34 ταινίες και αφιερώματα στον ελληνικό και ευρωπαϊκό κινηματογράφο, αλλά και τα καθιερωμένα Βραβεία του φεστιβάλ.

JUST THE FACTS

Το μονοπάτι των χαμένων ψυχών ***
Ψυχανάλυση και μαγεία διά χειρός Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο

Γάζα, αγάπη μου **½
Χιούμορ και μαγικός ρεαλισμός στη Γάζα

Έρημη χώρα ***
Μια μεταφορά για το σύγχρονο Ιράν

Latin Noir **
Ο συγγραφέας-σκηνοθέτης Ανδρέας Αποστολίδης σε αποστολή

Σκηνές από ένα γάμο ****
Διαχρονικός και μεταμοντέρνος Μπέργκμαν

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

20.697 θεατές σύρλιαξαν με το «Scream»

Γάζα, αγάπη μου (GAZA MON AMOUR) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ταρζάν Νάσερ, Αραμπ Νάσερ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σαλίμ Ντου, Ιάμ Αμπάς, Μάισα Αμπτ Ελχάντι, Τζορτζ Ισκαντάρ

Ο 65χρονος ψαράς Ίσα, κρυφά ερωτευμένος με τη ράφτρα Σικάμ, ψαρεύει ένα άγαλμα του Απόλλωνα στα δίχτυα του και προσπαθεί να το κρύψει από τις Αρχές.

Μια τρυφερή ιστορία στη σύγχρονη Γάζα, όταν ένας ψαράς βρήκε ένα αρχαιοελληνικό άγαλμα του Απόλλωνα στη θάλασσα και η Χαμάς το κατάσχεσε ελπίζοντας μάταια να βρει αγοραστή ώστε να λύσει τις οικονομικές δυσκολίες της χώρας. Το φιλμ, η επίσημη πρόταση της Παλαιστίνης για τα Όσκαρ, αποτελεί μια συγκινητική ιστορία αγάπης που κερδίζει την εύνοια του θεατή χάρη στην ευστροφία του σεναρίου, τις συνεπείς ερμηνείες και το λυτρωτικό χιούμορ.

Έρημη χώρα (THE WASTELAND - DASHTE KHAMOUSH) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αχμάντ Μπαχραμί ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τουράζ Αλβάντ, Αλί Μπαγκερί, Ματζίντ Φαρχάνγκ

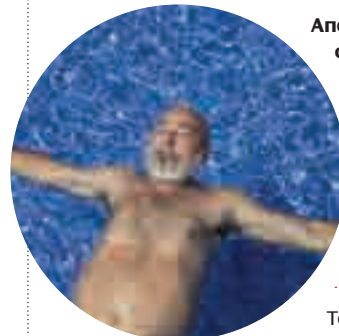

Σε εργοστάσιο οικοδομικών υλικών του Ιράν ο για χρόνια επιστάτης καλείται να πάρει δύσκολες αποφάσεις όταν το αφεντικό αποφασίζει να βάλει λουκέτο στην επιχείρησή.

Η μεταμόρφωση του ήρωα από πειθήνιο όργανο της εξουσίας σε αφυπνισμένο «επαναστάτη» είναι το πιο ενδιαφέρον στοιχείο ενός φιλμ με σπάνιο κινηματογραφικό ήθος. Η εικαστική ματιά του Μπαχραμί δεν θυμίζει το τυπικό ιρανικό σινεμά που γνωρίζουμε και περισσότερο διατηρεί συγγένεια με το σινεμά ψυχολογικού ρεαλισμού ενός Μπέλα Ταρ σε μια ιστορία που κορυφώνεται με ένα συγκλονιστικό φινάλε.

Latin Noir **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΝΑΡΙΟ: Ανδρέας Αποστολίδης ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Ζορντί Εσγκλέας Μαρόι, Κοσταντζα Σαντοβάλ, Γιάννης Κανάκης ΜONTAZ: Πούρι Αφέρωφ

Από το Μπουένος Άιρες, στο Σαντιάγο, την Πόλη του Μεξικού, την Αβάνα και τη Λίμα, οι ήρωες των αστυνομικών μυθιστορημάτων γίνονται μάρτυρες ενός κόσμου που μεταμορφώνεται ριζικά.

Το ντοκιμαντέρ του Ανδρέα Αποστολίδη αποτελεί ένα ταξίδι στην αστυνομική λογοτεχνία της Λατινικής Αμερικής του 1970 μέσα από τις συνεντεύξεις στους λατινοαμερικανούς ομολόγους του. Η τεκμηρίωση στο πώς η συγκεκριμένη γενιά συγγραφέων οδηγήθηκε στη συγγραφή νουάρ ιστοριών μυστηρίου σε μία προσπάθεια να αντιμετωπίσει την ωμή κρατική βία είναι το πιο ενδιαφέρον στοιχείο του έργου.

«Θέλετε να σας ανακαλύψουν. Αυτό δεν θέλουν όλοι!» (Το Μονοπάτι των Χαμένων Ψυχών)

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ο Ανδρέας Αποστολίδης γράφει και σκηνοθετεί το «Λάτιν Νουάρ»

Μία ταινία και ένα βιβλίο για το αστυνομικό μυθιστόρημα της Λατινικής Αμερικής

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Ανδρέας Αποστολίδης,
Λάτιν Νουάρ, εκδ. Άγρα

Ενα πολύ σημαντικό βιβλίο, το «**Λάτιν Νουάρ: Η Λατινική Αμερική μέσα από τους συγγραφείς και τις αστυνομικές ιστορίες τους**» (Εκδόσεις Άγρα)—γιατί το αστυνομικό μυθιστόρημα είναι πολύ σοβαρή υπόθεση, γιατί το ισπανόφωνο αστυνομικό μυθιστόρημα είναι το πιο ξεχωριστό παρακλάδι του, και γιατί ο βραβευμένος συγγραφέας, σκηνοθέτης και μεταφραστής Ανδρέας Αποστολίδης είναι ο μόνος που θα μπορούσε να το κάνει στην Ελλάδα και ένας από τους ελάχιστους παγκοσμίως—, και ταυτόχρονα ένα απολαυστικό ντοκιμαντέρ με πολλή δουλειά και μόχθο από πίσω του, μεγάλη προεργασία και βαθιά γνώση του θέματος, που, συνομιλώντας με τους σπουδαιότερους εκπροσώπους του Λάτιν Νουάρ στον τόπο τους, μας μαθαίνει πολλά για ένα λογοτεχνικό υποείδος με την εντελώς δική του, διακριτή ταυτότητα.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ Παράγωγο της εργασίας για το ομώνυμο ντοκιμαντέρ, το βιβλίο (184 σελίδες συν ένα φωτογραφικό ένθετο 16 σελίδων) παρουσιάζει τη Λατινική Αμερική (Μεξικό, Κούβα, Αργεντινή, Περού, Χιλή, Κολομβία) και την πρόσφατη ιστορία της όπως τη φαντάζονται μερικοί σπουδαίοι συγγραφείς αστυνομικών μυθιστορημάτων διεθνούς κύρους και αναγνώρισης: ο **Πάκο Ιγνάσιο Τάιμπο II**, ο **Ρικάρντο Πίλια**, ο **Σαντιάγο Ρονκαλιόλο**, ο **Λεονάρδο Παδούρα**, ο **Χουάν Σαστουραίν**, η **Κλαούντια Πινιέρο**, ο **Ραμόν Δίας Ετερόβιτς**, ο **Λουίς Σεπούλβεδα** κ.ά., αλλά και ο **Χουάν Χοσέ Σάερ** και ο **Ρομπέρτο Μπολάνιο**, που συνενώνουν δύο γενιές. Οι βασικοί εκπρόσωποι του Λάτιν Νουάρ δημιούργησαν μια από τις πιο σημαντικές κατευθύνσεις του αστυνομικού μυθιστορηματος μετά τον Χάμετ και τον Τσάντλερ, μία τάση με μεγάλο λογοτεχνικό βάθος. «*Το μυθιστόρημα που δημιουργήθηκε νότια του Ρίο Γκράντε*», λέει ο Χουάν Σαστουραίν, «είναι ποιοτικά διαφορετικό, ειδικά από εκείνο της Ευρώπης. Νότια του Ρίο Γκράντε είναι πολύ δύσκολο για τον ντετέκτιβ, για όσους επιχειρούν να αποδώσουν δικαιοσύνη, να

σχετιστούν με την αστυνομία». Δεν υπάρχει τελική αλήθεια σε αυτά τα μυθιστορήματα και πολύ συχνά οι έρευνες δεν καταλήγουν πουθενά. Οι εγκληματίες δεν αποκαλύπτονται, δεν τιμωρούνται, δεν προσάγονται καν στη δικαιοσύνη. Όμως ο ντετέκτιβ προσπαθεί τουλάχιστον. Παρότι ξεζουμισμένος ή κυνικός, αποτελεί την ελπίδα ότι εκείνος θα συνεχίσει να ψάχνει για την αλήθεια.

Η ΤΑΙΝΙΑ Ο Ανδρέας Αποστολίδης ταξίδεψε στη Λατινική Αμερική για να ανακαλύψει τη ζωή και το έργο των διάσημων συγγραφέων **Paco Ignacio Taibo II** (Μεξικό), **Leonardo Padura** (Κούβα), **Luis Sepulveda** (Χιλή), **Santiago Roncagliolo** (Περού) και **Claudia Pineiro** (Αργεντινή). Το ντοκιμαντέρ διερευνά πώς αυτή η γενιά συγγραφέων οδηγήθηκε στη συγγραφή νουάρ ιστοριών μυστηρίου, σε μία προσπάθεια να αντιμετωπίσει την ωμή κρατική βία, την αυξημένη εγκληματικότητα και τις συνεχείς παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που βίωσε η Λατινική Αμερική ήδη από τη δεκαετία του 1970, και που εν πολλοίς βιώνει μέχρι τις μέρες μας. Από το Μπουένος Άιρες, στο Σαντιάγο, την Πόλη του Μεξικού, την Αβάνα και τη Λίμα, οι ήρωες των αστυνομικών μυθιστορημάτων—ανεξάρτητοι ντετέκτιβ, δημοσιογράφοι, εισαγγελείς— γίνονται μάρτυρες και ξεναγοί ενός κόσμου που μεταμορφώνεται ριζικά μέσα από επαναστάσεις, πραξικοπήματα, εμφύλιους πολέμους, οικονομικές κρίσεις και κοινωνικές ανατροπές. Η ταινία καταγράφει μια συγκλονιστική και ακόμα εν εξελίξει ιστορία μνήμης, επιβίωσης και μεταμόρφωσης, θυμίζοντάς μας πως η λογοτεχνία έχει τη δύναμη να αντισταθεί στα απολυταρχικά καθεστώτα, και να αντιμετωπίσει με θάρρος, φαντασία και χιούμορ ακόμη και τις πιο τραυματικές στιγμές.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ «Η σχέση μου με το αστυνομικό μυθιστόρημα της Λατινικής Αμερικής έχει τις ρίζες της στη δεκαετία του '70. Με παρόμοιο ιδεολογικό υπόβαθρο με τους Λατινοαμερικανούς αστυνομικούς συγγραφείς και προσωπικές τραυματι-

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

κές εμπειρίες από τα αυταρχικά καθεστώτα στις χώρες μας. Ακόμη και τώρα, 40 χρόνια μετά, η δουλειά μου, τόσο ως συγγραφέας όσο και ως κινηματογραφιστής, εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από ιστορίες μνήμης, επιβίωσης και μεταμόρφωσης, θεματικές που αποτελούν τον πυρήνα της Λατινοαμερικάνικης αστυνομικής λογοτεχνίας. Αυτή είναι η ιστορία που έχω διηγηθεί με το *“Latin Noir”*: μια ιστορία επίκαιρη, η οποία συνδέεται με κρίσιμες εξελίξεις της εποχής μας, την παγκόσμια οικονομική κρίση και την προάσπιση της δημοκρατίας. Η ταινία ταξίδεψε στο Μπουένος Άιρες, το Σαντιάγο, την Πόλη του Μεξικού, τη Λίμα και την Αβάνα, αναζητώντας συγγραφείς και μάρτυρες των πραγματικών γεγονότων που ενέπνευσαν τα μυθιστορήματά τους. Αυτές οι προσωπικές αφηγήσεις συνδέονται πάντα με τις τοποθεσίες όπου έλαβαν χώρα τα ιστορικά και φανταστικά γεγονότα των πιο εμβληματικών βιβλίων, αρχαιακό υλικό που τα κατέγραψε καθώς επίσης και φιλμ μυθολογίας και τηλεοπτικές σειρές που τα απέδωσαν. Στην ανάπτυξη του σεναρίου του φιλμ πολύτιμο ρόλο έχει παίξει η συνεργασία μου με τον Κρίτωνα Ηλιόπουλο, Έλληνα μεταφραστή Λατινοαμερικάνικης Νουάρ λογοτεχνίας, που μοιράζει το χρόνο του μεταξύ Λατινικής Αμερικής και Αθήνας και έχει στενή σχέση με τους περισσότερους συγγραφείς».

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ - ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ - ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μεξικό - Paco Ignacio Taibo II. Ο διάσημος συγγραφέας και ιδρυτής του μυθιστορήματος νεορολίσιανο, τοποθετεί τον μονόφθαλμο ντετέκτιβ Έκτορ Μπελασκοράν Σέιν στην καρδιά της διαφθοράς και τους εγκλήματος στην πόλη του Μεξικού. Από κυνικός και αυτόκλητος τιμωρός, ο ήρωας του Τάιμπο αναπτύσσει ένα οξύ αίσθημα δικαιοσύνης και μας προσφέρει μια σκοτεινή, κριτική ματιά της μεξικανικής κοινωνίας. «Δεν υπήρχε ειρηνική συνύπαρξη με αυτό το κομμάτι της κοινωνίας που κατέρρευε, μ’ εκείνη την άλλη

πλευρά σου που γκρεμίζονταν. “Για έναν μονόφθαλμο, θα έπρεπε να είναι πιο εύκολο... Αρκεί να κλείσει το ένα μάτι”, σκέφτηκε αλλά δεν τόλμησε ούτε καν να χαμογελάσει με το αστείο». *Στην ίδια πόλη υπό βροχή, 1989.*

Κούβα - Leonardo Padura. Ο πιο πολυδιαβασμένος Κουβανός συγγραφέας, είναι ο δημιουργός του σκληροτράχηλου αστυνομικού Μάριο Κόντε, που έγινε γνωστός από τη σειρά *“Four Seasons in Havana”* στο Netflix. Κλασικός αντισυμβατικός αντιήρωας, ο Κόντε δεν έχει ψευδαισθήσεις για την κατάληξη της επανάστασης και εκφράζει την απογοήτευση μιας ολόκληρης γενιάς Κουβανών που ονειρεύτηκαν ένα διαφορετικό μέλλον. «Εκείνα τα χρόνια περάσαμε από τον ενθουσιασμό για όσα μπορούμε να βελτιώσουμε στην απογοήτευση, διαπιστώνοντας ότι το μεγάλο όνειρο ήταν θανάσιμα άρρωστο». *Ο άνθρωπος που αγαπούσε τα σκυλιά, 2009.*

Χιλή - Luis Sepulveda. Ο Χιλιανός αγωνιστής που έγινε ένας από τους πιο διάσημους Λατινοαμερικάνους λογοτέχνες, εμπνέεται από την ίδια του τη ζωή για να δώσει πνοή στον Χουάν Μπελμόντε, έναν πρώην μαρξιστή αντάρτη που βρίσκεται εξόριστος και περιθωριοποιημένος στο Βερολίνο. «Τα βράδια ήμουν ένας διακριτικός μπράβος στο καμπαρέ Ρεγκίνα. Τι δουλειά μπορεί να κάνει ένας τύπος σαν εμένα; Τι στο διάολο μπορεί να αξίζει ένας πρώην αντάρτης σαράντα τεσσάρων ετών; Ειδικός σε σαμποτάζ, πλαστογραφία πιστοποιητικών, κατασκευή αυτοσχέδιων εκρηκτικών... διπλωματούχος στις ήττες». *Όνομα ταυρομάχου, 1994.*

Περου - Santiago Roncagliolo. Ο Περουβιανός συγγραφέας καταγράφει την εμφύλια βία που βιώνει η χώρα τη δεκαετία του ’80, μέσα από τον εισαγγελέα Φέλιξ Τσακαλτάνα που έχει αναλάβει να εξιχνιάσει μια σειρά από φρικτούς φόνους που διαπράττουν το κράτος, αλλά και η μαοϊκή οργάνωση Φωτεινό Μονοπάτι. Χάνοντας τα όρια μεταξύ καλού και κακού, ο ήρωας —όπως και όλη η χώρα— χάνει κάθε επαφή με τον ορθολογικό κόσμο, την τάξη και

τη δικαιοσύνη. «Ο εισαγγελέας Τσακαλτάνα έβαλε τελεία με μια έκφραση αμφιβολίας στα χείλη του. “Διεξάγουμε έναν δίκαιο πόλεμο κύριε διοικητή”, είπε. “Μόνο που μερικές φορές δυσκολεύομαι να διακρίνω ανάμεσα σ’ εμάς και τον εχθρό”». *Κόκκινος Απρίλης, 2006.*

Αργεντινή - Claudia Pineiro. Τα θρίλερ της Πινέιρο αποτυπώνουν μια χώρα υπό κατάρρευση, καθώς η Αργεντινή οδηγείται σε χρεοκοπία το 2001. Σε μια περιφραγμένη κοινότητα έξω από το Μπουένος Άιρες, οι εύποροι ένοικοι νιώθουν ακόμα ασφαλείς. Ώσπου, ένα πρωί, τρεις από αυτούς βρίσκονται νεκροί στο βάθος μιας πισίνας... «Πολλοί από τους γείτονές μας έκαναν το λάθος να νομίζουν ότι μπορούσαν να ζοδεύουν όσα έβγαζαν, για πάντα. Και όσα έβγαζαν ήταν πολλά και έμοιαζαν αιώνια. Έρχεται όμως μια μέρα που οι βρύσες κλείνουν, αν και κανείς δεν το περιμένει μέχρι να βρεθεί κάτω από το ντους και να διαπιστώσει πως δεν στάζει πια ούτε μία σταγόνα νερό». *Οι χήρες της Πέμπτης, 2005.*

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΒΟΛΩΝ Μετά την πρεμιέρα του στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών (19 Ιανουαρίου), το ντοκιμαντέρ θα προβληθεί στον Δαναό της Λεωφόρου Κηφισίας (20 έως 26 Ιανουαρίου), στην Αίθουσα Τζον Κασσαβέτης της Θεσσαλονίκης (26 έως 28 Ιανουαρίου, 19:00, Αποθήκη 1 στο Λιμάνι), στον Βόλο (Δημοτικό Κινηματοθέατρο Αχιλλείου), στην Αμαλιάδα (Cine Amaliada) και στα νησιά των Κυκλάδων (Αλόνησσο, Αμοργό, Άνδρο, Δονούσα, Ιθάκη, Κέα, Κεφαλονιά, Κίμωλο, Κύθηρα, Μήλο, Ρόδο, Σίφνο, Σύρο και Τήνο).

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ Σεναριο-Σκηνοθεσία: Ανδρέας Αποστολίδης, Σύμβουλος και ερευνητής: Κρίτων Ηλιόπουλος, Παραγωγή: Anemon Productions, Συμπαγωγή: Arte, EPT, TV UNAM, Histoire, TVO, Υποστήριξη: EKK, Creative Europe, CNC, ProciRep-angoa, Region Pays De La Loire, Filmoteca UNAM. A

Σαντιάγο Ρονκαλιόλο, γιατί είναι σπουδαίο फिल्म το «Latin Noir»;

Ο Περουβιανός συγγραφέας μάς μίλησε για το ντοκιμαντέρ
του Ανδρέα Αποστολίδη, που κάνει πρεμιέρα στις 19/1

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Μπουένος Άιρες, Σαντιάγο, Πόλη του Μεξικού, Λίμα, Αβάνα. Πέντε πόλεις, πέντε συγγραφείς, ένα δημοφιλέστατο λογοτεχνικό ιδίωμα, σε ένα ντοκιμαντέρ δίχως όμοιο στη διεθνή φιλμογραφία, το οποίο έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο Μαϊάμι και ελληνική πρώτη προβολή στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ενώ σήμερα φτάνει επιτέλους στις κινηματογραφικές αίθουσες.

Το «*Latin Noir – Η Λατινική Αμερική μέσα από το αστυνομικό της μυθιστόρημα*», είναι μια δημιουργία του Ανδρέα Αποστολίδη, βραβευμένου σκηνοθέτη, συγγραφέα, μεταφραστή και κορυφαίου θεωρητικού του νουάρ, ο οποίος ταξίδεψε στη Λατινική Αμερική προκειμένου να διερευνήσει το πώς μια γενιά μυθιστοριογράφων στράφηκε στη συγγραφή βιβλίων μυστηρίου προκειμένου να μας ξεναγήσει στις επαναστάσεις, τα πραξικοπήματα, τους εμφυλίους πολέμους, τις οικονομικές κρίσεις, τις κοινωνικές ανατροπές και τις καταπατήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που βιώνει η Λατινική Αμερική από τη δεκαετία του 1970 έως τις μέρες μας.

Πρωταγωνιστές του, οι διαπρεπέστεροι στιλίστες του λατινοαμερικάνικου αστυνομικού: Πάκο Ιγκνάσιο Τάιμπο II, Λεονάρντο Παδούρα, Λουίς Σεπούλβεδα, Κλαούντια Πινέρο, Σαντιάγο Ρονκαλιόλο. Παλιός γνώριμος της χώρας μας, με εκτεταμένη βιβλιογραφία στις εκδόσεις Καστανιώτη και τακτικές επισκέψεις στην Ελλάδα, ο Σαντιάγο Ρονκαλιόλο μάς μίλησε για αυτό το σινεφίλ λογοτεχνικό ταξίδι, που περνά από το Μεξικό, την Κούβα, τη Χιλή, την Αργεντινή και το Περού, ώστε να προσφέρει ένα πρωτότυπο πορτρέτο της Λατινικής Αμερικής.

Πώς αποφασίσατε να εμπλακείτε στο «Latin Noir»; Και πόσο ικανοποιημένος νιώθετε με το αποτέλεσμα;

Λάτρεψα την ιδέα από την αρχή, προπάντων για τον διττό σκοπό της: Μιλώντας για την αστυνομική λογοτεχνία της Λατινικής Αμερικής, μπορούσες να αποκαλύψεις τη σκοτεινή ιστορία της.

Τι είναι αυτό που κάνει το λατινοαμερικάνικο νουάρ μυθιστόρημα τόσο σαγηνευτικό;

Μας αρέσει να λύνουμε εγκλήματα. Είναι σαν παιχνίδι για τον αναγνώστη. Στα συγκεκριμένα βιβλία ωστόσο, το μυστήριο παράλληλα είναι ένα εισιτήριο για ταξίδι σε μακρινούς τόπους, συχνά και σε άλλες εποχές. Η επιτυχία οφείλεται στον συνδυασμό της αναγνωστικής απόλαυσης με το πολιτικοκοινωνικό χρονικό.

Είναι δυσκολότερο να βρείτε κοινό στις αγορές οι οποίες δεν διαθέτουν το πολιτικό υπόβαθρο της Λατινικής Αμερικής; Τουλάχιστον σε σχέση με τη Μεσόγειο, που έχει το δικό της μερίδιο σε αναβρασμούς και δικτατορίες.

Έχει ενδιαφέρον αυτό που λέτε. Συχνά στη Βόρεια Ευρώπη έχω την αίσθηση ότι περιμένουν από εμένα να δικαιώσω τη στερεοτυπική εικόνα που επικρατεί για το Περού. Ενώ στην Ισπανία, την Ιταλία ή την Ελλάδα, τα βιβλία μου διαβάζονται σαν ιστορίες που θα μπορούσαν να έχουν εκτυλιχθεί και σε αυτές τις χώρες. Δεν είναι τυχαίο ότι μέρος της ταυτότητάς μας ως Λατινοαμερικανών εκπορεύεται από τη Νότια Ευρώπη.

Ως γόνος του Περού, έχετε μακρά εμπειρία στις πολιτικές αναταραχές. Ήταν το γράψιμο ένας καλός τρόπος να ξερκίσετε τους δαίμονές σας;

Πάντοτε προσπαθούσα να εξερευνήσω την προέλευση αυτών των δαιμόνων. Τα βιβλία μου απεικονίζουν την ανθρώπινη διάσταση του τερατώδους, ως απόπειρα να το κατανοήσω. Πρόκειται όμως για δονκιχωτική αποστολή. Ίσως δεν υπάρχει απλά κανένα νόημα.

Πολλά από τα μυθιστορήματά σας εμπνέονται από πραγματικά γεγονότα. «Ο κόκκινος Απρίλης», «Οι αναμνήσεις μιας κυρίας», «Ο Ουρουγουανός εραστής», για να αναφέρω ορισμένα ανάμεσά τους. Είναι αυτή η μείξη μυθοπλασίας και ιστορικού ντοκουμέντου άλλο ένα από τα ατού της λατινοαμερικάνικης λογοτεχνίας;

Αφετηρία μου είναι σταθερά η πραγματικότητα. Ενώτε και η απουσία της. Ξεκινώ με τα μυστικά, αυτά που η κοινωνία επιθυμεί να καταχωνιάσει. Προσπαθώ να σπάσω τη σιωπή, να αντιπαρέλθω τις βολικές αλήθειες. Χρειάζεται πολλή φαντασία. Είναι αρκετά τα κενά που πρέπει να συμπληρωθούν.

Για να δανειστώ ένα τσιτάτο από τον ομότιμό σας, τον Πάκο Ιγκνάσιο Τάιμπο II, «πώς γράφεις αστυνομική λογοτεχνία σε μια χώρα της οποίας χειρότερος εγκληματίας είναι το κράτος»;

Όπως επισήμανα: Ξεκίνα από τα γεγονότα.

Ποια είναι η σχέση σας με τους υπόλοιπους Λατινοαμερικάνους συγγραφείς αστυνομικού; Νιώθετε μέλος μιας λογοτεχνικής σκηνής; Διατηρείτε επαφές μεταξύ σας;

Διαβάζω και θαυμάζω όλους τους συγγραφείς του ντοκιμαντέρ. Σε πιο υποκειμενικό επίπεδο, εκτιμώ την Κλαούντια Πινέιρο. Έχουμε συναντηθεί σε πολλές χώρες και θα μπορούσα να αποκαλέσω τον εαυτό μου φίλο της. Και οπωσδήποτε τη βλέπω ως πρόσωπο αναφοράς στον μόχθο μου να γράψω έξυπνη, ευανάγνωστη λογοτεχνία.

«Κάθε κοινωνία εμπνέει ένα συγκεκριμένο είδος εγκληματικότητας», επισημαίνει η Αργεντινή συγγραφέας Κλαούντια Πινέιρο στη διάρκεια του ντοκιμαντέρ. Υπάρχει μολοντούτο μια διακριτή κατηγορία εγκλήματος που να ενώνει το Περού με την Κούβα, το Μεξικό, την Αργεντινή και τη Χιλή;

Υπάρχει, και είναι το πολιτικό έγκλημα: Ενορχηστρωμένο από εγκληματίες που πιστεύουν ότι είναι καλοί άνθρωποι, ακόμη και ιδεαλιστές.

Έχει αλλάξει η φύση του εγκλήματος τα τελευταία χρόνια; Τεχνολογία και οικονομία ασχημονούν με τρόπους ίσως χειρότερους από όσους μας είχε συνηθίσει η διαφθορά της πολιτικής.

Θα έλεγα ότι οπισθοδρομούμε: Η κοινωνία της πληροφορίας μάς πισχυρίζει στην πόλωση και την ορολογία του Ψυχρού Πολέμου.

Ας αφιερώσουμε τον επίλογο στον σκηνοθέτη του «Latin Noir». Η συμβολή του Ανδρέα Αποστολίδη στη διάδοση της λατινοαμερικάνικης αστυνομικής λογοτεχνίας, αλλά και γενικότερα του νουάρ μυθιστορήματος, δεν θα μπορούσε να υπογραμμιστεί αρκετά. Απολαύσατε τη συνεργασία μαζί του;

Πιστεύω ότι, δημιουργώντας ένα ντοκιμαντέρ για τη Λατινική Αμερική, ο Ανδρέας Αποστολίδης φιλοτεχνούσε ένα κάτοπτρο της Ελλάδας. Και είχε δίκιο. Οφείλουμε να γνωριστούμε καλύτερα, γιατί ταυτιζόμαστε σε πολλά. Α

** Το ντοκιμαντέρ «Latin Noir – Η Λατινική Αμερική μέσα από το αστυνομικό της μυθιστόρημα», πραγματοποιεί την αθηναϊκή του πρεμιέρα στις 19/1 στο Γαλλικό Ινστιτούτο. Οι προβολές θα συνεχιστούν έως τις 26/1 στον Δαναό και μέχρι τις 27/1 σε Θεσσαλονίκη, Βόλο, Αμαλιάδα και τα νησιά των Κυκλάδων.*

Πώς η Ελλάδα εξελίχθηκε σε κράτος με αστική οικονομία

Του ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΟΛΛΙΑ

Το βιβλίο «Καινοτομία & Βιομηχανικός μετασχηματισμός στην Ελλάδα 1950-1973 – Διαδεδομένοι μύθοι και αφανείς αλήθειες» του Λευτέρη Αναστασάκη, που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις economia Publishing, είναι το πρώτο βιβλίο το οποίο εξηγεί με απλό και κατανοητό τρόπο πώς η Ελλάδα εξελίχθηκε από μια γεωργική χώρα σε κράτος με αστική οικονομία.

Ο συγγραφέας, χρησιμοποιώντας άφθονα δημοσιευμένα και έγγραφα στοιχεία, ερμηνεύει αυτή τη μεταβολή, η οποία είχε ως κεντρικό άξονα τη βιομηχανία. Αν και θα περίμενε κάποιος το βιβλίο να είναι μια κουραστική παράθεση επιχειρημάτων, αριθμών και πινάκων, συμβαίνει το αντίθετο. Εκτός από τα αναγκαία ποσοτικά δεδομένα, υπάρχει ζωνρή διήγηση της δημιουργίας και της ανάπτυξης επτά εμβληματικών εταιρειών (Τσιμέντα ΤΙΤΑΝ, ΑΓΕΤ Ηρακλής, ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ, Πειραιϊκή Πατραϊκή, ΙΖΟΛΑ, ΠΕΤΖΕΤΑΚΙΣ και Ναυπηγεία Σκαραμαγκά), οι οποίες διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στη μεταπολεμική Ελλάδα. Για να το πετύχει αυτό, ο συγγραφέας αξιοποιεί την εμπειρία του επί τρεις δεκαετίες στην πρώτη γραμμή παραγωγής της ελληνικής βιομηχανίας, σε συνδυασμό με πέντε χρόνια ακαδημαϊκής έρευνας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Συνήθως η μεταπολεμική βιομηχανία είναι γνωστή για τις αρνητικές της επιπτώσεις και όχι για τη θετική συμβολή της. Ο συγγραφέας, παρότι δηλώνει ότι στο βιβλίο ασχολείται κυρίως με την τεχνολογική συνιστώσα της βιομηχανίας, τελικά εξηγεί με απλό και κατανοητό τρόπο τη θετική οικονομική και κοινωνική της επίδραση.

Δεν είναι τυχαίο ότι δύο εξέχουσες προσωπικότητες της σύγχρονης πολιτικής και οικονομικής ζωής, ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Γιάννης Στουρνάρας και ο πρώην διοικητής της Εμπορικής Τράπεζας και του ΟΤΕ Παναγής Βουρλούμης, έγραψαν τον πρόλογο και τον επίλογο του βιβλίου, μιλώντας με ενθουσιώδη τρόπο για το περιεχόμενό του.

Ο μέσος αναγνώστης που ενδιαφέρεται και για τη γενική ιστορία, αλλά και ειδικότερα για την οικονομική ιστορία του τόπου, θα βρει απαντήσεις σε ερωτήματα που ίσως τον έχουν απασχολήσει, όπως, για παράδειγμα, πώς ανέβηκε το επίπεδο ζωής του μέσου Έλληνα τις δεκαετίες 1950, 1960 και 1970. Ποιος ήταν ο μηχανισμός που επέτρεψε να μεταβούμε από το επίπεδο της φτώχειας που βλέπουμε στις ελληνικές ταινίες του 1950 στο σημείο που χαρακτηρίζει την Ελλάδα από το 1970 και μετά.

Να σημειωθεί ότι το 100% των εσόδων από τα συγγραφικά δικαιώματα ο Λευτέρης Αναστασάκης το διαθέτει στο «Χαμόγελο του Παιδιού».

Ενδιαφέρον είναι το απόσπασμα από τον πρόλογο του κυρίου Γιάννη Στουρνάρα:

«Ο συγγραφέας φιλοδοξεί στο πολυσέλιδο πόνημά του να απαντήσει σε τρία βασικά ερωτήματα:

1. Εάν υπήρξε εφαρμοσμένη βιομηχανική καινοτομία στην Ελλάδα.
2. Εάν η ελληνική βιομηχανία συνεισέφερε στη βελτίωση των συνθηκών ζωής των Ελλήνων.
3. Εάν η βιομηχανία συνέβαλε στη μόρφωση και στην ανάπτυξη των τεχνικών και διοικητικών στελεχών της, καθώς και των Ελλήνων εργαζομένων συνολικά.

Τις απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα υποθέτω ότι μπορείτε να τις μαντέψετε. Για να καταφέρει όμως να απαντήσει τα ερωτήματά του, ο Λευτέρης Αναστασάκης επιχειρεί έναν άθλο: εξετάζει με εξονυχιστική λεπτομέρεια τις υπό μελέτη εταιρείες και μέσα από τα ευρήματά του καταλήγει στα τόσο σημαντικά και ενδιαφέροντα συμπεράσματά του. Η εξέταση αυτή περιλαμβάνει την ιστορία της ιδρύσεως των εταιρειών, λεπτομέρειες για τη ζωή και το έργο των ιδρυτών τους και άγνωστα μέχρι σήμερα στοιχεία, που αποτελούν αποτέλεσμα προσωπικής του έρευνας και συζητήσεών του με πρόσωπα που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη διοίκηση των εν λόγω εταιρειών. ●

Λευτέρης Αναστασάκης, Καινοτομία & Βιομηχανικός μετασχηματισμός στην Ελλάδα 1950-1973, εκδ. economia Publishing, σελ. 480

Η ανακάλυψη των σωμάτων

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Έβλεπα μια σειρά πρόσφατα στο Νέτφλιξ με τίτλο «Midnight mass». Επτά επεισόδια στέρεης αφηγηματικής δομής με θέμα την αναζήτηση της αιώνιας νιότης, τη θέωση και το άλμα της πίστης που απαιτείται.

Κάποτε αναζητείτο η πηγή της αθανασίας. Όμως τι να την κάνεις την αθανασία αν είσαι ένα ετοιμόρροπο μορμολύκειο, βάρος στους συγγενείς σου και επονειδιστος κυρίως στον εαυτό σου; Οπότε, για την ώρα ξεχνάμε την αθανασία – πρώτα πρέπει να φροντίσουμε για την αιώνια, αειθαλή, ακατάπαυστη νιότη.

Αυτό το επίμοχθο έργο έχει ανατεθεί προς το παρόν στους πλαστικούς χειρουργούς, τους γιόγκι και τα καταστήματα υγιεινής διατροφής. Ωστόσο, στο μυθιστόρημα του σαραντάρη Γάλλου Ντυκροζέ, την εσαεί νιότη επιχειρεί να κατακτήσει και μια δράκα ακριβοθώρητων και άκρως πλούσιων ανθρώπων του πλανήτη. Ανθρώπων που ξεχωρίζουν για την επιχειρηματική τους ευφυΐα στην ξακουστή πλέον κοιλάδα Σίλικον. Είναι εκείνοι που γνωρίζουμε όλοι, ο Μαρκ Ζούκεμπεργκ, ο Ελιον Μασκ, ο δικός μας Μπέζος. Έχουν το χρήμα, έχουν τη θέληση, έχουν το Δίκτυο. Θα τα καταφέρουν;

Από την άλλη –γιατί πάντα υπάρχει μια άλλη πλευρά– υψώνεται το χαμπερές είδος των χάκερς. Εκείνων που αμφισβητούν την εξουσία του μεγιστάνα, που επιδίδονται σε λογής δολιοφθορές σαμποτάροντας κυβερνητικές σελίδες, που βλέπουν τον εαυτό τους σαν ένα είδος Ρομπέν των δασών (αν και, βέβαια, προτιμούν τη φιγούρα του Γκάι Φοκς στις εμφανίσεις τους, ξέρετε, εκείνον τον τύπο που πήγε να βάλει φωτιά στα θεμέλια του πύργου του Λονδίνου). Οι χάκερς είναι τα τρωκτικά του δικτύου. Κυκλοφορούν ανενόχλητα στις υπόγειες στοές του, μασουλάνε τα καλώδια και ρυπαίνουν τα ευαίσθητα δεδομένα του. Είναι άραγε οι θεματοφύλακες των βιβλίων, όπως στο Φαρενάιτ 451, του Ρέι Μπράντμπερι. Η μήπως είναι εκείνοι που από κάποιο αδιέξοδο στις νευρωνικές τους συνάψεις, ένα στρίψιμο της βίδας, αναζητούν την αποκάλυψη του Ιωάννη στον Έβδομο Άγγελο του Ευαγγελίου;

Το μυθιστόρημα του Ντυκροζέ, Η ανακάλυψη των σωμάτων, είναι μια ακόμη ανακάλυψη των εκδόσεων Πόλις. Και μια εξαιρετική μεταφραστική δουλειά από τον Δημήτρη Δημακόπουλο. Τελικά, ποια είναι τα σώματα που ανακαλύπτουν οι ήρωες του Ντυκροζέ στην αέναη αναζήτηση που κάνουν; Προφανώς τα ίδια τα ένυλα σώματά τους. Η ενασχόληση με το διαδίκτυο, με τους κόσμους του Μάτριξ, με τις κυματοσειρές και τους αλγόριθμους, με τις σημαντικές πτυχώσεις και κβαντικές ανισοροπίες σε κάνει να ξεχνάς την επιδερμίδα σου. Η οποία γίνεται το Ελντοράντο σου.

Πιερ Ντυκροζέ,
Η ανακάλυψη των σωμάτων, εκδ. Πόλις

Βέβαια, αυτά είναι ψηλά γράμματα σε καθεστώτα τύπου Μεξικό όπου οι φοιτητές εξεγείρονται για απλά πράγματα κι η κυβέρνηση απαντά με εξίσου απλές σφαίρες. Ωστόσο, όπως και στον κυβερνοχώρο, έτσι και στην ταπεινή μας Γη, όλα συνδέονται. Ο νεαρός καθηγητής που διαφεύγει του τρόμου που επικρατεί στην πατρίδα του θα συναντήσει αργότερα μια όμορφη Γαλλιδούλα

που είναι εξπέρ στη γήρανση των κυττάρων και στην τελομεράση. Φυσικά, για να μη χαλάσει η ποσόστωση του political correct, θα υπάρξει και μια fluid gender στο μυθιστόρημα, ο, η, το Λιν (ο εξωτισμός πάνω απ' όλα).

Θα συμφωνήσω.

«Η μυθοπλασία», διαβάζουμε, «είναι το μοναδικό μέσο που μπορεί να μας επιτρέψει, ενδεχομένως, να βρούμε μια άκρη...»

Roger Waters: Huxley αντί για Orwell

⇒ Ήταν στον καιρό της μια μεγάλη φιλοσοφική διαμάχη: ο **George Orwell** στο «1984» υποστήριζε ότι ο άνθρωπος στο μέλλον θα καταπιεζόταν απόλυτα από την κρατική εξουσία και μάλιστα θα εθιζόταν σ' αυτήν την καταπίεση. Από την άλλη πλευρά, ο **Aldous Huxley** στον «Θαυμαστό Καινούργιο Κόσμο» υποστήριζε –μεταξύ άλλων– ότι ο άνθρωπος στο μέλλον θα παρουσιαζόταν εθισμένος στη διασκέδαση. Έναν χρόνο μετά το 1984, το 1985, ο θεωρητικός των media και του πολιτισμού **Neil Postman** κυκλοφορεί το βιβλίο «Amusing Ourselves to Death», όπου υποστηρίζει ότι ο Huxley είναι αυτός που βρίσκεται πιο κοντά στην πραγματικότητα της εποχής. Ξεκινάει από την τηλεοπτική μετάδοση των ειδήσεων, που παρουσιάζεται –από τότε– ως ένα show με υλικό που αλιεύεται από την πραγματικότητα. Δεν πρόκειται όμως για την ίδια την πραγματικότητα αλλά για μια μεταφορά της με στόχο τη διασκέδαση. Από αυτό το βιβλίο παίρνει τον τίτλο του δίσκου του ο **Roger Waters**. Κυκλοφορεί το «Amused To Death» το 1992 και είναι ο τρίτος του προσωπικός δίσκος. Η πραγματικότητα λέει ότι κανένα προσωπικό album των μελών των **Pink Floyd** δεν μπόρεσε ποτέ να πλησιάσει τις κυκλοφορίες της μπάντας, παραμένει όμως ένας καλός δίσκος, που επανακυκλοφορεί μέσα στο 2022 σε τετραπλό βινύλιο 200 γραμμαρίων και 45 στροφών για καλύτερη απόδοση και με επιπλέον artwork από τον **Sean Evans**, τον εικαστικό καλλιτέχνη που δημιούργησε το οπτικό υλικό για τη μεγάλη περιοδεία του **Waters** για το «The Wall» και κράτησε από το 2010 έως το 2013.

⇒ Κάποια βιβλία είναι απλώς βιβλία και κάποια άλλα βιβλία είναι εικαστικά γεγονότα. Εικαστικό γεγονός είναι το έβδομο φυλλάδιο (με αριθμό έκδοσης 100) του εκδοτικού οίκου Περισπωμένη. Πρόκειται

για τη μικρή επετειακή ανθολογία του **Rainer Maria Rilke** με τίτλο «Erinnerung», που κυκλοφορεί σε 1.000 αντίτυπα σε μετάφραση του **Σωτήρη Σελαβή**. Από τα καταπληκτικά χρώματα του εξωφύλλου μέχρι το χειροποίητο ράφιμο του φυλλαδίου και πάνω απ' όλα τη μορφοποίηση και τη στοιχειοθεσία από τον **Σωτήρη Ζ. Φασούλα** –εκδότρια της Περισπωμένης– που δεν είναι άλλος από τον **Σωτήρη Σελαβή**, ο οποίος χρησιμοποιεί αυτό το ψευδώνυμο για κάθε ποιητική και μεταφραστική του προσπάθεια, διατηρώντας το κανονικό του όνομα για κάθε τυπογραφική εργασία, η οποία παρουσιάζει

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς LXXXXXIII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

–κι αυτή– μεγάλο καλλιτεχνικό ενδιαφέρον. Ένα υπέροχο βιβλίο-αντικείμενο, που έρχεται επιπλέον στην πρώτη φράση του **Rilke** να σου θυμίσει ότι «αυτό είναι η νοσταλγία: να κατοικείς στα κύματα και πατρίδα να μην έχεις μες στα χρόνια».

⇒ Ο Ιανουάριος –ενίοτε δε και ο Φεβρουάριος– είναι κυρίως μήνες επανεκδόσεων. Οι μεγάλες κυκλοφορίες αναμένονται από τον Μάρτη και μετά. Έτσι, τέτοια εποχή έχουμε πάντα την ευκαιρία να μιλήσουμε για μερικούς σπουδαίους δίσκους που κυκλοφόρησαν τα –πολλά– προηγούμενα χρόνια. Το album του **Charles Mingus** που αγάπησα από την πρώτη στιγμή που το αντίκρισα ήταν το «Oh Yeah». Για αρχή ήταν το καταπληκτικό –κατά τη γνώμη μου– εξώφυλλο και κατά δεύτερον, η αντίληψη ότι η εποχή του στην Atlantic μου ταίριαζε περισσότερο, ακόμη κι αν στα ύστερα χρόνια κατανόησα την τεράστια αξία του «Black Saint And The Sinner Lady». Οι δύο δίσκοι απέχουν μόλις έναν χρόνο ο ένας από τον άλλον, οι διαφορές τους όμως είναι μεγάλες: ενώ στο «Oh Yeah» συναντάμε έναν Mingus που εκτός από κοντραμπάσο παίζει πιάνο αλλά και τραγουδάει, αναζητώντας τις ρίζες του στα blues, στο «Black Saint And The Sinner Lady» ψηλαφίζει τη... λευκότερη πλευρά του σπίνοντας ένα μπαλέτο που σχετίζεται στενά με την κλασική μουσική. Για να σχηματίσει κανείς μια πλήρη εικόνα, δεν έχει παρά να ακούσει προσεκτικά και τα δύο, όμως το «Oh Yeah» είναι αυτό που επανακυκλοφορεί τον επόμενο μήνα σε αναλογικό νέο remaster, πράγμα που πιθανότατα ενδιαφέρει κάθε jazz fan.

P.S.: Να μην ξεχάσω την επανέκδοση του «Paul's Boutique των Beastie Boys», του δίσκου που παρουσιάζει ανάγλυφα τις αλλαγές στον ήχο τους από τη στιγμή που άφησαν τη Νέα Υόρκη για το Los Angeles καθώς και τις επανεκδόσεις των «Icky Thump», «Elephant» και «Get Behind Me Satan» των **White Stripes** από τη **Sony Music**.

Κάποιος σε ψάχνει. Ψάξε τον κι εσύ και επικοινωνήσε μαζί του στο www.athensvoice.gr/stiles/se-eida.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ: ΤΕΡΜΑ 25ΗΣ

Περνούσες από τη στάση του λεωφορείου και σε είδα λίγο πριν μω στο ιατρείο. Φορούσες ένα κασκόλο στο χρώμα των ματιών σου. Κοιταχτήκαμε 2 φορές. Θέλω να σε γνωρίσω..

ΩΡΑΙΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ηλεκτρικός. Μπήκες και στάθηκες απέναντί μου, λογικά έκανες κάποια ανακαίνιση γιατί ήσουν από πάνω μέχρι κάτω στις μπογιές. Μου άρεσες πάρα πολύ, πιστεύω και εγώ το ίδιο. Με κοίταζες και σε κοίταζα, κατεβήκαμε μαζί κάτω Πατισία, και σε ξεπέρασα στις κλιόμενες και εκεί καθήκαμε. Θα ήθελα να σε ξαναδώ και να σε γνωρίσω. Αν το δεις κάνει μια σχετική ανάρτηση...

ΑΝΑΠΑΝΤΕΧΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ

Παραλία, νότια. Σε είδα μετά από 2,5 μήνες, μου έφτιαξες τη μέρα, την εβδομάδα, τον μήνα. Νόμιζα πως ο χρόνος θα βοηθήσει, θα μου περάσει αυτή η τρέλα. Δεν άλλαξε τίποτα, η παρουσία σου συνεχίζει να μου δημιουργεί άπειρες βιοχημικές αντιδράσεις. Μακάρι να μπορούσα να σου μιλήσω, έστω για 5 λεπτά.

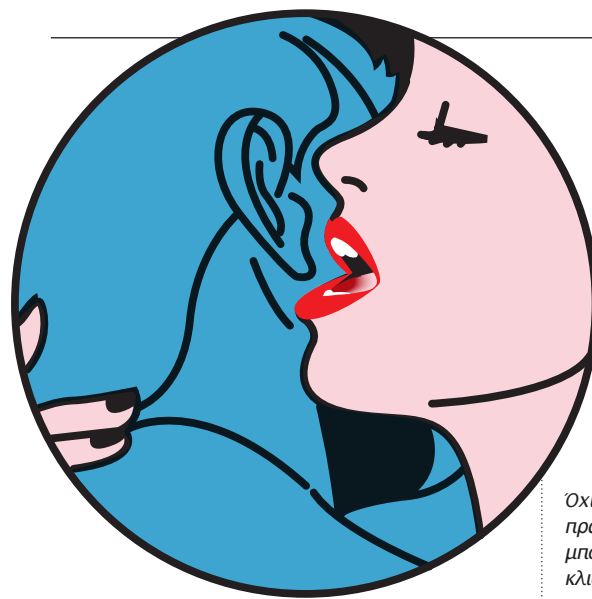
ΠΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Athens International Airport. Με έπιασες να σε κοιτάζω όσο ήμασταν στην πύλη. Δεν ξέρω πώς να το εξηγήσω, ένιωσα σαν να σε ήξερα από πάντα, σαν να σε έχω συναντήσει πολλές φορές. Γι' αυτό και η «περιέργειά» μου. Δεν σε ξαναείδα μετά την προσγείωση. Δεν ξέρω καν γιατί γράφω εδώ 2 μήνες μετά... Η αλήθεια όμως είναι πως από εκείνη την ημέρα έχω την αίσθηση πως είσαι συνεχώς κοντά μου με κάποιο μαγικό τρόπο. Κλείνω τα μάτια και σε βλέπω, πετάγεσαι από τις γωνίες των δρόμων...

ΣΕ ΕΝΑ ΣΤΕΝΟ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ TOTAL BLACK

Σε είδα, αυτή τη φορά στα στενά του Αγίου Δημητρίου την παραμονή των Χριστουγέννων του 2021 γύρω στις 15:30. Μπορεί να κατευθυνόσουν προς το Mall. Μπορεί πάλι όχι. Συνηθίζεις να περπατάς. Σου άρσει. Φορούσες μαύρο καπέλο και μαύρα γυαλιά, ήθελες να περάσεις απαρατήρητη, αλλά εγώ δεν θα μπορούσα να παραβλέψω την παρουσία σου ακόμα και αν σε είδα κλεφτά καθώς περνούσα με το αυτοκίνητο. Αλλά στάσου, πάνε χρόνια, περνάω από το χέρι και να συνεχίσουμε παρέα, γιατί σε κοιτάζω και εσύ.

όμως θα ορκιζόμουν ότι σε έχω ξαναδεί να περνάς από μπροστά μου έξω από ένα φροντιστήριο καθώς γυρνούσες σπίτι σου και περπατήσαμε παρέα. Σε είδα και σε έναν διάδρομο supermarket μια φορά μαζί με μια φίλη σου. Κάτι σου έλεγα και έγνεψες καταφατικά, ή ακόμα και άλλη μια φορά στην περιοχή της Γλυφάδας να κατηφορίζεις την Παπανδρέου. Δεν σου μίλησα τότε, σε άφησα να περάσεις. Εκείνη τη φορά κάτι κουβαλούσες, μάλλον θα αποκτήσατε κάποιο καινούριο μέλος στην οικογένεια. Ένα μαύρο κουτάβι. Ίσως να είναι χαριόλιουμένο. Ηθελες να το φροντίσεις και του πήρες τροφή για να το ταΐσεις. Και ακόμα μια φορά κάπου κοντά στην Πανόρμου επί της Κηφισίας τώρα τελευταία. Τις άλλες φορές πέραν της πρώτης, σε άφησα να περνάς από μπροστά μου και έμενα να σε κοιτώ να χάνεσαι. Δεν μπορώ να το πολεμάω πια αυτό. Εάν το δεις, ψάξε με, θα σε ψάξω και εγώ. Και ίσως αν το θέλουμε πολύ, βρεθούμε πάλι κάπου τυχαία. Κάπου να στέκομαι και να περνάς, να σε πιάσω από το χέρι και να συνεχίσουμε παρέα, γιατί σε κοιτάζω κάποτε και με κοιτάζεις και εσύ.

εγώ πήρα την πρωτοβουλία να στείλω πρώτη μήνυμα, πράγμα το οποίο δεν με ενοχλεί καθόλου, αρκεί να ξέρω ότι υπάρχει ανταπόκριση από την άλλη πλευρά. Ανταπόκριση υπάρχει και είναι πολύ ευγενικός, όμως όσες φορές έχει πει ότι θα μου πει να βγούμε δεν έχω δει μήνυμά του. Τι γίνεται, τόσο λάθος αντιλαμβάνομαι τα πράγματα;

Όχι, δεν αντιλαμβάνεσαι τόσο λάθος τα πράγματα και, ναι, η εύκολη απάντηση που μπορεί να σου δώσει κάποιος είναι αυτό το κλισέ «όποιος ενδιαφέρεται, στέλνει». Που μπορεί σε πολλές περιπτώσεις να ισχύει, αλλά τα πράγματα δεν είναι πάντα άσπρο ή μαύρο, έχουν πολλές όψεις και μπορεί να συμβαίνουν χιλιάδες σενάρια. Από τονάχει κάποια άλλη σχέση στη ζωή του, να δυσκολεύεται με τη δέσμευση, μέχρι να διατάζει να 'ναι ξεκάθαρος μαζί σου και να υπεκφεύγει. Κάνε, λοιπόν, αυτό που πραγματικά νιώθεις, φίλη. Ρώτησε ευθέως και ευθαρσώς τι παίζει. Και ξαναστείλε μου μήνυμα.

Τζένη, σου στέλνω εδώ όχι μόνο για να μοιραστώ το πρόβλημα που με απασχολεί, αλλά για να αποκτήσει το ζήτημα ακόμα περισσότερη ορατότητα. Ο αδερφός μου είναι γκέι από τότε που τον ξέρω και αρχίσαμε να ε-νυλικιωνόμαστε μαζί και να επικοινωνούμε. Όμως, διατάζει να το πει στους γονείς με παρότι είναι ανοιχτόμυαλοι άνθρωποι. Νιώθει ότι θα τους απογοητεύσει και φοβάται πολύ την αντίδρασή τους. Εμένα που βρίσκομαι στη μέση με έχει αγχώσει πολύ αυτό, γιατί θέλω από τη μία να είναι ο αδερφός μου ευτυχισμένος και από την άλλη οι γονείς μου, που ψυχανεμίζονται την κατάσταση, με ρωτούν συνέχεια για την προσωπική του ζωή. Έχει μεγαλώσει αρκετά ο αδερφός μου, είναι 21 και θέλω να τον δω να παίρνει τη ζωή στα χέρια του.

Αρχικά, να πω ότι χαιρόμαι γι' αυτή την ωραία σχέση που έχετε με τον αδερφό σου και τη ζηλεύω (με την καλή έννοια) και λίγο. Από την άλλη, όμως, ειλικρινά πιστεύω ότι χρειάζεται να το κάνει όταν θα νιώσει ο ίδιος έτοιμος, δυνατός, ανεξάρτητος και προετοιμασμένος. Μπορείτε να κάνετε συζητήσεις, να τον ενθαρρύνεις, αλλά μόνο εκείνος ξέρει στ' αλήθεια πότε θα το επικοινωνήσει. Δείξ' του, λοιπόν, εμπιστοσύνη και δώσε του τον χρόνο που χρειάζεται. Εύχομαι στο coming out του να νιώσει την υπερηφάνεια των γονιών σας και μια απόλυτη ασφάλεια με όλους εσάς συμμάχους στις επιλογές του. Αυτό εύχομαι.

Αγαπημένο μου μανεκέ, για μένα η χρονιά δεν ξεκίνησε και τόσο καλά. Είμαι 19 ετών και είχαμε αποφασίσει με το αγόρι, που βγαίναμε εκείνες τις μέρες, να κοιμηθούμε μαζί. Εγώ δεν έχω ξαναολοκληρώσει ποτέ και εκείνος από τις κουβέντες μας έδειχνε αρκετά έμπειρος. Την στιγμή βέβαια που ήρθαμε πιο κοντά στο σπίτι μου, αυτός, αφού δεν συνέβη με την πρώτη προσπάθεια η επαφή μας, άρχισε να αγχώναται (χωρίς να θέλει να το δείξει βέβαια), έχω κλειστικά ακόμα περισσότερο στον εαυτό μου και άρχισε να ντύνεται για να φύγει λέγοντάς μου πως έχω ανατομικό πρόβλημα. Το ξέρω πως δεν ισχύει κάτι τέτοιο, αλλά νιώθω βαθιά εκνευρισμένη.

Όχι, η χρονιά δεν μπήκε άσχημα για σένα, όσο κι αν δεν το πιστεύεις τώρα αυτό που σου γράφω. Κάπως μαγικά γλίτωσες, θα έλεγα. Όταν περάσει λίγος καιρός και φύγει το πρώτο κύμα θυμού, θα σιγουρευτείς για το πόσο απαράδεκτα σου συμπεριφέρθηκε ο τύπος και πόσα δείχνει αυτό για τον χαρακτήρα του. Νιώσω 100% ότι το ζούσε εκείνη τη στιγμή όλο μόνος του και οπλίσου φουλ με αυτοπεποίθηση (που νιώθω πως την έχεις), για να αντιμετωπίσεις την επόμενη φορά που θα κληθείς να χειριστείς άλλον έναν τέτοιο ακατάλληλο (γράφω, κάτι άλλο ήθελα να πω) άνθρωπο στη ζωή σου. Btw, από τις πιο άθλιες ατάκες, που έχω ακούσει.

Τζένη μου εδώ και λίγους μήνες είμαι τόσο μπερδεμένη. Γνώρισα ένα αγόρι τον Οκτώβρη, που μου κίνησε πρώτη φορά το ενδιαφέρον και με έκανε να ελπίζω ότι μπορεί να υπάρξει έλξη με άτομο που επιτέλους μπορούμε να μοιραστούμε κοινά ενδιαφέροντα, να συζητάμε και να μην καταλαβαίνουμε πότε περνάει η ώρα. Όμως, αυτές τις λίγες φορές που έχουμε συναντηθεί συνέβη επειδή

HOT HOT HOT HOT HOT HOT HOT

ΚΑΙΤΕΣ ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ

90 91 92 1144

ΑΚΟΥΣ ΤΡΑ ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΣΣΥ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ!

90 91 92 1949

ΚΑΥΘΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ!

90 91 92 9152

Μην διατάζεις. Τηλεφωνήστε τώρα!

90 91 92 1173

Παιχνίδια για όλα τα γούστα!

90 91 92 9127

Στενές Επαφές! Μην αργείς!

90 91 92 1162

HOT HOT HOT HOT HOT HOT HOT

© JOHN HOLMES

ATHENS VOICE RADIO 102.5

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιακό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε ηλίσια: € 45.

Σε γνωρίζω... Προσκαλούμε κυρίες ανεξαρτήτου ηλικίας να βάλετε νέα δεδομένα στη ζωή σας με καινούριους ανθρώπους που θα συμπληρώσουν την ευτυχία σας! 29χρονος αξιωματικός, 35χρονος Ιατρός, 42χρονος εισαγγελέας, 53χρονος δημόσιος υπάλληλος, 66χρονος συνταξιούχος, αναζητούν σύντροφο ζωής. «ΠΑΠΠΑΣ», Ομήρου 38, 3ος όροφος, Κολωνάκι, Αθήνα, τηλ. 210 3620.147, 6944137189 www.pappas.gr / www.pappas-dating.com

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Στο ξεκίνημα της εβδομάδας (ημερώματα Τρίτης) πραγματοποιείται η πρώτη Πανσέληνος της χρονιάς στον Καρκίνο, ένα φεγγάρι πολύ έντονο συναισθηματικά, που επηρεάζει ιδιαίτερα τους γεννημένους του 3ου δεκαημέρου. Η αίσθηση εσωτερικής φόρτισης μπορεί να προκύψει τόσο από πρακτικά θέματα του σπιτιού ή επαγγελματικές σχέσεις. Μπορεί η πίεση της δουλειάς να βγάζει νεύρα που «μεταφέρεις» στους δικούς σου ανθρώπους, ίσως όμως είναι εκείνοι που σου δημιουργούν την ένταση εξ αρχής και μάλιστα... «αναδρομικά». Αν δηλαδή υπήρχαν άλυτες διαφορές μεταξύ σας ή συμπεριφορές που σε πλήγωναν διαχρονικά με γονείς, συγγενείς, σύντροφο ή πρόσωπα με τα οποία συγκατοικείς, ίσως να μην καταφέρεις να συγκρατηθείς, «χρεώνοντας» τους για όλα όσα σε ταλαιπωρούν, βγάζοντας μαζεμένα πολύ θυμό και παράπονο. Καλύτερα πάντως να προσπαθήσεις να αποφύγεις το όλο «δράμα», μένοντας όσο μπορείς μακριά τους. Την Πέμπτη άλλωστε ο Ήλιος εισέρχεται στον Υδροκόο, θυμίζοντάς σου ότι οι φίλοι είναι η οικογένεια που επιλέγουμε στην ενήλικη ζωή μας και είναι πάντα εκεί για μας στα δύσκολα.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Η πρώτη Πανσέληνος για τη νέα χρονιά που σχηματίζεται στο ζώδιο του Καρκίνου την Τρίτη, μολοντί έντονα συναισθηματική για όλους, δεν είναι τόσο bad for you, αρκεί να τη «χρησιμοποιήσεις» έξυπνα. Επηρεάζει ιδιαίτερα το τέλος του 3ου δεκαημέρου, φέρνοντας μια υπερβολή στον λόγο και στον τρόπο που επικοινωνείς με το κοντινό σου περιβάλλον, δημιουργώντας τάση για παρεξηγήσεις σε συζητήσεις, ίσως και «σκεμμένα» σε κάποιες περιπτώσεις. Αν θελήσεις να μπεις σε αυτή τη διαδικασία, «χτυπώντας» στους άλλους τα ελαττώματά τους, κατηγορώντας τους για τυχόν αστοχίες, όντας «ξινόυλης» δηλαδή, θα τα καταφέρεις «περίφημα», κάνοντας την κατάσταση μπάχαλο. Αν αντίθετα επιλέξεις την οδό της συμφιλίωσης με κάποιο άτομο που υπάρχει κόντρα, ριχνοντας εγωισμούς, θα έχεις την ευκαιρία να ξεκαθαρίσεις τα πράγματα. Την Πέμπτη ο Ήλιος εισέρχεται στον Υδροκόο, κάνοντας τα θέματα καριέρας προτεραιότητα, δίνοντάς σου τον απαραίτητο ζήλο για να αναδείξεις τα προσόντα σου. Βέβαια μην ξεχνάς πως εκεί βρίσκεται και ο ανάδρομος Ερμής, καθυστερώντας τον προγραμματισμό σε σχέδια, ζητώντας «διπλωματικές» κινήσεις με συναδέλφους και ανωτέρους.

ΔΙΑΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Η συναισθηματική Πανσέληνος στο ζώδιο του Καρκίνου στο ξεκίνημα της εβδομάδας (18/1) σε φέρνει αντιμέτωπο με αναγκαίες συνειδητοποιήσεις στον οικονομικό και ερωτικό τομέα. Μπορεί να βρισκόμαστε μόλις στο δεύτερο δεκαπενήμερο της χρονιάς, όμως τα άγχη για τα οικονομικά και μάλιστα αναφορικά με χρέη και εκκρεμότητες του παρελθόντος σε απασχολούν έντονα και θα πρέπει πραγματικά να μπεις στη διαδικασία να βάλεις κάτω τα δεδομένα σου με χαρτί και μολύβι, βρίσκοντας λύσεις μέσα από διακανονισμούς, επανεξέταση όρων σε συμβόλαια δανείων κ.λπ. «κλείνοντας τρύπες» όπως μπορείς. Μην αφήσεις τον εαυτό σου να κάνει αρνητικά σενάρια και μην συνδέεις την προσωπική σου αξία με το πόσα χρήματα βγάζεις, αν τα τωρινά σου εισοδήματα δεν ικανοποιούν τις ανάγκες, αλλά και τις προσδοκίες που είχες από τον εαυτό σου. Αυτό το φεγγάρι μπορεί επίσης να σε κάνει πιο ευαίσθητο στην κριτική των άλλων σχετικά με τα ερωτικά σου, «φρουσκώνοντας» τις όποιες ασφάλειες υπάρχουν για τη σχέση σου. Το πέρασμα του Ήλιου στον φιλικό Υδροκόο την Πέμπτη αυξάνει τη διάθεσή σου για ταξίδια και δραστηριότητες που σε κινητοποιούν σε πνευματικό επίπεδο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

«Το κλάμα βγήκε απ' τον Παράδεισο» literally με τη φορτισμένη σε συναισθηματικό επίπεδο Πανσέληνος στο ζώδιό σου τα ημερώματα της Τρίτης, που επηρεάζει ιδιαίτερα τους γεννημένους στο 3ο δεκαήμερο. Αυτό το φεγγάρι μπορεί να «στασκάσει» χοντρά και μαζεμένα, φέρνοντας τα βαθυστόχαστα ερωτήματα τύπου «ποιος είμαι; τι κάνω; πού πάω; τι θέλω;» χωρίς «οέο», πυροδοτώντας τις ανασφάλειές σου, με specialty στον τομέα των σχέσεων. Θα έχεις την τάση να τα παίρνεις όλα προσωπικά, όντας ευαίσθητος σε απότομα λόγια, παίζοντας βέβαια και εσύ από την πλευρά σου το «παιχνίδι των ενόχων», με την κυκλοθυμία να χτυπάει «κόκκινο», καταλήγοντας στο κλάσικ μωρουδιακό statement «εμένα κανείς δε μ' αγαπάει». Και αν το κλάμα είναι μια πολύ καλή επιλογή για άμεση ανακούφιση, ακόμα πιο χρήσιμη είναι η συνειδητοποίηση του τι σου λείπει από τη ζωή σου για να αισθάνεσαι πλήρως συναισθηματικά, προσωπικά, επαγγελματικά, παίρνοντας και τις ανάλογες αποφάσεις «αποχωρισμού» από τοξικές καταστάσεις. Η είσοδος του Ήλιου στον Υδροκόο την Πέμπτη κάνει το ένστικτό σου πιο ισχυρό, βοηθώντας σε να αντιληφθείς τις ανάγκες σου.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ξεκίνημα με μια emotionally loaded Πανσέληνος στον Καρκίνο, στον ψυχολογικό 12ο οίκο του ωροσκοπίου σου κάνει η εβδομάδα, επηρεάζοντας ιδιαίτερα τους γεννημένους στο 3ο δεκαήμερο. Τα συναισθήματα «ξεκλιίζουν» από μέσα σου και μπορεί να νιώθεις και αρκετά off ενεργειακά, αδυνατώντας να συγκεντρωθείς στα πρακτικά, αποζητώντας περισσότερο ηρεμία και χρόνο με τον εαυτό σου. Και αυτό είναι και το ζητούμενο αυτού του «ζόρικου» φεγγαριού: να σε ωθήσει να αφουγκραστείς τις πραγματικές σου ανάγκες, να απομακρυνθείς από τοξικές καταστάσεις στην καθημερινότητα, στα επαγγελματικά ή στα προσωπικά, κάνοντας ένα full detox στην αρχή της χρονιάς. Αν «συντονιστείς» σε αυτή τη λογική, η Πανσέληνος θα σε βοηθήσει να πετάξεις απομνημύρια του παρελθόντος που σε βαραίνουν ακόμη, να κόψεις κακές συνήθειες στη διατροφή ακολουθώντας ένα πιο ολιστικό πρόγραμμα φροντίδας της υγείας σου, μολοντί θα βγάλει αρκετή ψυχολογική αναστάτωση και ίσως και κάποιο παρσκόκνιο στη δουλειά, που θα έρθει στην επιφάνεια αυτές τις μέρες. Η είσοδος του Ήλιου την Πέμπτη, απέναντί σου, στον Υδροκόο, ζητά αρμονία στο κομμάτι των διαπροσωπικών σχέσεων.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Η Πανσέληνος που σχηματίζεται στην αρχή της εβδομάδας στον Καρκίνο (18/1), η πρώτη για το 2022, δεν είναι ακριβώς αυτό που θα λέγαμε ένα «γλυκό φεγγάρι», επηρεάζοντας ιδιαίτερα όσους έχουν γενέθλια στο τέλος του 3ου δεκαημέρου. Αντίθετα, είναι ένα Full moon που δίνει ένταση στο συναίσθημα, το οποίο κυριαρχεί έναντι της λογικής, κάνοντας όλους μας πιο ευερέθιστους και γκρινιάρηδες. Αφορά το κομμάτι του ωροσκοπίου σου που σχετίζεται με την κοινωνική ζωή, τις φίλιες, τη συλλογική δουλειά και τους στόχους σου για το μέλλον. Δεν αποκλείεται να «επαναφέρει» με κάποιο τρόπο στη μνήμη σου ευαίσθητα σημεία σχετικά με αυτούς τους τομείς, δημιουργώντας έναν εσωτερικό ή και «εξωτερικό», αν υπάρξει κάποια νέα «αφορμή», μηρυκασμό παραπόνων και κολλημάτων για τη συμπεριφορά κάποιου προσώπου που έχει «γράψει» αρνητικά μέσα σου. Ίσως πάλι νιώσεις απογοήτευση για την πορεία ενός επαγγελματικού σχεδίου, όμως μην ξεχνάς ότι βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή της χρονιάς και ο κυβερνήτης σου Ερμής είναι ανάδρομος. Το πέρασμα του Ήλιου στον Υδροκόο (20/1) είναι μια πρώτη τάξεως ευκαιρία για να ασχοληθείς λίγο πιο ζεστά με το θέμα «φροντίζω σωστά την υγεία μου».

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Η ψυχραιμία και η αποστασιοποίηση είναι οι δύο αρετές που θα πρέπει να δείξεις στο ξεκίνημα της εβδομάδας, για να αντιμετωπίσεις με όσο το δυνατό λιγότερες συναισθηματικές «απώλειες» την Πανσέληνος στον Καρκίνο τα ημερώματα της Τρίτης, που «δείχνει τα δόντια της», επηρεάζοντας ιδιαίτερα τους γεννημένους στη 3ο δεκαήμερο. Το «μενού» αφορά τον άξονα καριέρας - οικογένειας, έχοντας δυναμική να «ξύσει πληγές» και απωθημένα του παρελθόντος ή να δυναμιτίσει χωρίς λόγο κι αφορμή το κλίμα, χαλώντας σε ψυχολογικά. Έχε υπόψη σου ότι αυτό το φεγγάρι μπορεί να «σε ληνιάσει» τους πάντες, οι οποίοι θα είναι έτοιμοι να βγάλουν το «άχτι» τους, οπότε καλύτερα να διαχειριστείς την όποια δική σου μελαγχολία, πίεση, ένταση και θυμό με έναν άλλο τρόπο από το να πετάξεις λεκτικές «βόμβες», γιατί οι άλλοι δεν θα μείνουν «άπραγοι», μπαίνοντας στο παιχνίδι με «φόρα». Προσοχή λοιπόν σε σχέσεις με ανωτέρους, συνεργάτες, συναδέλφους, συγγενείς, γονείς, σύντροφο ή άτομα με τα οποία συγκατοικείς, για να μη «σε πιάσει το παράπονο και κλαίς», αλλά και σε ζητήματα που αφορούν το σπίτι ως ακίνητο. Η είσοδος του Ήλιου στον Υδροκόο την Πέμπτη θα δώσει όσο να 'ναι ψυχολογικές «ανάσες» και ευκαιρίες για αποφόρτιση.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Το πρώτο Full moon για το 2022 που σχηματίζεται την Τρίτη στον Καρκίνο είναι λίγο παραπάνω συναισθηματικά «αιμοβόρικο», επηρεάζοντας ιδιαίτερα όσους έχουν γενέθλια στο τέλος του 3ου δεκαημέρου. Θα είσαι γενικότερα σε μια πιο picky διάθεση, έχοντας και τάση για θυμό ή σπασμένα νεύρα, όμως σε ανάλογο «μήκος κύματος» θα κινούνται και οι περισσότεροι γύρω σου, πράγμα που σημαίνει πως θα πρέπει να είσαι προσεκτικός στον τρόπο που επικοινωνείς, αποφεύγοντας κριτικές και «ερμηνείες» στις σχέσεις σου, αντιδρώντας αντίστοιχα όσο το δυνατόν πιο ήρεμα και σε «τσιγκλίσματα» άλλων, ακόμα και μέσω μηνυμάτων ή social media, για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις. Κοινώς, έχε υπόψη σου ότι όλοι θα «τρώγονται για καβγά» οπότε μην τους κάνεις τη χάρη, εκτός πια αν «σκάσει» κάτι που δεν χωρά «προσπέραση». Δεν αποκλείεται πάλι να υπάρξει μια δυσκολία σε θέματα σπουδών, ταξιδιών, επαφών με το εξωτερικό, επαγγελματικών ή εμπορικών συναλλαγών, ενώ καλύτερα να αναβάλεις υπογραφές συμβολαίων και συμφωνιών για αργότερα. Την Πέμπτη ο Ήλιος εισέρχεται στον Υδροκόο και θα έχεις ανάγκη για hibernating και ποιοτικότερο χρόνο με τον εαυτό σου στο περιβάλλον του σπιτιού, χωρίς πολλά κοινωνικά πάρε-δώσε.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Στο ξεκίνημα της εβδομάδας πραγματοποιείται η πρώτη Πανσέληνος της χρονιάς στον Καρκίνο (18/1), ή αλλιώς «Πανσέληνος του Λύκου», που μπορεί να σε κάνει να βελάξεις «αούου, αούου» ως άλλος Μόγλης, επηρεάζοντας ιδιαίτερα τους γεννημένους στο τέλος του 3ου δεκαημέρου. Ok, υπερβολή θα μου πεις, αλλά θα διαπιστώσεις πως η συναισθηματική ένταση είναι μια πραγματικότητα these days, καθώς αυτό το φεγγάρι ξυπνά βαθιά κρυμμένους φόβους και ανασφάλειες στα προσωπικά, «παίζοντας» με τις ισορροπίες σου, γιατί δεν είσαι και άνθρωπος που τα πάει καλά με το πολύ «μυρό». Ε, λοιπόν αυτό το Full moon την έχει τη «μτζέρια» του και μάλιστα βγάζει την τάση να καλέσουμε κι όλους τους υπόλοιπους στο «γκρουπάκι», για να μην νιώθουμε μοναξιά στην «κλάψα». Σε σένα αυτό θα παίξει κυρίως στα ερωτικοεξουσιαστικά, φέρνοντάς σε αντιμέτωπο και με συνειδητοποιήσεις που μπορεί τόσο καιρό να απέφευγες, αν και δεν αποκλείεται για κάποιους να είναι ένα οικονομικό ζήτημα, π.χ. διαφορές/δυσκολίες στα κληρονομικά, στη διαχείριση του κοινού ταμείου με τον σύντροφο, στην επαφή με έναν συνέταρο κ.λπ. που δημιουργεί την ψυχολογική αναστάτωση. Το πέρασμα του Ήλιου στον Υδροκόο (20/1) θα βοηθήσει στην «αποσυμπιέση» της διάθεσής.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

«Ζόρικο το φεγγαράκι» και αναφέρομαι φυσικά στην Πανσέληνος που πραγματοποιείται απέναντί σου στον Καρκίνο τα ημερώματα της Τρίτης, επηρεάζοντας ιδιαίτερα το 3ο δεκαήμερο. You feel the pressure σε μια προσωπική σχέση ή συνεργασία και το θέμα είναι πως δεν έχεις πλέον ούτε τη διάθεση ούτε τις αντοχές να κάνεις τα «στραβά μάτια». Βλέπεις ο Πλούτωνας από το ζώδιό σου σχηματίζει αντίθεση με την Πανσέληνος, μια όψη που κάνει τη συναισθηματική ένταση «θεριό», βγάζοντας συντηκτικά όλα το spectrum ένα διαταραχών, εμμονών, ζήλιας, κολλημάτων και αδιεξόδων που συνοδεύουν αυτόν το σκοτεινό πλανήτη. Δεν αποκλείεται λοιπόν να πεις το enough is enough στην περίπτωση που υπάρξει μια κατακόρυφη κλιμάκωση με ένα συγκεραμμένο άτομο, βάζοντας σε προτεραιότητα τον εαυτό σου και τις ανάγκες σου, ζυγίζοντας τα υπέρ και τα κατά αυτής της σχέσης, γιατί και το να είσαι συνεχώς απογοητευμένος ή ανικανοποίητος «δεν λέει» πια. Αν ο απέναντί σου πάρει το μήνυμα και «συμμορφωθεί» μπορεί και να υπάρξει λύση, ενώ μια νέα, έντονη γνωριμία που συναρπάζει είναι ακόμα ένα σενάριο αυτού του φεγγαριού για τους αδέσμευτους. Τα ημερώματα της Πέμπτης ο Ήλιος εγκαταλείπει το ζώδιό σου και προχωρά στον Υδροκόο, στρέφοντας το ενδιαφέρον σου στον τομέα των οικονομικών.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Χρόνια Πολλά! Στο ξεκίνημα της εβδομάδας υπάρχει αρκετή κούραση και ψυχολογική πίεση λόγω της Πανσέληνος στον Καρκίνο (18/1), που επηρεάζει ιδιαίτερα το 3ο δεκαήμερο. Η δουλειά και η καθημερινότητα έχουν αυξημένες απαιτήσεις και μπορεί να τρέχεις για χίλια δυο καθήκοντα και υποχρεώσεις, αναλαμβάνοντας ίσως ένα μερίδιο ευθύνης που δεν σου αναλογεί. Εκεί είναι που πρέπει να φανείς χαλαρός στον χειρισμό της κατάστασης με συνεργάτες, συναδέλφους, ανωτέρους και πελάτες, γιατί το φεγγάρι αυτό «παίζει» λιγάκι με τα νεύρα σου αλλά και των υπολοίπων, οπότε μια παραπάνω κουβέντα αρκεί για να προκύψουν διαφωνίες. Δεν αποκλείεται να βγουν στην επιφάνεια κάποια «μυστικά» ή παρασκηνιακές κινήσεις που αγνοούσες, οπότε εκεί θα χρειαστεί να ξεκαθαρίσεις τη θέση σου. Σημαντικό να φροντίσεις την υγεία και τη φυσική σου κατάσταση αυτές τις μέρες, παίρνοντας βιταμίνες, κρατώντας τις αποστάσεις, κάνοντας ίσως κάποιες τεχνικές χαλάρωσης που βοηθούν στο στρες, ενώ είναι μια εξαιρετική ευκαιρία να μπεις σε πρόγραμμα για να «πετάξεις» τα κιλά των γιορτών. Τα ημερώματα της Πέμπτης ο Ήλιος εισέρχεται στο ζώδιό σου και τα γενέθλιά σου ξεκινούν για φέτος και μαζί τα όνειρα για μια πιο δημιουργική και ευτυχημένη χρονιά.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Η έντονα συναισθηματική Πανσέληνος στον Καρκίνο στην αρχή της εβδομάδας (18/1) είναι «η χαρά του κλαψιάρη και του γκρινιάρη», επηρεάζοντας ιδιαίτερα τους γεννημένους στο τέλος του 3ου δεκαημέρου. Και αυτό γιατί μπορεί να σε κάνει να αισθάνεσαι πιο «ευάλωτος», έχοντας ανάγκη να εκφράσεις τον πόνο, το παράπονο, τη στενοχωρία ή την αγωνία σου για την πορεία των ερωτικών σου, των δημιουργικών σου σχεδίων, της κατάστασης με τα παιδιά, με έναν φίλο ή κάποιον συνεργάτη. Οι ψυχολόγοι λένε να είμαστε ειλικρινείς με το συναίσθημά μας, όμως υπάρχει και όριο στο «γρι-γρι» και στην ευσυγκινησία γιατί και ο υπόλοιπος κόσμος θα βρίσκεται «στα κόκκινα» από νεύρα και δεν θα έχει διάθεση να ασχοληθεί και πολύ με τα δικά σου «δράματα». Η κυκλοθυμία λοιπόν μπορεί να φέρει τάση για παιχνίδια ενόχων, για καβγάδες και για εντάσεις μέσα σε σχέσεις, αν και οι πιο έξυπνα «συντονισμένοι» θα μπορέσουν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση για να δεθούν μέσα σε μια ρομαντική σχέση, αφού το όλο σκηνικό μπορεί να είναι έως και ρομαντικό για κάποιους αδέσμευτους. Την Πέμπτη ο Ήλιος κάνει την είσοδο του στον Υδροκόο βάζοντάς σε μια διαδικασία καλύτερης φροντίδας της υγείας και της φυσικής σου κατάστασης μέχρι τα γενέθλιά σου. **A**

A T H E N S
voicebooks

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
στα
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟ ΣΤΟ NON-BINARY

ΤΖΕΦ

#xarisesena

ΤΟ
ΚΑΡΠΟΥΖΙ
ΕΙΝΑΙ
ΦΡΟΥΤΟ

Βάσω
Υπάλληλος Καταστήματος
Κατερίνη

Κώστας
Υπάλληλος Ταξινόμησης
Εμπορευμάτων
Θεσσαλονίκη

Χρύσα
Υπεύθυνη Εκπαίδευσης
και Ανάπτυξης Προσωπικού
Αθήνα

Δεν λέμε κάτι νέο. Λέμε όμως κάτι σπουδαίο.

Είμαστε Κορυφαίος Εργοδότης στην Ελλάδα
για 6η συνεχόμενη χρονιά.

Γιατί φροντίζουμε οι 6.500 άνθρωποί μας σε όλη την Ελλάδα, στα καταστήματα, στις αποθήκες και στα γραφεία, να βρίσκουν όλα όσα χρειάζονται για να είναι χαρούμενοι. Εδώ, η ομαδικότητα, το φιλικό περιβάλλον, η εκπαίδευση, οι ίσες ευκαιρίες και η εξέλιξη, είναι για μας καθημερινότητα. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι αναγνωριζόμαστε από τον ανεξάρτητο διεθνή οργανισμό Top Employers Institute ως Κορυφαίος Εργοδότης.

Όλα όσα είμαστε, χάρη σε σένα.
team.lidl.gr

